
Vreemdelingencirculaire

uitsluitend voor ambtelijk gebruik I

deel E

Uitzetting en bewaring.

Ministerie van Justitie / Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Ministerie van Justitie
Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbeveking
Stafbureau Algemeen en Juridische Zaken
Nr. AJZ.1334/E.633-A.190

Vreemdelingencirculaire

- Deel E -

Uitzetting en bewaringHoofdstuk I - Inleiding

Voor deze materie zijn van belang de artt. 22-28, 29, eerste lid, aanhef en onder f en g, 32, 38 en 40-42 Vw; 75, aanhef en onder g, 76, aanhef en onder i, 79-90, 97, 98, 103, leden 2, 3 en 6, 104, leden 1, 3 en 5, en 107 Vb, alsmede 14, 15 en 45-48 VV. Zowel de uitzetting als de bewaring is met een aantal waarborgen omkleed. Voor uitzetting is in het algemeen een last van het daartoe bevoegde gezag vereist, terwijl in een aantal gevallen de uitzetting dient te worden opgeschort. Voorts kan in-bewaringstelling van vreemdelingen alleen op bepaalde, in de Wet genoemde gronden plaats vinden en staat de vreemdeling ten aanzien van wie de maatregel van bewaring is toegepast beroep op de rechter open. Bij de afgifte van een bevel tot bewaring moet een aantal formaliteiten in acht genomen worden. Het regiem waaraan de vreemdeling tijdens zijn intewaringstelling is onderworpen is mede geregeld. Tenslotte is voorzien in de mogelijkheid van verhaal van kosten van uitzetting en is aan de ambtenaar, belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, de bevoegdheid toegekend tot het betreden van woningen en andere plaatsen, voor zover dit ter uitvoering van een last tot uitzetting of met het oog op in-bewaringstelling nodig is.

Hoofdstuk II - Het begrip uitzetting

De Wet bevat geen definitie van het begrip uitzetting. Blijkens de Memorie van Toelichting op het wetsontwerp is de - aan artikel 4, tweede lid, van de Grondwet ontleende - term uitzetting gebruikt voor alle gevallen van "verwijdering met de sterke arm" uit Nederland. Hieronder vallen dus zowel uitleiding (d.w.z. verwijdering met behulp van de sterke arm van een vreemdeling die op legale wijze Nederland is binnengekomen, doch aan wie geen verder verblijf wordt toegestaan) als terugleiding (te weten verwijdering met de sterke arm van een illegale grensoverschrijder).

last tot
uitzetting

Hoofdstuk V - Bevoegdheid tot uitzetting; last tot uitzetting

Ingevolge art. 23 Vw is voor uitzetting van een vreemdeling in het algemeen een last van het daartoe bevoegde gezag vereist. De last tot uitzetting is niet gericht tot de vreemdeling, maar tot een ambtenaar, belast met het vreemdelingenstelsel (of met de grensbewaking).

Alvorens de last te geven zal de bevoegde autoriteit zich er met name van moeten overtuigen dat de vreemdeling niet behoort - of inmiddels is gaan behoren - tot een der hierboven in Hoofdstuk IV opgesomde categorieën. In een geval als aldus onder o genoemd kan de last wel worden gegeven doch wordt daarbij bepaald dat de uitvoering van de last wordt opgeschort totdat de gegunde termijn is verstreken. Blijkt na het geven van een last tot uitzetting dat de vreemdeling tot een der genoemde categorieën behoort of is gaan behoren, dan dient de last uiteraard onverwijld te worden ingetrokken, c.q. de uitvoering daarvan te worden opgeschort.

In de - hieronder nader aangeduide - gevallen waarin de Minister van Justitie tot het geven van de last bevoegd is, zal deze last worden verstrekt aan het hoofd van plaatselijke politie der gemeente, waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft. Mocht het hoofd van plaatselijke politie, voordat tot uitzetting van de vreemdeling wordt overgegaan, blijken dat er

- een -

een wettelijk beletsel voor uitzetting aanwezig is, dan hij zich aanstonds - eventueel op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire in verbinding te stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbeveiliging het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe het den gehandeld. Hetzelfde geldt in alle gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie in verband met nader te bepalen omstandigheden twijfelt of de uitzetting mag plaatsvinden.

In de - hieronder eveneens nader aangegeven - gevallen het hoofd van plaatselijke politie zelf tot het geven van de last tot uitzetting bevoegd is, verstrekt hij deze last zijner ambtenaren, belast met het vreemdelingentoezicht, de last kan mondeling worden gegeven. Wel is het gewenst dat het verstrekken van deze last aantekening gehouden wordt in de politie-administratie, teneinde vast te leggen dat aan de wettelijk vereiste is voldaan. Aantekend dient te worden op welke ambtenaar de last is gegeven en op welke datum de last volgens deze last moet plaatsvinden. Bij het opheffen van deze datum dient uiteraard rekening te worden gehouden met het voorschrift van art. 24 Wv.

gevallen waarin de Minister van Justitie bevoegd is tot het geven van de last tot uitzetting

De bevoegdheid tot het geven van de last tot uitzetting bij de Minister van Justitie, indien en zolang de vreemdeling behoort tot een der volgende categorieën:

- a. begunstigde E.M.G.-onderdanen in de zin van art. 31 (zie Deel G, onder 1, van deze circulaire, alsmede art. 23 Wv juncto de artt. 20, tweede lid, onder a, 22, eerste lid, onder a, 47 en 48, eerste lid, onder a, VV);
- b. houders van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, wier "vrije termijn" (art. 8 Wv juncto art. 46, eerste lid, onder d, Vb) is verstreken of beëindigd (art. 23, eerste lid, Wv, juncto de artt. 20, tweede lid, onder b, en 47 VV);
- c. vreemdelingen die door bemiddeling van de overheid zijn aangeworven in een land, waarmede Nederland een verdrag of overeenkomst heeft gesloten en wier vrije termijn is verstreken (art. 23, eerste lid, Wv, juncto de artt. 20, eerste lid, onder c, en 47 VV);

- d. vreemdelingen die het Nederlandschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlandschap bezit of heeft bezeten (art. 23 Vw, juncto de artt. 20, tweede lid, onder d, 22, tweede lid, onder b, 47 en 48, eerste lid, onder a, VV);
- e. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (art. 23 Vw, juncto de artt. 20, tweede lid, onder a, 22, tweede lid, onder g, 47 en 48, eerste lid, onder a, VV);
- f. vreemdelingen die zich overeenkomstig art. 6, tweede lid, of 22, tweede lid, Vw op vluchtelingenschap beroepen (art. 23, eerste en vijfde lid, Vw juncto de artt. 20, tweede lid, onder f, 47 en 48, eerste lid, onder a, VV);
- g. vreemdelingen wier verwijdering op grond van het bepaalde bij of krachtens een door Nederland gesloten overeenkomst niet mag plaats vinden zonder voorafgaand overleg met het bevoegde ministerie van het land waarheen hij verwijderd dient te worden (het betreft hier dus verwijdering met gebruikmaking van een vereenvoudigde procedure, naar België, Luxemburg, Duitsland, Frankrijk of Oostenrijk - zie hiervoor nader onder de Hoofdstukken XIII - XVI; art. 23, eerste en vijfde lid, Vw, juncto de artt. 47 en 48, eerste lid, aanhef en onder b, VV);
- h. vreemdelingen wier verblijf niet langer is toegestaan door het verstrijken van de geldigheidsduur van hun vergunning tot verblijf en ten aanzien van wie de Minister van Justitie zich de bevoegdheid tot het verlengen van de geldigheidsduur der vergunning heeft voorbehouden (art. 23, tweede lid, Vw, juncto art. 21, tweede lid, onder a, VV).
- i. vreemdelingen wier vergunning tot vestiging of wier toelating als vluchteling door de Minister van Justitie is ingetrokken (art. 23, derde lid, Vw);
- j. vreemdelingen die hebben opgehouden te behoren tot een categorie aan wie krachtens art. 10, tweede lid, Vw verblijf voor onbepaalde duur in Nederland was toegestaan (art. 23, vierde lid, Vw; zie ook de artt. 47 Vb en 24a VV);

- k. -

Eerste wijziging

k. vreemdelingen behorende tot de in art. 29, eerste lid, aanhef en onder g, Vw aangeduide categorie (art. 23, vijfde lid, Vw, juncto art. 48, eerste lid, aanhef en onder g, VV).

- l. werkzoekende onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G.
(art. 23, eerste lid, Vw, juncto art. 47, tweede lid, aanhef en onder g, VV, en art. 23, vijfde lid, Vw, juncto art. 48, eerste lid, aanhef en onder d, VV).

In de gevallen bedoeld onder a, d-g, en k kan het mede vreemdelingen betreffen, die op illegale wijze zijn binnengekomen. Ten aanzien van zodanige vreemdelingen zal er in de regel voor het hoofd van plaatselijke politie aanleiding bestaan de vereiste last tot uitzetting spoedshalve telefonisch te vragen op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire. Betreft het vreemdelingen, die een verzoek hebben ingediend om het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf, om het verlenen van een vergunning tot vestiging dan wel om toelating als vluchteling, en op wier verzoek door de Minister van Justitie afwijzend wordt beslist, of vreemdelingen wier vergunning of toelating door de Minister van Justitie is ingetrokken, dan zal in de regel bij de toezending van de desbetreffende beschikking aan het hoofd van plaatselijke politie, aan deze tevens de vereiste last tot uitzetting worden veratrekt.

gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie bevoegd is de last tot uitzetting te geven

Ten aanzien van vreemdelingen, niet behorende tot een der hierboven aangeduide categorieën, berust de bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting bij het hoofd van plaatselijke politie indien:

- a. de krachtens art. 8 Vw juncto art. 46 Vb aan de vreemdeling toegestane vrije termijn is verstreken of beëindigd (art. 23, eerste lid, Vw, juncto art. 47, eerste lid, VV);
- b. de geldigheidsduur der aan de vreemdeling verleende vergunning tot verblijf is verstreken en deze geen verzoek om verlenging heeft ingediend, of het hoofd van plaatselijke politie afwijzend op zodanig verzoek heeft beslist (art. 23, tweede lid, Vw, juncto artt. 21 en 22 VV);
- c. de aan de vreemdeling verleende vergunning tot verblijf door het hoofd van plaatselijke politie is ingetrokken (art. 23, derde lid, Vw, juncto art. 22 VV);
- d. inbewaringstelling ter fine van verwijdering moet plaats vinden van een op illegale wijze binnengekomen vreemdeling,

niet behorende tot een der categorieën, genoemd in art. 48, eerste lid, VV (zie art. 23, vijfde lid, Vw juncto art. 48, tweede lid, VV).

De last wordt gegeven door het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft; in de regel zal dit zijn het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling in het vreemdelingenregister is ingeschreven; is de vreemdeling niet in zodanig register ingeschreven dan dient de last te worden gegeven door het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar hij is aangetroffen (zie voorts hieronder, Hoofdstuk VII en Deel H, onder 2, van deze circulaire).

Hoofdstuk VI - Gevallen waarin geen last tot uitzetting vereist is

Ingevolge art. 23, vijfde lid, Vw is, in gevallen waarin het verblijf van de vreemdeling reeds van de aanvang af niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw was toegestaan, iedere ambtenaar, belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd de vreemdeling uit te zetten, tenzij de Minister van Justitie anders heeft bepaald.

Een afwijkende regeling heeft de Minister van Justitie getroffen bij art. 48 VV (zie hiervoren Hoofdstuk V); buiten de in dat artikel genoemde gevallen is echter voor de uitzetting van een vreemdeling, als vorenbedoeld, geen last van een bij of krachtens de Wet aangewezen autoriteit vereist. Het betreft hier met name illegale grensoverschrijders, wier uitzetting aanstonds kan worden geëffectueerd. Ingevolge art. 90 Vb dienen de ambtenaren, belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen, de hun bij art. 23, vijfde lid, Vw toegekende bevoegdheid tot uitzetting uit te oefenen met inachtneming van de terzake door de Minister van Justitie gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen, (zie ten aanzien van vreemdelingen van wie gebleken is, of van wie gevreesd wordt, dat zij ongewenste politieke activiteit hebben bedreven, of zullen bedrijven, Deel H, onder 4, punt 6, van deze circulaire).

Zoals reeds eerder werd opgemerkt, wordt weigering van de toegang tot Nederland niet onder uitzetting begrepen. Voor de te volgen gedragslijn, indien een geweigerde vreemdeling niet aanstonds of binnen korte tijd uit Nederland kan worden verwijderd,

uitzetting door
ambtenaren, be-
last met de
grensbewaking

Eerste wijziging

- zie -

zie de in Deel D van deze circulaire gegeven aanwijzingen omtrent de toepassing van art. 19 Vw.

De ambtenaren, belast met de grensbewaking, die bij de uitoefening van hun grensbewakingstaak vreemdelingen aantreffen van wie blijkt dat zij Nederland zijn binnengekomen zonder te voldoen aan de voor het hebben van toegang tot ons land gestelde vereisten, dienen zodanige vreemdelingen onverwijld uit te zetten, indien deze behoren tot een der volgende categorieën:

- a. vreemdelingen van Duitse nationaliteit, niet zijnde begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb (zie Deel G, onder 1, van deze circulaire), die rechtstreeks uit Duitsland komen en dan worden aangetroffen in een der in bijlage E 1, onder I, van deze circulaire aangeduide gemeenten;
- b. vreemdelingen, niet bezittende de Belgische, Luxemburgse of Franse nationaliteit, die binnen een maand nadat zij de Duits-Nederlandse grens op onregelmatige wijze hebben overschreden, worden aangetroffen in een der in bijlage E 1, onder I, van deze circulaire aangeduide gemeenten¹⁾;
- c. vreemdelingen, niet bezittende de Duitse nationaliteit, die vanuit België ons land zijn binnengekomen en die binnen twee weken na hun binnenkomst zijn aangetroffen in een der in bijlage E 1, onder II, van deze circulaire aangeduide gemeenten.

Vreemdelingen als vorenbedoeld, worden door de zorg van het personeel der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking, zo spoedig mogelijk aan de buitenlandse grensautoriteiten overgegeven. Voor de terzake te volgen gedragslijn zie hieronder Hoofdstuk XIII, onder C, en XIV, onder B. In alle overige gevallen dienen de ambtenaren, belast met de grensbewaking, een door hen aangetroffen illegale grensoverschrijder met toepassing van het bepaalde bij en krachtens art. 19 Vw naar de vreemdelingendienst ter plaatse over te brengen (zie de in Deel D van deze circulaire

- gegeven -

¹⁾ het betreft hier dus niet vreemdelingen die over de Duits-Belgische of de Duits-Luxemburgse grens het Beneluxgebied zijn binnengekomen en die vervolgens in een der hierbedoelde gemeenten werden aangetroffen; zodanige vreemdelingen moeten naar de plaatselijke vreemdelingendienst worden overgebracht

n aanwijzingen omtrent de toepassing van art. 19 Vw).
 gedragsslijn dient dus met name te worden gevolgd;
 indien de vreemdeling buiten een der in bijlage E 1 van deze
 circulaire aangeduide gemeenten is aangetroffen;
 indien de uitzetting om enigerlei reden niet kan worden uit-
 gevoerd of aanmerkelijke vertraging ondervindt;
 2. indien de vreemdeling behoort tot een der in art. 48 VV ge-
 noemde categorieën (in deze gevallen is immers steeds een
 last tot uitzetting vereist).
 Voor de verwijdering van vreemdelingen, die per schip of vlieg-
 tuig zijn binnengekomen: zie hieronder Hoofdstuk XVII.

Alhoewel art. 23, vijfde lid, Vw bepaalt dat - naast de ambte-
 naar, belast met de grensbewaking - iedere ambtenaar, belast
 met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd is tot uitzetting van
 vreemdelingen, wier verblijf in Nederland reeds sedert hun bin-
 nenkomst ongeoorloofd was, spreekt het wel vanzelf dat de
 ambtenaren die krachtens art. 4, eerste lid, aanhef en onder b,
 Vw met het vreemdelingtoezicht zijn belast (t.w. de tot op-
 sporing van strafbare feiten bevoegde ambtenaren van rijks- en
 gemeentepolitie) van deze bevoegdheid uitsluitend gebruik maken
 met inachtneming van de terzake door het hoofd van plaatselijke
 politie gegeven aanwijzingen en niet dan met inschakeling van
 c.q. na overleg met de vreemdelingendienst, c.q. de ambtenaar
 die in het bijzonder met de behandeling van vreemdelingenzaken
 is belast, ter plaatse waar de vreemdeling werd aangetroffen.
 Indien de uitzetting van de vreemdeling om enigerlei reden niet
 aanstonds kan worden geëffectueerd, zal deze in elk geval
 steeds, met toepassing van het bepaalde bij en krachtens art.
 19 Vw, naar een plaats bestemd voor verhoor dienen te worden
 overgebracht (zie hiervoor ook hetgeen terzake in Deel D van
 deze circulaire is voorgeschreven).

Hoofdstuk VII - Samenwerking tussen de hoofden van plaatselijke
 politie met het oog op verwijdering van vreemde-
 lingen

In beginsel behoort het tot de taak en de bevoegdheid van het
 hoofd van plaatselijke politie der gemeente, waar een te
 - verwijderen -

verwijderen vreemdeling in het vreemdelingenregister is ingeschreven, om de nodige voorbereidingen tot diens verwijdering te treffen en de eventueel vereiste last tot uitzetting te geven.

Wordt een vreemdeling, die voor uitzetting in aanmerking komt, echter aangetroffen in een andere gemeente dan die waarin hij in het vreemdelingenregister is ingeschreven, dan zal het, teneinde vertraging en het maken van onnodige kosten te vermijden, vaak aanbeveling verdienen dat de vreemdeling rechtstreeks vanuit de gemeente, waar hij werd aangetroffen, naar het buitenland wordt verwijderd. In zodanig geval dient het hoofd van plaatselijke politie van laatstbedoelde gemeente zich aanstonds telefonisch in verbinding te stellen met het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van inschrijving. Ook overigens is het van groot belang dat de hoofden van plaatselijke politie op het onderhavige terrein nauw met elkaar samenwerken. In gemeenten waar een strafinrichting, een psychopatenasiel of een soortgelijke inrichting is gevestigd, dient het hoofd van plaatselijke politie steeds op de hoogte te zijn van de opname en het verblijf van vreemdelingen in een zodanige inrichting, in het bijzonder teneinde zonodig reeds tijdens de detentie of de verpleging van deze vreemdelingen voorbereidingen te treffen en maatregelen te nemen, welke ertoe kunnen leiden dat zij zo spoedig mogelijk na hun ontslag uit de inrichting, uit Nederland kunnen worden verwijderd.

Is de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister van een andere gemeente, dan die waarin hij in een inrichting is opgenomen, dan dient het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van opneming zijn ambtgenoot van de gemeente van inschrijving aanstonds omtrent de aanwezigheid van de vreemdeling in de inrichting op de hoogte te stellen. Ook hier zal het overigens, in het bijzonder indien dat tot besparing van kosten en tot een vlotte gang van zaken bij de verwijdering kan bijdragen, op prijs worden gesteld dat het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van opneming de aan de uitvoering van de verwijdering verbonden taak geheel of gedeeltelijk van het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van inschrijving

overneemt. Daartoe zal met name aanleiding bestaan indien de afstand tussen beide gemeenten groot is of indien de vreemdelingendienst ter plaatse waar de inrichting is gevestigd over meer mogelijkheden beschikt dan de gemeente van inschrijving. In dit verband zij er nog op gewezen dat ingevolge een aan-schrijving van het ministerie van Justitie, directie Gevangenis-
wezen, Stafbureau Algemene Vraagstukken, nr. 199/365 van 22 juni 1965, betreffende: "centrale registratie van gedeti-
neerden en verpleegden" de hoofden van de gevangenis, rijks-
werkinrichtingen, huizen van bewaring en rijksasielen voor
psychopaten binnen 2 x 24 uur na de opname van vreemdelingen
in hun inrichting, daarvan, met gebruikmaking van een voorge-
schreven formulier, kennis dienen te geven aan de onderafdeling
Opsporingsbijstand van de directie Politie van het ministerie
van Justitie alsmede - door middel van toezending van een du-
plicaat van dat formulier - aan het hoofd van plaatselijke poli-
tie der gemeente waar de betreffende inrichting is gevestigd.
De onderafdeling Opsporingsbijstand doet een afschrift van het
formulier toekomen aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en
Grensbewaking van het ministerie van Justitie, opdat, voor zo-
ver nodig, andere met het toezicht op vreemdelingen belaste in-
stanties terzake kunnen worden ingelicht.
Indien de directie van het gesticht op de dag van het ontslag
van de betrokkene geen bericht vanwege het hoofd van plaatse-
lijke politie heeft ontvangen, hoe met de vreemdeling moet wor-
den gehandeld, wordt deze - ingevolge het bepaalde in meerge-
noemde circulaire - aan het hoofd van plaatselijke politie over-
gegeven. Bij de overgave wordt het hoofd van plaatselijke poli-
tie eventueel het bedrag van de uitgangskas ter hand gesteld.

Hoofdstuk VIII || Gedraglijn indien de verwijdering om gezond- ||
|| heidsredenen niet verantwoord is ||

Art. 25 Vw bepaalt dat uitzetting achterwege blijft, indien de
verwijdering van de vreemdeling uit Nederland met het oog op de
gezondheidstoestand hetzij van hemzelf hetzij van een zijner
gezinsleden niet verantwoord is te achten. Is zodanige omstan-
digheid aanwezig -eventueel kan deze worden geverifieerd door inscha-
keling van een geneeskundige -dan mag derhalve geen last tot uitzetting

worden gegeven en dient ook in gevallen waarin geen last tot uitzetting vereist is, de uitzetting te worden opgeschort.

Art. 25 Vw voorkomt dat een zieke vreemdeling alleen achtergelaten zou worden en dat de overige leden van zijn gezin zouden worden uitgezet. Uitzetting kan alleen plaats vinden indien de gezondheidstoestand van geen der gezinsleden - uiteraard voor zover deze mede voor verwijdering in aanmerking komen - zich daartegen verzet. Indien het hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat de uitzetting van een vreemdeling op de in art. 25 Vw vermelde grond achterwege dient te blijven, rapporteert hij zulks onverwijld schriftelijk aan de Minister van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking) onder vermelding van alle terzake dienende feiten en omstandigheden. Een afschrift van dat rapport wordt toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie. In spoedeisende gevallen, met name indien het illegale grensoverschrijders betreft, kan, op de wijze voorgeschreven in Deel II, onder 1, van deze circulaire telefonisch contact worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe dient te worden gehandeld.

Hoofdstuk IX - Gedragslijn indien buitenlandse autoriteiten voorgeleiding wegens misdrijf hebben gevraagd.
Uitlevering.

Indien aan het hoofd van plaatselijke politie uit een signalering of anderszins blijkt, dat door een buitenlandse justitie- of politieautoriteit de voorgeleiding wegens misdrijf van een in zijn gemeente aangetroffen of in bewaring gestelde vreemdeling wordt gevraagd, bericht hij dat onverwijld, bij voorkeur telegrafisch of per telex, aan het hoofd van de onderafdeling Opsporingsbijstand van de directie Politie van het ministerie van Justitie. Hij vermeldt daarbij de personen van de vreemdeling, de autoriteit door wie de voorgeleiding wordt gevraagd en de vindplaats van de signalering. De genoemde onderafdeling zal zich onmiddellijk wenden tot de buitenlandse autoriteit, die de voorgeleiding vraagt, met het verzoek ten spoedigste

te berichten of deze een uitleveringsverzoek aanhangig wenst te maken. Het antwoord van de buitenlandse autoriteit wordt door de onderafdeling Opsporingsbijstand zo spoedig mogelijk ter kennis van het hoofd van plaatselijke politie gebracht.

Het aanhangig maken van een uitleveringsverzoek door een buitenlandse autoriteit geschiedt in de regel in deze vorm, dat die autoriteit een verzoek om voorlopige aanhouding doet.

Indien bericht is ontvangen, dat geen verzoek om uitlevering aanhangig zal worden gemaakt, handelt het hoofd van plaatselijke politie als overigens met betrekking tot de uitzetting is voorgeschreven.

Indien bericht is, dat een uitleveringsverzoek aanhangig wordt gemaakt (meestal is dan dus door de buitenlandse autoriteit een verzoek om voorlopige aanhouding gedaan) stelt het hoofd van plaatselijke politie zich op de gebruikelijke wijze in verbinding met de bevoegde officier van justitie.

Ondanks het feit, dat bij de bovenbedoelde informatie naar het standpunt van de buitenlandse autoriteit de meest spoed wordt betracht, zullen in sommige gevallen enige dagen kunnen verstrijken voor het antwoord van die autoriteit ontvangen is.

Indien het een vreemdeling betreft ten aanzien van wie het voor-nemen tot uitzetting bestaat, zal het hoofd van plaatselijke politie kunnen komen te staan voor de vraag, of op een gegeven ogenblik gebruik moet worden gemaakt van een zich voordoende feitelijke mogelijkheid tot uitzetting, hoewel nog geen antwoord van de buitenlandse autoriteit is ontvangen, dan wel de voorkeur moet worden gegeven aan uitstel van de uitzetting, in afwachting van dat antwoord (hetgeen dus tevens voortzetting van een toegepaste bewaring kan meebrengen).

Hierbij kan met name worden gedacht aan het geval, dat zich tijdens de bedoelde wachtperiode de kans voordoet, de vreemdeling te verwijderen door plaatsing aan boord van een schip of vliegtuig van een bepaalde vervoersonderneming, en deze kans niet spoedig zal terugkeren. In deze gevallen dient het hoofd van plaatselijke politie zich telefonisch op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie te verstaan.

Hoofdstuk X - Voorbereiding van de verwijdering

identiteits-
onderzoek

het aanvragen
van reis-
papieren

Hiervoor moge worden verwezen naar de aanwijzingen, welke ter uitvoering van art. 19 Vw terzake zijn gegeven (zie Deel D van deze circulaire). ¹⁾

In het algemeen zullen vreemdelingen slechts kunnen worden verwijderd indien zij in het bezit zijn van reispapieren, op grond waarvan hun toelating tot het land van bestemming, en hun eventuele doorreis door derde landen teneinde het land van bestemming te bereiken, gewaarborgd is. Een uitzondering hierop vormt de gevallen, waarin onmiddellijke uitzetting door middel van overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten of door plaatsing aan boord van een schip of een luchtvaartuig, mogelijk is (zie hieronder Hoofdstuk XIII, onder C, XIV, onder B, en XVII). Buiten deze gevallen echter zal steeds getracht moeten worden om voor vreemdelingen die niet over een geldig buitenlands reis papier beschikken, zo spoedig mogelijk een zodanig document te verkrijgen. Is de vreemdeling in een huis van bewaring, een strafgevangenis, een psychopatenasiel of een dergelijke inrichting opgenomen, dan zal het reis papier zoveel mogelijk reeds tijdens zijn verblijf in die inrichting moeten worden aangevraagd, opdat de verwijdering zo spoedig mogelijk na het ontslag kan plaats vinden. Voor het aanvragen van een reis papier, en de eventueel benodigde (transit) visa, dient het hoofd van plaatselijke politie zich te wenden tot de dichtstbijzijnde bevoegde buitenlandse vertegenwoordiging hier te lande. Door de hoofden van plaatselijke politie van gemeenten, waar buitenlandse vertegenwoordigingen zijn gevestigd, ware, indien hun amptgenoten uit andere gemeenten daarom verzoeken, de nodige medewerking te verlenen bij het verkrijgen van buitenlandse reis papieren of visa voor vreemdelingen, in gevallen als vorenbedoeld.

Indien een buitenlandse vertegenwoordiger om enigerlei reden weigert het aangevraagde reis papier of visum te verstrekken, dient het hoofd van plaatselijke politie daarvan zo spoedig mogelijk mededeling te doen aan de hoofd afdeling Vreemdeling zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, zulke onder bijvoeging van alle terzake dieneinde bescheiden en onder vermelding van de grond waarop de weigering berust. Is de aanvraag afgewezen, omdat de buitenlandse vertegenwoordiger van

1) Voor het opmaken van veiligheidsrapporten: zie bijlage E 18 bij deze circulaire.

oordeel is dat de vreemdeling niet de nationaliteit bezit van het desbetreffende land, dan dient mede bij de stukken gevoegd te zijn een uitvoerig rapport in tweevoud, vermeldende alle beschikbare gegevens welke van belang kunnen zijn ter vaststelling van de nationaliteit van de vreemdeling. In het bijzonder dienen daarbij opgegeven te worden de volledige personalia van de betrokkene en zo mogelijk van zijn ouders, de plaatsen en adressen waar hij sedert zijn geboorte heeft gewoond, de datum waarop hij laatstelijk Nederland is binnengekomen en de eventueel door de vreemdeling zelf aangevoerde gronden voor het al dan niet bezitten van de veronderstelde nationaliteit. Vanwege het ministerie van Justitie zal dan getracht worden zo mogelijk alsnog een voor het vertrek van de vreemdeling uit Nederland vereist reis papier te verkrijgen.

Een overeenkomstige gedragslijn dient te worden gevolgd, indien het betreft een vreemdeling zonder of van onbekende nationaliteit dan wel een vreemdeling die onderdaan is van een land, waarvan geen vertegenwoordiging in Nederland is gevestigd.

In de administratie van het hoofd van plaatselijke politie dienen afschriften te worden bewaard van alle correspondentie welke omtrent de verwijdering van een vreemdeling is gevoerd alsmede van de terzake ingezonden formulieren en opgemaakte rapporten en processen-verbaal.

In alle gevallen, waarin het hoofd van plaatselijke politie een last tot uitzetting heeft gegeven, dient daarvan nauwkeurig aantekening in diens administratie te worden gehouden (zie hierboven Hoofdstuk V).

Voorts moet uit de administratie kunnen blijken op welke datum en op welke wijze de vreemdeling uit Nederland is vertrokken (hetzij op eigen gelegenheid; hetzij middels uitzetting). In de gevallen waarin een ambtenaar, belast met het vreemdelingentoezicht, een vreemdeling krachtens het bepaalde in art. 23, vijfde lid, Vw heeft uitgezet, dient in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie een afschrift te worden opgelegd van het terzake van de illegale grensoverschrijding opgemaakte rapport of proces-verbaal en dient voorts aantekening te

documentatie
betreffende
verwijdering

worden gehouden van de naam van de ambtenaar, die de uitzetting verrichtte, alsmede van de datum en de wijze waarop de uitzetting plaats vond.

Hoofdstuk XI - Beoordeling van de vraag of een "redelijke termijn"
(art. 24 Vw) moet worden gegund

het gunnen van
een "redelijke
termijn"

Ingevolge art. 24 Vw dient - tenzij het belang van de openbare rust, van de openbare orde of van de nationale veiligheid zich daartegen verzet - bij het verstrekken van een last tot uitzetting aan de vreemdeling een redelijke termijn te worden gegund om te vertrekken naar een plaats buiten Nederland, waar zijn toelating gewaarborgd is. In beginsel is de vreemdeling dus vrij om zich te begeven naar het land van zijn keuze, mits hij in het bezit is van reispapieren op grond waarvan het zeker is dat hij tot dat land zal worden toegelaten.

De beoordeling van de vraag, welke termijn voor de toepassing van de onderwerpelijke bepaling als redelijk moet worden beschouwd, hangt uiteraard ten nauwste samen met de persoonlijke omstandigheden van de te verwijderen vreemdeling. In het algemeen moet onder een redelijke termijn worden verstaan die termijn, welke nodig is om de vreemdeling in de gelegenheid te stellen om, met het oog op zijn vertrek, orde of zaken te stellen. Het belang dat hij hierbij heeft zal groter zijn, naarmate zijn verblijf hier te lande langer heeft geduurd en hij dus een sterkere binding met Nederland heeft. Voor begunstigde E.E.G.-onderdanen in de zin van art. 91 Vb is - tenzij het dringende gevallen betreft - bedoelde termijn vastgesteld op ten minste veertien dagen, in geval van weigering van de eerste afgifte van een vergunning tot verblijf, en op ten minste een maand, indien weigering van verlenging van de geldigheidsduur, of intrekking, van een vergunning tot verblijf, dan wel intrekking van een vergunning tot vestiging, heeft plaatsgevonden (zie art. 98 Vb).

Overigens zal, tenzij de Minister van Justitie bij het geven van een last tot uitzetting een aanwijzing daaromtrent heeft gegeven, het hoofd van plaatselijke politie moeten bepalen of het belang

van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid zich tegen het gunnen van een termijn voor vertrek aan de vreemdeling verzet en, indien zulks niet het geval is, welke termijn dan moet worden gegeven.

het weigeren
van een redelijke termijn

Gronden tot weigering van een termijn als in art. 24 Vw bedoeld zijn in elk geval aanwezig:

- a. indien het een illegale grensoverschrijder betreft (in dit geval zal overigens meestal geen last tot uitzetting vereist zijn, zodat alleen reeds uit dien hoofde art. 24 Vw geen toepassing vindt);
- b. indien gegronde vrees bestaat dat de vreemdeling van het gunnen van zodanige termijn misbruik zal maken, door clandestien in ons land achter te blijven;
- c. indien, gelet op de geldigheidsduur van de in het bezit van de vreemdeling zijnde reispapieren, de mogelijkheid van diens toelating tot het land van bestemming of diens doorreis door andere landen om het land van bestemming te bereiken, door het toekennen van bedoelde termijn verloren zou gaan of in gevaar zou komen;
- d. indien het betreft een vreemdeling wiens uitzetting dient te geschieden door middel van overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten (zie hieronder Hoofdstuk XIII, onder C, en XIV, onder B);
- e. indien de criminele of ongunstige politieke antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven.

gedragelijk in-
dien uitzetting
niet uitvoerbaar
is

! Het kan voorkomen dat uitzetting van een vreemdeling aan wie geen (verder) verblijf in Nederland is toegestaan, feitelijk niet uitvoerbaar is, met name omdat deze niet over een reispapier beschikt op grond waarvan zijn toelating tot een ander land is gewaarborgd en hij ook niet in het bezit van een zodanig document kan worden gesteld, terwijl hij bovendien niet aan de buitenlandse grensautoriteiten kan worden overgegeven (Hoofdstuk XIII, onder C, en XIV, onder B), dan wel uit Nederland kan worden verwijderd door middel van plaatsing aan boord van een schip of luchtvaartuig (Hoofdstuk XVII). De vreemdeling zal dan moeten worden aangezegd dat hij binnen een - gelet op de omstandigheden

- redelijke -

verwijdering
van gezinsleden

redelijke - termijn op eigen gelegenheid ons land moet verlaten. Deze wijze van verwijdering mag, in gevallen als hierbedoeld, slechts plaats vinden met vooraf verkregen goedkeuring van de Minister van Justitie. Voorstellen daaromtrent dienen, voorzien van een uitvoerige toelichting, zo spoedig mogelijk te worden ingediend bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. Een afschrift van het voorstel behoort te worden toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Als algemene regel geldt dat, indien het hoofd van een gezin uit Nederland moet worden verwijderd, aan deze zo mogelijk gelegenheid moet worden gegeven om tezamen met zijn echtgenote, minderjarige kinderen en andere van hem afhankelijke gezinsleden ons land te verlaten. Voor zover het ook aan de tot het gezin behorende vreemdelingen niet of niet langer krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, dient hun verwijdering uit ons land zoveel mogelijk tezamen met die van het hoofd van het gezin plaats te vinden, een en ander uiteraard met inachtneming van de bij de artt. 24 en 25 Vw aan de vreemdeling en diens gezinsleden gegeven waarborgen.

Hoofdstuk XII - Het inhouden van documenten; het stellen van aantekeningen in identiteitspapieren

het inhouden of
ongeldig maken
van Nederlandse
documenten

Bij elke verwijdering van een vreemdeling dient te worden nagegaan of deze nog in het bezit is van door Nederlandse instanties verstrekte bescheiden, welke bij zijn vertrek behoren te worden ingeleverd. Is zulks het geval dan dienen deze bescheiden te worden ingehouden en door tussenkomst van het hoofd van plaatselijke politie te worden toegezonden aan de bevoegde instantie.

Voor wat betreft het inhouden van ongeldig geworden arbeidsvergunningen: zie Deel H, onder 6, punt 5, van deze circulaire.

- Overigens -

het stellen van
aantekeningen
omtrent verwij-
dering in het
identiteitspapier

Overigens dient bij elke verwijdering van een vreemdeling steeds nauwkeurig te worden nagegaan of de hand is gehouden aan de door de Minister van Justitie gegeven voorschriften en aanwijzingen omtrent het doorhalen van in het paspoort gestelde aantekeningen, het inhouden van afzonderlijke inlegbladen en het inhouden of ongeldig maken van identiteitspapieren als bedoeld in bijlage 5 VV (zie de Delen C en D van deze circulaire, alsmede de artt. 38, derde lid, 39, tweede lid, en 43-45 VV). Ingevolge de artt. 14 en 45, vijfde lid, VV gelden terzake zowel voor de ambtenaren, belast met de grensbewaking als voor de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, de volgende regels:

- a. een aantekening omtrent verwijdering mag in het reis- of identiteitspapier van een vreemdeling alleen worden gesteld, indien er gegronde reden bestaat om te vermoeden dat de vreemdeling zal trachten zich (opnieuw) naar Nederland of naar het Beneluxgebied te begeven, zonder te voldoen aan de bij en krachtens de Wet gestelde vereisten voor het hebben van een toegang tot Nederland;
- b. een zodanige aantekening mag niet worden gesteld indien de doorreis van de vreemdeling door, of diens toelating tot, een derde land daardoor zou worden bemoeilijkt.

Gevaar voor moeilijkheden met het oog op de doorreis door, of toelating tot, derde landen zal in het algemeen niet bestaan indien de vreemdeling wordt uitgezet door middel van overgave aan de Duitse grensautoriteiten (zie hieronder Hoofdstuk XIV, onder B) of indien de vreemdeling rechtstreeks wordt verwijderd naar een land waar zijn toelating gewaarborgd is, hetzij omdat hij onderdaan is van dat land, hetzij omdat hij in het bezit is van een voor toelating tot dat land geldig reisdocument. Bij uitzetting van een vreemdeling door middel van overgave aan de Belgische grensautoriteiten (zie hieronder Hoofdstuk XIII, onder C) zal - tenzij de Minister van Justitie een andersluidende aanwijzing heeft gegeven - het stellen van een aantekening omtrent verwijdering in het reis papier steeds achterwege moeten blijven, indien het betreft een vreemdeling

die bestemd is om uit het Beneluxgebied te worden verwijderd. Omtrent de tekst van de te stellen aantekening zie de artt. 14, tweede lid, en 45, vijfde lid, VV.

In gevallen, waarin twijfel bestaat of een aantekening als vorenbedoeld in het reis papier van de vreemdeling ware aan te brengen, kan - eventueel op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - contact opgenomen worden met de hoofdafdeling Vreemdelingen zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Hoofdstuk XIII - Verwijdering van wederzijdse onderdanen en vreemdelingen in Benelux-verband

A. Algemeen

De in dit Hoofdstuk vermelde regeling omtrent overgave en overname van ongewenste personen werd - mede ten uitvoering van artikel 9 van de overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (1960, 40) in Beneluxverband vastgesteld. Deel V van de Benelux Verzameling Voorschriften heeft mede op deze materie betrekking.

B. Verwijdering van Belgische en Luxemburgse onderdanen

Belgen en Luxemburgers mogen nimmer tegen hun wil uit het Beneluxgebied worden verwijderd. In de regel dienen zij - met toepassing van het bepaalde in art. 24 Vw - in staat te worden gesteld om eigener beweging het land te verlaten. Slechts indien daarvoor bijzondere redenen aanwezig zijn vindt hun uitzetting plaats door middel van overgave aan de Belgische grensautoriteiten. Als gronden voor zodanige uitzetting kunnen onder meer worden beschouwd het zich bij herhaling schuldig maken aan overtreding van de vreemdelingen- of grensbewakingsvoorschriften of het in ernstige mate gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid dan wel het niet beschikken over bescheiden, waaruit het bezit van de Belgische of de Luxemburgse nationaliteit voldoende blijkt (het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan levert op zich t.a.v. een Belg of een Luxemburger geen grond voor verwijdering

binnen de zgn. vrije termijn op - zie de artt. 92 en 93 Vb), Als documenten op grond waarvan het bezit van de Belgische c.q. de Luxemburgse nationaliteit blijkt, kunnen in elk geval worden beschouwd de documenten voor grensoverschrijding, waarmee Belgen of Luxemburgers toegang tot Nederland hebben (zie bijlage 3a, VV, onder België en Luxemburg); een Belgisch of een Luxemburgs paspoort waarvan de geldigheidsduur sedert meer dan vijf jaar is verstreken; een "certificat de nationalité" (nationaliteitsbewijs), vermeldende dat de houder de Belgische of de Luxemburgse nationaliteit bezit of een afschrift van een akte van de burgerlijke stand, waaruit blijkt dat de houder de Belgische nationaliteit verkregen heeft.

Ten aanzien van de uitzetting van Belgische of Luxemburgse onderdanen geldt overigens dezelfde procedure als voor de uitzetting van andere vreemdelingen naar België (zie hieronder). Indien er naar het oordeel van een hoofd van plaatselijke politie of van een districts- of brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee aanleiding bestaat, aan de Belgische autoriteiten te verzoeken, een te verwijderen Luxemburger over te nemen ten einde deze - ter overgave aan de Luxemburgse autoriteiten - onder geleide door Belgisch grondgebied te brengen, dient eerstbedoelde autoriteit zich steeds - zonedig op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - in verbinding te stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, opdat vanwege het ministerie terzake overleg met de Benelux-partners kan worden gepleegd.

Personen ten aanzien van wie uit een door de Belgische of Luxemburgse autoriteiten ingesteld onderzoek is gebleken, dat zij op het tijdstip van hun verwijdering uit Nederland niet de Belgische respectievelijk de Luxemburgse nationaliteit bezaten, dienen te worden teruggenomen, tenzij er uiteraard voor België of Luxemburg uit anderen hoofde een verplichting tot overname bestaat.

terugzending van
Belgische min-
derjarigen

Ingevolge notawisseling tussen de Nederlandse en de Belgische Regering, welke op 21 juli 1913 te Brussel plaats vond, is een speciale regeling met betrekking tot de terugleiding van minderjarigen, die zich aan het wettig over hen gestelde hebben onttrokken. De tekst van deze nota's is opgenomen in het Staatsblad van 14 oktober 1913, nr. 371. Omtrent de terugzending wordt - ingevolge deze regeling - vooraf overleg gepleegd tussen de bevoegde Belgische en Nederlandse justitieautoriteiten. Belgische minderjarigen, tot wier terugzending wordt besloten, behoren dan te worden overgegeven aan de mandant van een der gendarmerie-brigades te Esschen, Landau of Visé. Wordt de vorenbedoelde procedure niet gevolgd, dan vindt de overgave van Belgische minderjarigen plaats vinden overeenkomstig de in Benelux-verband getroffen regeling.

C. Verwijdering van vreemdelingen, die niet de Belgische of Luxemburgse nationaliteit bezitten

hoofdbepalingen
betreffende de
verwijdering

- a. Verwijdering van vreemdelingen, die niet de Belgische of Luxemburgse nationaliteit bezitten, naar België of Luxemburg mag uitsluitend plaats vinden door middel van uitzetting met overgave van de Belgische grensautoriteiten. De autoriteiten, belast met het toezicht op vreemdelingen of met grensbewaking mogen op generlei wijze in de hand werken tot verwijdering van vreemdelingen zich zonder goedvinden of tegen het weten van de Belgische of de Luxemburgse autoriteiten naar België of naar Luxemburg begeven.
- b. De overgave en overname van personen aan de Nederlandse of Belgische grens geschiedt op een der in bijlage E 2 bedoelde circulaire aangeduide plaatsen.
- c. Behalve in de gevallen, waarin voor België of Luxemburg een verplichting tot overname bestaat (zie hieronder), of de Belgische c.q. de Luxemburgse autoriteiten uitdrukkelijk toestemming tot de toelating van de betrokkene tot het gebied is verleend, dienen vreemdelingen aan wie geen verblijf of verder verblijf in Nederland is toegestaan, steeds mogelijk naar derde landen te worden verwijderd.

d. Vreemdelingen van Duitse nationaliteit behoren in daarvoor in aanmerking komende gevallen steeds naar Duitsland te worden verwijderd; eenzelfde gedragslijn moet worden gevolgd ten aanzien van uit Duitsland afkomstige vreemdelingen die op onregelmatige wijze het Beneluxgebied zijn binnengekomen en die rechtstreeks naar Duitsland kunnen worden verwijderd (zie hieronder, Hoofdstuk XIV), ook al heeft de grensoverschrijding plaatsgevonden over het Belgisch-Duitse of het Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland.

e. Vreemdelingen aan wie hier te lande een vergunning tot verblijf werd verleend, kunnen na het verstrijken van de geldigheidsduur, of na de intrekking, van die vergunning alleen dan nog naar België of Luxemburg worden verwijderd, indien zij houder zijn van een Belgisch of Luxemburgs document, op grond waarvan hun terugkeer naar een dezer landen nog gewaarborgd is.

Te denken valt in dit verband onder meer aan een in België of in Luxemburg gevestigde staatloze, die houder is van een geldige Belgische of Luxemburgse identiteitskaart voor vreemdelingen en aan wie binnen de geldigheidsduur van dat document - bijv. met het oog op studie - een vergunning tot verblijf werd verleend.

f. Ten aanzien van vreemdelingen die zich overeenkomstig art. 6, tweede lid, of art. 22, derde lid, Vw op vluchtelingenschap beroepen moet steeds worden gehandeld op de wijze, aangegeven in Deel II, onder 2, van deze circulaire.

onmiddellijke
uitzetting naar
België.

Vreemdelingen die vanuit België ons land zijn binnengekomen, zonder te voldoen aan de voor het hebben van toegang tot Nederland gestelde vereisten (zie artt. 6, eerste lid, en 8-10 Vw) en die binnen twee weken na hun binnenkomst zijn aangetroffen, worden door de Belgische grensautoriteiten teruggenomen, zonder dat daartoe de tussenkomst van de wederzijdse ministeries van Justitie is vereist. Beslissend is hier het tijdstip van aanhouding; de overgave zelf kan eventueel ook op een later tijdstip plaats vinden, bijv. indien tegen de betrokkene eerst een strafrechtelijk onderzoek moet worden ingesteld, of indien

diens gezondheidstoestand aan een onmiddellijke uitzetting en de weg staat.

Doen zich bijzondere omstandigheden voor dan dient de uitzetting van illegale grensoverschrijders, als vorenbedoeld, uiteraard steeds onverwijld te geschieden. Behoort de vreemdeling tot een der categorieën, genoemd in art. 20, tweede lid, onder a en onder d-f, VV, dan dient ten spoedigste - bij voorkeur op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen of de ingevolge art. 48, eerste lid, VV vereiste last tot uitzetting wordt verstrekt.

Is de vreemdeling door een met de grensbewaking belaste ambtenaar aangetroffen in een der in bijlage E 1, onder II, van deze circulaire aangeduide gemeenten, dan kan de uitzetting zonder tussenkomst van het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van aanhouding plaats vinden en wordt de vreemdeling zo spoedig mogelijk aan een bevoegde Belgische grensautoriteit overgegeven (zie hierboven, Hoofdstuk VI, alsmede bijlage E 2 bij deze circulaire). In deze gevallen moet voor de overgave gebruik worden gemaakt van een "verklaring van ter beschikkingstelling" in duplo, ingericht overeenkomstig het model, opgenomen in bijlage E 3 bij deze circulaire. Eén exemplaar daarvan wordt aan de Belgische autoriteit, die de vreemdeling overneemt, overhandigd en het andere exemplaar wordt, nadat dit mede door deze autoriteit is ondertekend, als bewijs van de overname behouden door de ambtenaar, die de vreemdeling heeft uitgezet. Bij de overgave moeten steeds alle beschikbare bescheiden worden overgelegd, waaruit kan blijken dat de vreemdeling op illegale wijze ons land is binnengekomen (zie in dit verband mede art. 15, aanhef en onder b, VV).

In de overige gevallen geschiedt de uitzetting steeds vanwege het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling is aangetroffen en wel door tussenkomst van een der daarvoor aangewezen brigadecommandanten der Koninklijke Marechaussee (zie bijlage E 2 bij deze circulaire), met gebruikmaking van een "opdracht tot overgave aan buitenlandse grensautoriteiten", in drievoud, ingericht overeenkomstig het model,

opgenomen in bijlage E 4 bij deze circulaire.

Daarbij dienen steeds te worden overgelegd een afschrift van het terzake van de illegale grensoverschrijding opgemaakte proces-verbaal of rapport, alsmede - zoveel mogelijk - alle in het bezit van de vreemdeling aangetroffen voorwerpen of bescheiden, waaruit kan blijken dat er van illegale binnenkomst vanuit België of Luxemburg sprake is (zie mede met het oog hierop de artt. 15, aanhef en onder b, en 46, eerste lid, aanhef en onder d, VV). Eén exemplaar van het vorenbedoelde formulier wordt door de betrokken brigadecommandant op de daarvoor bestemde plaats ondertekend en terstond wederom ter hand gesteld van de ambtenaar, die de vreemdeling heeft overgebracht. De twee overige exemplaren worden door de brigadecommandant gebruikt als verklaring van ter beschikkingstelling van de vreemdeling aan de Belgische grensautoriteiten. Daartoe wordt één exemplaar van het formulier, nadat de daaraan gehechte perforatiestrook is verwijderd, als verklaring van ter beschikkingstelling overhandigd aan de autoriteit die de vreemdeling overneemt; het andere exemplaar dient ter ondertekening aan deze autoriteit te worden voorgelegd, waarna het - als bewijs van de overname - door de brigadecommandant behouden wordt.

Overigens ziet de districtscommandant der Koninklijke Marechaussee via wiens bewakingsgebied vreemdelingen met overgave aan de Belgische grensautoriteiten worden uitgezet, erop toe dat de overgave zo snel mogelijk en met inachtneming van de terzake gegeven voorschriften plaats vindt. Is hij van oordeel dat de uitzetting in strijd zou zijn met het bepaalde in deze circulaire, dan stelt hij zich aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire in verbinding met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, tensinde te vernemen hoe dient te worden gehandeld. Door de hoofden van plaatselijke politie ware, in daarvoor naar hun oordeel in aanmerking komende gevallen, tevoren omtrent de uitzetting van de vreemdeling overleg te plegen met de betrokken districtscommandant.

Wordt de overname door de Belgische grensautoriteiten geweigerd, dan dient de desbetreffende brigadecommandant der Koninklijke

Marechaussee daarvan aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire kennis te geven aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe moet worden gehandeld. Wordt opdracht gegeven de vreemdeling (wederom) ter beschikking van het betrokken hoofd van plaatselijke politie te stellen, dan dient deze terzake zo spoedig mogelijk een uitvoerig rapport uit te brengen aan het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking), voorzien van zijn advies omtrent de vraag of de verwijdering van de vreemdeling uit ons land alsnog ware te bewerkstelligen c. q. aan welke speciale maatregelen van toezicht hij ware te onderwerpen. Een afschrift van het rapport zendt het hoofd van plaatselijke politie toe aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

De Belgische autoriteiten kunnen door hen overgenomen vreemdelingen als vorenbedoeld nog binnen een termijn van drie maanden, te rekenen van de datum van overgave, teruggeven, indien uit een door hen ingesteld onderzoek is gebleken, dat niet aan de voorwaarden van overname was voldaan (voor de in zodanig geval te volgen gedragslijn, zie hieronder sub E).

De aandacht wordt erop gevestigd dat voor de Belgische grensautoriteiten geen verplichting tot overname bestaat in geval vreemdelingen, als bovenbedoeld, afkomstig zijn uit Duitsland en vandaar op onregelmatige wijze over het Belgisch-Duitse of Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland, het Beneluxgebied zijn binnengekomen. Zodanige vreemdelingen dienen op de voorgeschreven wijze onmiddellijk naar Duitsland te worden verwijderd (zie hieronder Hoofdstuk XIV). In Beneluxverband is overeengekomen dat Britse onderdanen, die houder zijn van reispapieren op grond waarvan hun toelating tot Engeland gewaarborgd is, en tot wier uitzetting dient te worden overgegaan, niet aan de wederzijdse grensautoriteiten zullen worden overgegeven (ook al zou zulks krachtens vorenstaande regeling kunnen geschieden), doch dat deze door de autoriteiten van het Beneluxland, waarin zij zijn aangetroffen, rechtstreeks naar Engeland zullen worden verwijderd. Bestaat twijfel omtrent de vraag of de te verwijderen vreemdeling door de Britse autoriteiten zal worden toegelaten (hetgeen o. a. het geval zal zijn indien het betreft de houder van een te Hong-Kong afgegeven Brits paspoort), dan ware, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire een bijzondere aanwijzing terzake van de Minister van Justitie te vragen.

Ingevolge de in Benelux-verband getroffen regeling kan uitzetting van vreemdelingen naar België of Luxemburg mede plaats vinden in de onderstaande gevallen, doch dan uitsluitend nadat daartoe toestemming is verkregen van het Belgische, respectievelijk Luxemburgse ministerie van Justitie.

uitzetting na overleg
tussen de ministeries
van Justitie der
Beneluxlanden

- a. Vreemdelingen die vanuit België ons land zijn binnengekomen, zonder te voldoen aan de voor het hebben van toegang tot Nederland gestelde vereisten (artt. 6, eerste lid, en 8-10 Vw) en die ten minste twee weken doch niet langer dan zes maanden na hun binnenkomst zijn aangetroffen, worden, voor zover zij niet aanstonds verwijderd kunnen worden naar het land waarvan zij onderdaan zijn, teruggenomen door het Beneluxland, waar zij vóór hun binnenkomst in Nederland verblijf hielden.

Een verplichting tot terugname is voor België of Luxemburg echter niet aanwezig, indien de vreemdeling korter dan veertien dagen op onregelmatige wijze in dat land heeft vertoefd en hij tevens op het tijdstip van zijn aanhouding sedert meer dan vier maanden in Nederland verblijf heeft gehouden. Evenmin bestaat een verplichting tot terugname indien het betreft een vreemdeling die tevoren op onregelmatige wijze vanuit Duitsland over het Belgisch-Duitse of Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland, het Beneluxgebied is binnengekomen en die onmiddellijk naar Duitsland kan worden verwijderd (zie hieronder, Hoofdstuk XIV).

- b. Vreemdelingen die het Beneluxgebied zijn binnengekomen als houder van een geldig, door de Belgische, onderscheidenlijk door de Luxemburgse autoriteiten afgegeven visum, worden door België, onderscheidenlijk door Luxemburg teruggenomen, tenzij zij sedert het verstrijken van de geldigheidsduur van het visum langer dan zes maanden in Nederland verblijf hebben gehouden.
- c. Vreemdelingen die hun woon- of verblijfplaats hebben in België of in Luxemburg en die houder zijn van een Belgisch bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister of een Belgische identiteitskaart voor vreemdelingen, dan wel een Luxemburgse identiteitskaart voor vreemdelingen, worden door het land van afgifte van dat document teruggenomen, tenzij zij sedert het verstrijken van de geldigheidsduur daarvan langer dan zes maanden in Nederland verblijf hebben gehouden. Is deze termijn overschreden en kan de vreemdeling

- niet -

niet naar een derde land worden verwijderd (te denken valt in dit verband aan staatlozen en aan vluchtelingen) dan kan de desbetreffende aangelegenheid worden voorgelegd aan de "Bijzondere Commissie voor het Personenverkeer", bedoeld in artikel 15 van meergenoemde Benelux-overeenkomst inzake controleverlegging).

d. Vreemde zeelieden aan wie het door de Belgische autoriteiten is toegestaan om, gedurende de tijd dat hun schip ligplaats heeft in een Belgische haven, te passagieren en die na het vertrek van dat schip zijn achtergebleven, worden door België teruggenomen, tenzij zij langer dan zes maanden in Nederland verblijf hebben gehouden. Hetzelfde geldt met betrekking tot vreemde zeelieden, die na hun afmonstering van een schip in een Belgische haven, toestemming hebben verkregen om in België werk aan boord van een schip te zoeken en die zich vervolgens naar Nederland hebben begeven.

e. Vreemdelingen die ingevolge de met de Bondsrepubliek Duitsland gesloten regeling door de Nederlandse autoriteiten van de autoriteiten van dat land moeten worden overgenomen (zie Deel E, Hoofdstuk XIV, onder D, van deze circulaire), doch die hetzij zich rechtstreeks vanuit België of vanuit Luxemburg naar Duitsland hebben begeven, hetzij komend uit België, via ons land Duitsland zijn binnengekomen.

Zoals uit art. 23, eerste en vijfde lid, Vw juncto de artt. 47 en 48, eerste lid, aanhef en onder b, VV blijkt, kan in gevallen als bovenbedoeld uitzetting slechts plaats vinden, indien de Minister van Justitie daartoe een last gegeven heeft. Deze last wordt uiteraard niet verstrekt dan nadat - na gepleegd overleg met het Belgische of het Luxemburgse ministerie van Justitie - van Belgische of Luxemburgse zijde de vereiste toestemming tot overname is gegeven. Indien het hoofd van plaatselijke politie een vreemdeling aantreft die in aanmerking komt om, met gebruikmaking van deze vereenvoudigde procedure, naar België of naar Luxemburg te worden verwijderd, dient hij zo spoedig mogelijk een ambtsbericht op te stellen, met gebruikmaking van een formulier van het in bijlage E 5 bij deze circulaire opgenomen model (met dien verstande dat in een geval als hierboven onder e bedoeld steeds aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder i, van deze circulaire contact behoort te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe moet worden gehandeld). Dit formulier behoort nauwkeurig en volledig te worden ingevuld en rechtstreeks in tweevoud te worden toegezonden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. Daarbij dienen, in voorkomend geval, tevens te worden overgelegd een afschrift van het terzake van illegale grensoverschrijding opgemaakte rapport of proces-verbaal, alsmede, voor zover mogelijk, alle

identiteitspapieren, voorwerpen en bescheiden, welke in het bezit van de vreemdeling werden aangetroffen en waaruit kan blijken dat het inderdaad een vreemdeling betreft, die behoort tot een der hierboven genoemde categorieën.

Een afschrift van het formulier (en van het eventueel daarbij gevoegde proces-verbaal of rapport) wordt toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Indien de vereiste toestemming tot overname is verleend, wordt aan het hoofd van plaatselijke politie de vereiste last tot uitzetting gegeven en worden daarbij tevens de nodige aanwijzingen verstrekt omtrent de overgave aan de Belgische grensautoriteiten. Overigens dient ook in deze gevallen van de overgave gebruik te worden gemaakt van een "opdracht tot overgave aan buitenlandse grensautoriteiten" in drievoud, overeenkomstig het model, opgenomen in bijlage E 4 bij deze circulaire en geschiedt de overgave ook hier door tussenkomst van een daarvoor aangewezen brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee.

D. Doorzending van vreemdelingen, bestemd voor verwijdering naar derde landen

Ingevolge de in Beneluxverband getroffen regeling zal elk Beneluxland toestemming verlenen tot doorreis door zijn gebied van vreemdelingen, tegen wie in een ander Beneluxland een maatregel van verwijdering is getroffen en die naar derde landen verwijderd kunnen worden, indien de verwijdering aldus op de snelste en eenvoudigste wijze kan worden uitgevoerd. De aan de doorreis (en eventueel begeleiding) verbonden kosten komen ten laste van het land dat de maatregel van verwijdering heeft genomen. Indien de doorzending om enigerlei reden geen doorgang kan vinden, dient de vreemdeling te worden teruggenomen door het Beneluxland, dat de maatregel van verwijdering heeft genomen.

De Belgische autoriteiten zullen eveneens hun medewerking verlenen aan de overgave van uit Nederland te verwijderen vreemdelingen aan de Luxemburgse autoriteiten, indien deze toestemming tot overname van zodanige vreemdelingen hebben gegeven.

- Omtrent -

Eerste wijziging

Omtrent de doorzending dient steeds tevoren overleg te worden gepleegd tussen de wederzijdse ministeries van Justitie. Indien een hoofd van plaatselijke politie van oordeel is dat er aanleiding bestaat een beroep op de medewerking van de Belgische - en eventueel de Luxemburgse - autoriteiten te doen om een uit ons land te verwijderen vreemdeling door hun gebied te geleiden, dient dat hoofd van plaatselijke politie terzake een gemotiveerd voorstel in bij de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, onder vermelding van alle van belang zijnde gegevens, opdat vanwege het ministerie contact kan worden opgenomen met het Belgische (eventueel Luxemburgse) ministerie van Justitie. Een afschrift van dat ambtsbericht wordt gezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie. Indien anderzijds aan een verzoek van de Belgische of Luxemburgse autoriteiten om doorzending onder geleide van vreemdelingen door Nederlands gebied wordt voldaan, zullen vanwege het Nederlandse ministerie van Justitie van geval tot geval de nodige instructies aan de politie- of grensbewakingsautoriteiten worden verstrekt.

E. Overname van personen van de Belgische (of Luxemburgse) grensautoriteiten

overname van
personen die
vermoedelijk
Nederlander
zijn

Indien de Belgische (of Luxemburgse) grensautoriteiten bij de overgave van een uit België of Luxemburg verwijderde persoon aan een daartoe aangewezen brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee (zie bijlage E 2 bij deze circulaire) bescheiden overlegt op grond waarvan blijkt of mag worden aangenomen dat de betrokkene het Nederlandschap bezit (bijv. een - sedert ten hoogste tien jaar verlopen - paspoort of een bewijs van Nederlandschap), dient zijn overname aanstonds plaats te vinden. Hetzelfde geldt, indien op eenvoudige wijze kan worden vastgesteld dat de betrokkene Nederlander is (bijv. door informatie bij het bevolkingsregister van zijn woonplaats). In gevallen waarin twijfel bestaat of de - als Nederlander - overgegeven persoon inderdaad de Nederlandse nationaliteit

bezit, dient de betreffende brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee onverwijld op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact op te nemen met de hoofd-afdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe moet worden gehandeld. Omtrent de overname van Nederlandse minderjarigen zij verwezen naar hetgeen in dit Hoofdstuk onder B (slot) is vermeld. Ingevolge de daar genoemde regeling van 21 juli 1913 zijn als autoriteiten voor de overname van Nederlandse minderjarigen aangewezen de Commissaris van Politie te Maastricht, de Burgemeester van Roosendaal en - voor zover het betreft minderjarigen die in Zeeuws-Vlaanderen woonplaats hebben - de Burgemeester van Sas van Gent.

overname van
vreemdelingen

Een verplichting tot overname of terugname van een vreemdeling van de Belgische of de Luxemburgse autoriteiten kan bestaan in de volgende gevallen:

- a. indien het personen betreft van wie bij hun verwijdering werd aangenomen, dat zij de Belgische of de Luxemburgse nationaliteit bezaten doch ten aanzien van wie uit een door de Belgische of Luxemburgse autoriteiten ingesteld onderzoek is gebleken dat zulks niet het geval is;
- b. indien het vreemdelingen betreft die als illegale grensoverschrijder naar België zijn verwijderd (zie onder "onmiddellijke uitzetting naar België") en die binnen drie maanden na hun overgave wederom door de Belgische autoriteiten worden teruggegeven, omdat uit een door hen ingesteld onderzoek is gebleken, dat niet aan de voorwaarde voor overname was voldaan;
- c. indien het vreemdelingen betreft die op onregelmatige wijze vanuit ons land België of Luxemburg zijn binnengekomen en die aldaar binnen twee weken na hun binnenkomst zijn aangetroffen (in dit geval kan onmiddellijke uitzetting door de Belgische autoriteiten plaats vinden; indien uit een hier te lande ingesteld onderzoek is gebleken, dat niet aan de voorwaarden voor overname werd voldaan, kunnen zulke vreemdelingen nog binnen een termijn van drie maanden aan de Belgische autoriteiten worden teruggegeven). Een verplichting tot terugname

bestaat in het onderwerpelijke geval echter niet, indien het vreemdelingen betreft die tevoren op onregelmatige wijze vanuit Duitsland over het Nederlands-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland, het Benelux-gebied zijn binnengekomen en die door de Belgische of de Luxemburgse autoriteiten onmiddellijk naar Duitsland kunnen worden verwijderd (zie hieronder, Hoofdstuk XIV);

- d. indien het betreft vreemdelingen ten aanzien van wie het Nederlandse ministerie van Justitie aan de Belgische of Luxemburgse autoriteiten toestemming tot overgave heeft verleend (het gaat hier dus om overeenkomstige categorieën als hierboven onder C - "uitzetting na overleg tussen de Ministers van Justitie der Beneluxlanden" - zijn aangeduid);
- e. indien het betreft vreemdelingen die ter doorzending naar Luxemburg of naar derde landen aan de Belgische autoriteiten zijn overgegeven, doch wier doorzending om enigerlei reden niet kon worden geëffectueerd.

In het onder c genoemde geval dient de betrokken brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee zich onmiddellijk op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire in verbinding te stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, indien niet vaststaat dat aan de voorwaarden voor overname wordt voldaan of indien er naar zijn mening termen aanwezig zijn, de vreemdeling in bewaring te stellen, dan wel enige speciale maatregel van toezicht op hem toe te passen (hiervoor zal steeds aanleiding bestaan, indien het betreft vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8 - 10 Vw is toegestaan om in Nederland te verblijven).

In de gevallen genoemd onder a, b, d en e behoort de brigadecommandant - eveneens op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - instructies te vragen aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, indien vanwege het ministerie nog geen aanwijzingen werden gegeven omtrent de terzake te volgen gedragslijn.

De overname geschiedt op een der in bijlage E 2 bij deze circulaire genoemde plaatsen; met de overname is belast de ter plaats bevoegde brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee. De districtscCommandant der Koninklijke Marechaussee ziet toe op een juiste gang van zaken bij de overname. Hij pleegt zonodig terzake overleg met de betrokken Belgische autoriteit op zijn niveau.

Bij de overgave door de Belgische grensautoriteiten zal steeds een verklaring van ter beschikkingstelling in tweevoud worden overgelegd. Vindt de overname plaats, dan stelt de brigadecommandant op het originele exemplaar van het formulier een gedagtekende en ondertekende verklaring van overname, waarna dat formulier wederom wordt teruggegeven aan de ambtenaar, die de vreemdeling heeft overgegeven. Het afschrift van de verklaring van ter beschikkingstelling kan door de brigadecommandant ten behoeve van diens administratie worden behouden.¹⁾

Hoofdstuk XIV - Overgave en overname van personen ingevolge overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland

A. Algemeen

Tussen de Beneluxlanden en de Bondsrepubliek Duitsland is een overeenkomst gesloten inzake het overnemen van personen aan de grens. Daarin wordt onder meer bepaald in welke gevallen de overname van naar elkaars gebied uit te zetten vreemdelingen, hetzij onmiddellijk, hetzij door middel van een vereenvoudigde procedure, kan plaats vinden. De overeenkomst werd op 17 mei 1966 te Bonn gesloten; zij trad in werking op 1 juli 1966. De tekst van de overeenkomst, welke geplaatst werd in het Tractatenblad 1966, nr. 166, is als bijlage E 6 bij deze circulaire opgenomen. In gevallen, waarin de overeenkomst niet voorziet, blijft het plegen van diplomatiek overleg omtrent de overname van vreemdelingen mogelijk.

- B. -

1) N.B. Van elke overname van een persoon (hetzij Nederlander, hetzij vreemdeling) dient door de overnemende ambtenaar op de door de Commandant der Koninklijke Marechaussee voorgeschreven wijze een rapport in tweevoud te worden ingezonden.

B. Verwijdering van vreemdelingen naar Duitsland

hoofddregels
betreffende de
verwijdering

- a. Tenzij de Minister van Justitie uitdrukkelijk een andere gedragslijn heeft goedgekeurd of voorgeschreven moet uitzetting van vreemdelingen naar Duitsland uitsluitend plaats vinden door middel van overgave aan de Duitse grensautoriteiten (een en ander onverminderd het bepaalde in art. 24 Vw);
- b. de overgave en overname van personen aan de Nederlands-Duitse grens geschiedt aan een der in bijlage E 7 bij deze circulaire genoemde doorlaatposten;
- c. vreemdelingen van Duitse nationaliteit, die voor uitzetting in aanmerking komen, dienen steeds naar Duitsland te worden verwijderd; eenzelfde gedragslijn moet worden gevolgd ten aanzien van uit Duitsland afkomstige vreemdelingen die op onregelmatige wijze het Beneluxgebied zijn binnengekomen en die rechtstreeks naar Duitsland kunnen worden verwijderd (zie hieronder), ook al heeft de grensoverschrijding plaats gevonden over het Belgisch-Duitse of het Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland (voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst wordt het gezamenlijke grondgebied van de drie Beneluxlanden als één gebied beschouwd, zie art. 1 der overeenkomst);
- d. Belgen en Luxemburgers, alsmede vreemdelingen van Franse nationaliteit, die voor uitzetting in aanmerking komen, dienen nimmer naar Duitsland te worden verwijderd, doch behoren eventueel, hetzij ter overname, hetzij ter doorgeleiding, aan de Belgische grensautoriteiten te worden overgegeven;
- e. voor de toepassing van de bepalingen van de onderwerpelijke Benelux-overeenkomst met Duitsland wordt onder "op onwettige wijze binnenkomen" verstaan: overschrijding van de gemeenschappelijke grens, zonder te voldoen aan de verplichting zich langs een doorlaatpost te begeven.

verwijdering
van Duitse
onderdanen (art.
3 van de over-
eenkomst)

De overname door de Duitse grensautoriteiten zal aanstonds dienen te geschieden, indien kan worden aangetoond of aannemelijk kan worden gemaakt dat de te verwijderen persoon de Duitse nationaliteit bezit. Dit is steeds het geval, indien de vreemdeling houder is van een der in het tweede lid van nevenvermeld artikel vermelde bescheiden, doch het bezit van de Duitse nationaliteit kan ook op andere wijze aannemelijk worden gemaakt (bijv. op grond van de door de betrokken vreemdeling afgelegde verklaringen).

De documenten waaruit het bezit van de Duitse nationaliteit kan blijken moeten bij de overgave van de vreemdeling worden overgelegd.

Het bezit van de Duitse nationaliteit hoeft niet te worden bewezen of aannemelijk te worden gemaakt, indien kan worden aangetoond dat het een illegale grensoverschrijder betreft, die binnen een maand na zijn binnenkomst in het Beneluxgebied is aangetroffen. In dat geval is art. 5 van de overeenkomst van toepassing (zie hieronder).

onmiddellijke
uitzetting naar
Duitsland (art.
5 van de over-
eenkomst)

De overname van illegale grensoverschrijders door de Duitse grensautoriteiten zal aanstonds dienen te geschieden indien:

- a. de vreemdeling binnen een maand na zijn binnenkomst in het Beneluxgebied is aangetroffen en
- b. aan de Duitse grensautoriteiten de nodige inlichtingen worden verstrekt op grond waarvan zij kunnen vaststellen dat de vreemdeling inderdaad op onwettige wijze (d.w.z. buiten een doorlaatpost om) de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland heeft overschreden.

Voor de vaststelling van de onder a bedoelde termijn is bepaald het tijdstip van aanhouding; de overgave zelf kan eventueel ook op een later tijdstip plaats vinden, bijv. indien tegen de betrokkene eerst een strafrechtelijk onderzoek moet worden ingesteld, of indien diens gezondheidstoestand een belemmering vormt voor zijn onmiddellijke uitzetting.

In zodanig geval dient echter zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een maand na de illegale grensoverschrijding, aan de Duitse grensautoriteiten een voorlopige mededeling te worden

gedaan van de voorgenomen uitzetting. Indien zich geen bijzondere omstandigheden voordoen dient de uitzetting uiteraard steeds onverwijd te geschieden. Behoort de vreemdeling tot een der categorieën, genoemd in art. 20, tweede lid, onder a en onder d - f, VV, dan dient ten spoedigste - bij voorkeur op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen of de ingevolge art. 48, eerste lid, VV vereiste last tot uitzetting wordt verstrekt.

Is de vreemdeling door een met de grensbewaking belaste ambtenaar aangetroffen in een der in bijlage E 1, onder I, van deze circulaire aangeduide gemeenten, dan kan de uitzetting zonder tussenkomst van het hoofd van plaatselijke politie der gemeente van aanhouding plaats vinden en wordt de vreemdeling door de zorg van het daarvoor aangewezen personeel der Koninklijke Marechaussee zo spoedig mogelijk aan een bevoegde Duitse grensautoriteit overgegeven (zie hierboven, Hoofdstuk IV, alsmede bijlage E 7 bij deze circulaire).

In deze gevallen wordt voor de overgave gebruik gemaakt van een "verklaring van ter beschikkingstelling" in duplo, ingericht overeenkomstig het model, opgenomen in bijlage E 3 bij deze circulaire. Een exemplaar daarvan wordt aan de Duitse autoriteit, die de vreemdeling overneemt, overhandigd en het andere exemplaar wordt, nadat dit mede door deze autoriteit is ondertekend, als bewijs van de overname behouden door de ambtenaar, die de vreemdeling heeft uitgezet. Bij de overgave moeten steeds alle beschikbare bescheiden worden overgelegd, waaruit kan blijken dat de vreemdeling op illegale wijze het Beneluxgebied is binnengekomen (zie in dit verband mede art. 15, aanhef en onder b, VV).

In de overige gevallen geschiedt de uitzetting steeds vanwege het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling is aangetroffen en wel door tussenkomst van de daarvoor aangewezen brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee (zie bijlage E 7 bij deze circulaire), met gebruikmaking van een "opdracht tot overgave aan buitenlandse grensautoriteiten",

in drievoud, ingericht overeenkomstig het model, opgenomen in bijlage E 4 bij deze circulaire.

Daarbij worden overgelegd een afschrift van het terzake van illegale grensoverschrijding opgemaakte proces-verbaal of rapport alsmede - zoveel mogelijk - alle voorwerpen of bescheiden waaruit kan blijken dat er inderdaad van een illegale grensoverschrijding vanuit Duitsland sprake is (zie mede met het oog hierop de artt. 15, aanhef en onder b, en 46, eerste lid, aanhef en onder d, VV).

Ook vreemdelingen, niet zijnde Belgen, Luxemburgers of Fransen, die over het Belgisch-Duitse of Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland illegaal het Beneluxgebied zijn binnengekomen en die vervolgens binnen een maand na hun binnenkomst in het Beneluxgebied hier te lande worden aangetroffen, dienen rechtstreeks, door middel van overgave aan de Duitse grensautoriteiten, naar Duitsland te worden verwijderd.

Is het in zodanig geval met het oog op de overname van de vreemdeling door de Duitse grensautoriteiten nodig om in België of in Luxemburg nadere inlichtingen omtrent de illegale grensoverschrijding in te winnen, dan ware aanstonds, op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen, hoe moet worden gehandeld.

Bij de overgave van de vreemdeling aan de Duitse grensautoriteiten dient één exemplaar van het formulier "opdracht tot overgave aan de buitenlandse grensautoriteiten" door de betrokken brigadecommandant op de daarvoor bestemde plaats te worden ondertekend en terstond wederom ter hand te worden gesteld van de ambtenaar, die de vreemdeling heeft overgebracht. De twee overige exemplaren worden door de brigadecommandant gebruikt als verklaring van ter beschikkingstelling van de vreemdeling aan de Duitse grensautoriteiten. Daartoe wordt één exemplaar van het formulier, nadat de daaraan gehechte perforatiestrook is verwijderd, als verklaring van ter beschikkingstelling overhandigd aan de autoriteit die de vreemdeling overneemt; het

andere exemplaar dient ter ondertekening aan deze autoriteit te worden voorgelegd, waarna het - als bewijs van de overname - door de brigadecommandant behouden wordt.

Overigens ziet de districtscommandant der Koninklijke Marchoaussee via wiens bewakingsgebied vreemdelingen met overgave aan de Duitse grensautoriteiten worden uitgezet, erop toe dat de overgave zo snel mogelijk en met inachtneming van de terzake gegeven voorschriften plaats vindt. Is hij van mening dat de uitzetting in strijd zou zijn met het bepaalde in deze circulaire, dan stelt hij zich aanstonds, op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire in verbinding met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe dient te worden gehandeld.

Aan de hoofden van plaatselijke politie wordt verzocht, in daarvoor naar hun oordeel in aanmerking komende gevallen, tevoren omtrent de uitzetting van de vreemdeling overleg te plegen met de betrokken districtscommandant.

Wordt de overname door de Duitse grensautoriteiten geweigerd, dan geeft de desbetreffende brigadecommandant der Koninklijke Marchoaussee daarvan aanstonds, op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire kennis aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde terzake de nodige instructies te ontvangen. Wordt opdracht gegeven de vreemdeling (wederom) ter beschikking te stellen van het betrokken hoofd van plaatselijke politie, dan dient deze terzake zo spoedig mogelijk een uitvoerig rapport uit te brengen aan het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking), een en ander voorzien van zijn advies omtrent de vraag of de verwijdering van de vreemdeling uit ons land alsnog ware te bewerkstelligen, c.q. aan welke speciale maatregelen van toezicht hij ware te onderwerpen. Een afschrift van dat rapport zendt het hoofd van plaatselijke politie aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

De Duitse autoriteiten kunnen door hen overgenomen vreemdelingen, als vorenbedoeld, wederom teruggeven, indien uit een onmiddellijk door hen ingesteld nader onderzoek is gebleken, dat niet aan de voorwaarden tot overgave is voldaan (zie art. 5, derde lid, van de overeenkomst).

uitzetting na
overleg tussen
de bevoegde
wederzijdse
ministeries (art.
4 van de over-
eenkomst)

Ook vreemdelingen die, komende uit Duitsland, op illegale wijze de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland hebben overschreden en die in een periode liggende tussen één maand en zes maanden na hun binnenkomst zijn aangetroffen, kunnen naar Duitsland worden uitgezet, doch dan alleen na vooraf verkregen toestemming van het Bondsministerie van Binnenlandse Zaken van de Bondsrepubliek Duitsland.

Een verplichting tot terugname is voor Duitsland echter niet aanwezig indien:

- a. het verzoek tot overname niet is ingediend binnen zes maanden nadat de betreffende vreemdeling het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland heeft verlaten (de overgave zelf kan, indien daarvoor bijzondere redenen aanwezig zijn, ook na het verstrijken van de termijn van zes maanden plaatsvinden);
- b. de vreemdeling vóór zijn illegale binnenkomst in het Beneluxgebied korter dan veertien dagen op het grondgebied van de Duitse Bondsrepubliek heeft verbleven (het doet hier niet terzake of dit verblijf geoorloofd dan wel illegaal was; is de vreemdeling dus bijv. met een geldig Duits visum Duitsland binnengekomen en heeft hij zich vervolgens - binnen veertien dagen - op illegale wijze naar het Beneluxgebied begeven, dan is Duitsland niet meer verplicht hem terug te nemen, indien hij eerst later dan een maand na zijn binnenkomst in een der Beneluxlanden werd aangetroffen);
- c. de vreemdeling inmiddels in een der Beneluxlanden op de voet van vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag van Genève verblijf werd toegestaan;
- d. het een Belg of een Luxemburger, dan wel een vreemdeling van Franse nationaliteit betreft.

Ten aanzien van vreemdelingen die door de Duitse autoriteiten zijn toegelaten als vluchteling in de zin van het Geneefse Vluchtelingenverdrag geldt tenslotte nog de speciale bepaling, dat deze door Duitsland worden teruggenomen, zolang hun geen titel tot verblijf in een der Beneluxlanden wordt verleend (in deze gevallen geldt dus niet de eis, dat het verzoek om overname binnen zes maanden na de binnenkomst van de vreemdeling moet zijn ingediend of dat het - voorafgaand - verblijf van de vreemdeling op Duits gebied tenminste veertien dagen moet hebben geduurd).

Omtrent de overgave en overname in gevallen als vorenbedoeld dient voorafgaand - rechtstreeks - overleg te worden gepleegd tussen het ministerie van Justitie van het betreffende Beneluxland en het Duitse ministerie van Binnenlandse Zaken. Naar uit art. 23, eerste en vijfde lid, Vw juncto de artt. 47 en 48, eerste lid, aanhef en onder b, VV blijkt, kan in deze gevallen uitzetting slechts plaats vinden, indien de Minister van Justitie daartoe een last gegeven heeft. Deze last wordt uiteraard niet verstrekt dan nadat van Duitse zijde de vereiste toestemming tot overname is gegeven. Indien het hoofd van plaatselijke politie een vreemdeling aantreft die in aanmerking komt om, met gebruikmaking van de vereenvoudigde procedure, naar Duitsland te worden verwijderd, dient hij zo spoedig mogelijk een ambtsbericht op te stellen, met gebruikmaking van een formulier van het als bijlage E 5 bij deze circulaire opgenomen model. Dit formulier wordt, nauwkeurig en volledig ingevuld, rechtstreeks in tweevoud toegezonden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. In voorkomend geval dienen daarbij tevens te worden overgelegd een afschrift van het terzake van de illegale grensoverschrijding opgemaakte rapport of proces-verbaal, alsmede voor zover mogelijk, alle identiteitspapieren, voorwerpen en bescheiden, welke in het bezit van de vreemdeling werden aangetroffen en waaruit kan blijken dat het inderdaad een vreemdeling betreft, ten aanzien van wie Duitsland een verplichting tot overname heeft. Een afschrift van het formulier (en van het eventueel daarbij gevoegde proces-verbaal of rapport) wordt

- toegezonden -

toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Indien de vereiste toestemming tot overname is verleend, wordt het hoofd van plaatselijke politie de vereiste last tot uitzetting gegeven en worden daarbij de nodige aanwijzingen omtrent de overgave aan de Duitse grensautoriteiten verstrekt. Overigens dient ook in deze gevallen voor de overgave gebruik te worden gemaakt van een "opdracht tot overgave aan buitenlandse grensautoriteiten" in drievoud, overeenkomstig het model, opgenomen in bijlage E 4 bij deze circulaire en geschiedt de overgave ook hier door tussenkomst van een daarvoor aangewezen brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee (zie hierboven onder "onmiddellijke uitzetting naar Duitsland"). Opgemerkt zij nog dat er voor de Duitse autoriteiten ten aanzien van houders van Duitse reisdocumenten voor vluchtelingen ook een terugnameverplichting aanwezig kan zijn, voortvloeiende uit de bepalingen van de Europese Overeenkomst inzake de afschaffing van visa voor vluchtelingen (Trb. 1959, 153); zie hiervoor nader Bijlage G 2-c, onder punt 2, van deze circulaire. In geval van voorgenomen verwijdering van een vreemdeling met gebruikmaking van de daartoe bij genoemde overeenkomst voorziene mogelijkheid ware te handelen op de wijze, aangegeven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

C. Doorzending van vreemdelingen, bestemd voor verwijdering naar derde landen

De overeenkomst met de Bondsrepubliek Duitsland bevat een regeling omtrent het transporteren door elkaars gebied van vreemdelingen, die verwijderd zullen worden naar derde landen (artt. 6 en 10). Omtrent de doorzending dient steeds voorafgaand overleg plaats te vinden tussen het ministerie van Justitie van het desbetreffende Benelux-land en het Duitse ministerie van Binnenlandse Zaken. Is op een verzoek van de Duitse autoriteiten om doorzending onder geleide van vreemdelingen door Nederlands gebied toegestemd, dan zullen van geval tot geval de nodige instructies aan de politie- of grensbewakingsautoriteiten worden verstrekt. Indien een hoofd van plaatselijke politie meent dat er aanleiding bestaat, aan de Duitse autoriteiten om medewerking te verzoeken tot doorzending van uit Nederland te verwijderen vreemdelingen door Duits gebied, dan ware door deze een gemotiveerd voorstel daartoe in te dienen bij het ministerie van Justitie (hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking), onder vermelding van alle terzake van belang zijnde gegevens. Een afschrift van het voorstel dient te worden gezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

D. Overname van personen van de Duitse autoriteiten

personen die
vermoedelijk
Nederlander zijn
(art. 7 van de
overeenkomst)

Indien de Duitse grensautoriteiten bij de overgave van een uit Duitsland te verwijderen persoon aan een daartoe aangewezen brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee (zie bijlage E 7 bij deze circulaire) bescheiden overlegt op grond waarvan blijkt of mag worden aangenomen dat de betrokkene het Nederlandschap bezit (bijv. een - sedert ten hoogste 10 jaar verlopen - paspoort of een bewijs van Nederlandschap) dient zijn overname aanstonds plaats te vinden. Hetzelfde geldt indien op eenvoudige wijze kan worden vastgesteld dat de betrokkene Nederlander is (bijv. door informatie bij het bevolkingsregister van zijn woonplaats).

In gevallen waarin twijfel bestaat of de overgegeven persoon inderdaad Nederlander is, stelt de betrokken brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee zich onverwijld, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire in verbanding met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe moet worden gehandeld.

Personen, van wie uit een spoedig na de overname ingesteld onderzoek is gebleken dat zij niet de nationaliteit van een der Beneluxlanden bezitten, moeten wederom door de Duitse autoriteiten worden teruggenomen, tenzij er op grond van andere bepalingen der overeenkomst voor een der Beneluxlanden een verplichting tot overname bestaat (art. 7, vierde lid, van de overeenkomst). In het bijzonder moet hierbij worden gedacht aan personen die wogens het treden in vreemde krijgs- of staatsdienst het Nederlandschap hebben verloren.

Personen die
vermoedelijk
Belg of
Luxemburger zijn
(art. 7 van de
overeenkomst)

Ook ten opzichte van uit Duitsland verwijderde Belgen en Luxemburgers bestaat voor Nederland een verplichting tot overname van de Duitse autoriteiten. Het doet daarbij niet terzake of betrokkenen al dan niet vanuit Nederland het gebied van de Duitse Bondsrepubliek zijn binnengekomen. Worden bij de overgave door de Duitse autoriteiten bescheiden overgelegd als bedoeld in art. 7, tweede lid, van de overeenkomst (bijv. Belgische of Luxemburgse nationale paspoorten, ook al is de

- geldigheidsduur -

geldigheidsduur daarvan verstreken, dan wel Belgische of Luxemburgse nationale identiteitskaarten), dan behoort de overname aanstonds plaats te vinden. Eenzelfde gedragslijn moet worden gevolgd als het bezit van de Belgische of de Luxemburgse nationaliteit anderszins op eenvoudige wijze kan worden vastgesteld. In twijfelgevallen dient de brigadecommandant aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, ten-einde te vernemen hoe moet worden gehandeld. Dit laatste dient ook steeds te geschieden, indien het betreft de overname van een Belg of een Luxemburger, die voor Nederland als ongewenst vreemdeling staat gesignaleerd, dan wel ongewenst is verklaard (art. 21 Vw).

Van de Duitse grensautoriteiten overgenomen Belgen of Luxemburgers die niet als ongewenst staan gesignaleerd (c.q. ongewenst verklaard zijn), zullen in het algemeen niet voor uitzetting naar België of Luxemburg in aanmerking komen. Indien er naar het oordeel van de brigadecommandant niettemin gronden voor uitzetting aanwezig zijn (bijv. ingeval er andere bezwarende omstandigheden bestaan dan het enkele feit van illegale grensoverschrijding naar Duitsland) dient hij zich eveneens op de vorenomschreven wijze te verstaan met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

N.B. Opgemerkt zij dat Benelux-onderdanen, die zich op illegale wijze naar Duitsland hebben begeven, door de Duitse autoriteiten eventueel ook kunnen worden overgegeven op grond van art. 9 van de overeenkomst. In dat geval zal, ongeacht de vraag of het bezit van de nationaliteit van een der Beneluxlanden van Duitse zijde aannemelijk kan worden gemaakt, de overname moeten plaatsvinden indien aan de daarvoor in genoemd artikel gestelde voorwaarden is voldaan (zie hieronder).

vreemdelingen,
niet zijnde
Belgen of
Luxemburgers

Een verplichting tot overname of terugname van een vreemdeling (niet zijnde een Belg of een Luxemburger) van de Duitse autoriteiten kan bestaan in de volgende gevallen:

- a. indien het personen betreft van wie bij hun verwijdering werd aangenomen, dat zij de Duitse nationaliteit bezaten, doch ten aanzien van wie uit een onmiddellijk na de overgave, door de Duitse autoriteiten ingesteld onderzoek is gebleken, dat zulks niet het geval is (art. 3, vierde lid, van de overeenkomst); een verplichting tot terugname bestaat in dat geval echter niet, indien het een illegale grensoverschrijder betrof, die door Duitsland reeds op grond van de artt. 4 of 5 van de overeenkomst diende te worden overgenomen;
- b. indien het vreemdelingen betreft die als illegale grensoverschrijder onmiddellijk naar Duitsland werden uitgezet, doch ten aanzien van wie de Duitse autoriteiten uit een terstond na de overgave ingesteld onderzoek hebben vastgesteld dat niet aan de voorwaarden voor overgave werd voldaan (art. 5, derde lid, van de overeenkomst);
- c. indien het betreft een ter doorgeleiding naar een derde land aan de Duitse autoriteiten overgegeven vreemdeling, wiens doortocht op bezwaren stuit of die door het land van bestemming wordt geweigerd (art. 6, vierde lid, van de overeenkomst);
- d. indien het betreft een illegale grensoverschrijder, dan wel een vreemdeling aan wie in een der Beneluxlanden verblijf op de voet van vluchteling werd toegestaan, ten aanzien van wie - na gepleegd overleg tussen het Duitse ministerie van Binnenlandse Zaken en het Nederlandse ministerie van Justitie - van Nederlandse zijde toestemming tot overgave is verleend (art. 8, tweede en derde lid, van de overeenkomst);
- e. indien het betreft een - uit het Beneluxgebied komende - illegale grensoverschrijder, die binnen een maand na zijn binnenkomst in Duitsland aldaar is aangetroffen en die rechtstreeks door middel van overgave aan de Nederlandse grensautoriteiten wordt uitgezet. De overgave zelf kan in dat geval ook op een later tijdstip plaats vinden, doch alleen

- indien -

indien de Duitse autoriteiten binnen een maand na de binnenkomst van de vreemdeling de bevoegde Nederlandse autoriteiten van het voornemen tot overgave in kennis hebben gesteld (bijv. omdat de gezondheidstoestand van de vreemdeling diens onmiddellijke uitzetting niet gedooft of omdat deze nog niet kan worden verwijderd i.v.m. een tegen hem ingesteld strafrechtelijk onderzoek dan wel wegens het ondergaan van een straf). Een verplichting tot overname bestaat hier eveneens ten aanzien van vreemdelingen, als vorenbedoeld, die over het Belgisch-Duitse of Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland het gebied van de Bondsrepubliek zijn binnengekomen en voorts ten aanzien van personen van wie verondersteld wordt dat zij onderdaan zijn van een der Beneluxlanden, zonder dat het bezit van de Nederlandse, Belgische of Luxemburgse nationaliteit op voldoende wijze aannemelijk kan worden gemaakt. Een verplichting tot overname bestaat niet, indien het onderdanen betreft van een staat waarmee Duitsland een gemeenschappelijke grens heeft en die aan die staat kunnen worden overgegeven (het betreft hier dus onderdanen van Denemarken, Frankrijk, Zwitserland, Oostenrijk, Tsjechoslowakije en Polen) - zie art. 9 van de overeenkomst met Duitsland.

In de gevallen genoemd onder a - d dient de betrokken brigadecommandant aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire instructies te vragen aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, indien vanwege het ministerie nog geen aanwijzingen terzake werden verstrekt.

Deze gedragslijn behoort eveneens te worden gevolgd in het onder e genoemde geval indien:

- a. niet vaststaat dat aan de terzake gestelde voorwaarden voor de overname wordt voldaan; of
- b. er naar het oordeel van de brigadecommandant termen aanwezig zijn de vreemdeling in bewaring te stellen, dan wel enige speciale maatregel van toezicht op hem toe te passen (hiervoor zal steeds aanleiding bestaan, indien het betreft vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven); of

c. het een vreemdeling betreft die vanuit België of Luxemburg illegaal het Belgisch-Duitse of Luxemburgs-Duitse deel van de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Duitsland heeft overschreden, of de vreemdeling zich, komende uit België, via Nederland naar Duitsland heeft begeven. In deze gevallen kan er voor België of voor Luxemburg een verplichting aanwezig zijn, de vreemdeling wederom van de Nederlandse autoriteiten terug te nemen (zie Deel E, Hoofdstuk XIII, onder C, van deze circulaire onder "uitzetting na overleg tussen de ministeries van Justitie der Beneluxlanden"). Met het oog hierop zal het dan ook nodig zijn om vreemdelingen, die van de Duitse autoriteiten worden overgenomen, te doen horen omtrent de vraag of zij in het tijdvak, voorafgaande aan hun binnenkomst in Duitsland, mede in België of in Luxemburg verblijf hebben gehouden en, in bevestigend geval, op welke plaatsen en gedurende welke tijden zulks het geval is geweest.

Overigens dienen de overgave en de overname te geschieden aan een der doorlaatposten, vermeld in bijlage E 7 bij deze circulaire.

Met de overname is belast de ter plaatse bevoegde brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee. De districtscommandanten der Koninklijke Marechaussee zien toe op een juiste gang van zaken bij de overname. Zij plegen zonodig terzake overleg met de betrokken Duitse autoriteiten op hun niveau.

Bij de overgave door de Duitse grensautoriteiten zal een verklaring van terbeschikkingstelling in tweevoud dienen te worden overgelegd. Vindt de overname plaats, dan stelt de brigadecommandant op het originele exemplaar van het formulier een gedagtekende en ondertekende verklaring van overname, waarna dat formulier wederom wordt teruggegeven aan de ambtenaar, die de vreemdeling heeft overgegeven. Het afschrift van de verklaring van terbeschikkingstelling kan door de brigadecommandant ten behoeve van diens administratie worden behouden.¹⁾

Hoofdstuk XV - Overname van personen op grond van het Nederlands-Duitse Grensverdrag

Art. 41 van het op 8 april 1960 tussen Nederland en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Grensverdrag (Trb. 1960, 68), hetwelk op 1 augustus 1963 in werking is getreden, luidt als volgt: "Het Koninkrijk der Nederlanden neemt alle personen die bij het doorgaand verkeer de Bondsrepubliek Duitsland zijn binnengekomen, binnen een jaar nadat deze

Eerste wijziging

- personen -

1) N.B. Van elke overname van een persoon (hetzij Nederlander, hetzij vreemdeling) dient door de overnemende ambtenaar op de door de Commandant der Koninklijke Marechaussee voorgeschreven wijze een rapport in tweevoud te worden ingezonden.

personen de grens hebben overschreden zonder formaliteiten over, tenzij hun een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur is verstrekt. Indien uit een vervolgens door de Nederlandse autoriteiten ingesteld onderzoek blijkt dat overgenomen personen niet bij het doorgaand verkeer de Bondsrepubliek Duitsland zijn binnengekomen, of dat hun een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur is verstrekt, worden zij door de Bondsrepubliek Duitsland zonder formaliteiten teruggenomen".

Voor wat betreft de aard en de omvang van het doorgaand verkeer in de zin van genoemd Verdrag moge worden verwezen naar het vermelde in Deel B, Hoofdstuk IX van deze circulaire en de daarbij behorende bijlage B 4.

Vreemdelingen van Duitse nationaliteit zullen uiteraard niet door de Duitse autoriteiten worden uitgezet. Ten aanzien van personen, die vermoedelijk Nederlander zijn, dient op overeenkomstige wijze gehandeld te worden als hierboven in Hoofdstuk XIV, onder D, aangegeven.

Betreft het een vreemdeling die niet de Duitse nationaliteit bezit, dan dient deze aanstonds voorlopig te worden overgenomen indien de Duitse autoriteiten aannemelijk kunnen maken dat de overgegeven persoon inderdaad binnen een jaar vóór de uitzetting, bij het doorgaand verkeer de Bondsrepubliek Duitsland is binnengekomen. In dat geval dient de vreemdeling onverwijld ter beschikking te worden gesteld van de desbetreffende brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee; deze dient zich vervolgens aanstonds op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire in verbinding te stellen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe moet worden gehandeld. Opgemerkt zij nog, dat in art. 41 van het Grensverdrag sprake is van een "verblijfsvergunning voor onbepaalde duur", zulks ter onderscheiding van een "voorlopige verblijfsvergunning", welke door de Duitse autoriteiten bijv. kan worden verleend in afwachting van de definitieve beslissing op een asielaanvraag van een vreemdeling.

Hoofdstuk XVI- Verwijdering van vreemdelingen naar Frankrijk of Oostenrijk

In Beneluxverband zijn met Frankrijk en Oostenrijk overeenkomsten gesloten, welke de terugname regelen van wederzijdse onderdanen en van op onregelmatige wijze binnengekomen vreemdelingen,

geen onderdaan zijnde van één der partijen bij de overeenkomst, die afkomstig zijn uit het gebied van de andere partij, zomede de doorgeleiding van onderdanen van derde landen door het grondgebied van één der partijen.

De Beneluxovereenkomst met Frankrijk voorziet voorts onder bepaalde voorwaarden in de terugname van personen, die op regelmatige wijze het gebied van de andere partij zijn binnengekomen. De tekst van de voornaamste bepalingen van deze overeenkomsten is opgenomen in bijlage E 8 van deze circulaire. De aandacht zij erop gevestigd dat ingevolge het bepaalde in art. 1, onder d, van de overeenkomst met Oostenrijk, van de voorgenomen verwijdering van Oostenrijkse onderdanen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar kennis dient te worden gegeven aan de Oostenrijkse vertegenwoordiging hier te lande. In voorkomende gevallen ware op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

In een vormloze terugname van personen aan de grens is slechts voorzien voor zover het onderdanen van één der partijen betreft dan wel - uitsluitend in de overeenkomst terzake met Frankrijk - van onregelmatig over de gemeenschappelijke Benelux-buitengrens met Frankrijk binnengekomen vreemdelingen, die binnen twee weken na grensoverschrijding hier te lande worden aangetroffen of onderkend (art. 8), zomede van regelmatig binnengekomen vreemdelingen die in het bezit zijn van een door de Franse autoriteiten afgegeven geldige verblijfstitel (art. 9). Aangezien in laatstbedoelde gevallen de overgave aan de Belgisch-Franse grens dient te geschieden, zal daarbij van Nederlandse zijde steeds vooraf de medewerking van de Belgische grensautoriteiten moeten worden ingeroepen. In voorkomende gevallen dient derhalve contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, een en ander op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.

In de overige gevallen vindt de terugname van vreemdelingen steeds plaats overeenkomstig een in de betreffende overeenkomst

voorzien schriftelijke procedure, waarbij eveneens de tussenkomst van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie is vereist. Indien door het hoofd van plaatselijke politie een vreemdeling wordt aangetroffen, die, met gebruikmaking van de in deze overeenkomsten omschreven procedures, naar Frankrijk, c.q. Oostenrijk dient te worden verwijderd, dient terzake een ambtsbericht te worden opgesteld, met gebruikmaking van een formulier van het in bijlage E 5 bij deze circulaire opgenomen model. Dit formulier wordt (onder bijvoeging van alle terzake dienende bescheiden) rechtstreeks in tweevoud toegezonden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie. Voorts doet het hoofd van plaatselijke politie een afschrift van de stukken toekomen aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Voor wat betreft de terugname van illegaal binnengekomen vreemdelingen, niet zijnde onderdaan van één der partijen bij de overeenkomst, zijn de desbetreffende overeenkomsten met Frankrijk en Oostenrijk voornamelijk in die gevallen van belang, waarin het voorafgaand verblijf van betrokkenen in de transitlanden België, c.q. Duitsland - wegens gebrek aan bewijs - niet aannemelijk kan worden gemaakt, doch wel het voorafgaand verblijf in Frankrijk of Oostenrijk. In geval transit of voorafgaand verblijf in België, c.q. Duitsland wel aannemelijk kan worden gemaakt, dient uiteraard de voorkeur te worden gegeven aan teruggave van betrokkenen aan de Belgische of Duitse grensautoriteiten op grond van de met laatstgenoemde landen gesloten regelingen.¹⁾

- Hoofdstuk XVII -

-
- 1) Gewezen zij nog op een tweetal overeenkomsten t.w. die tussen Nederland en Zwitserland van 7 mei 1910 (gepubliceerd in Stb. 1912, 15) nopens overneming van onderdanen en oud-onderdanen en de overeenkomst tussen Nederland en Frankrijk van 11 februari 1911 (gepubliceerd in Stb. 1912, 190), nopens overneming van arm-lastige krankzinnige onderdanen en oud-onderdanen, welke overeenkomsten overigens nog slechts van geringe praktische betekenis zijn.

Hoofdstuk XVII - Verwijdering van vreemdelingen die per schip
of vliegtuig zijn binnengekomen

plaatsing aan
boord van een
schip of lucht-
vaartuig

Ingevolge art. 27, eerste lid, Vw kunnen vreemdelingen die zijn binnengekomen aan boord van een schip of luchtvaartuig in gebruik bij een vervoersonderneming en die binnen zes maanden na hun binnenkomst met het oog op hun uitzetting zijn aangehouden, uit Nederland worden verwijderd door plaatsing aan boord van een schip of luchtvaartuig dat bij dezelfde vervoersonderneming in gebruik is. De bepaling is niet van toepassing op vreemdelingen aan wie op de voet van een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw verblijf in Nederland is toegestaan tot een later tijdstip dan dat van het vertrek van het schip of luchtvaartuig aan boord waarvan zij zijn binnengekomen (art. 27, tweede lid, Vw). Onder de toepassing van art. 27, eerste lid, Vw vallen derhalve niet alleen vreemdelingen, die zich bij binnenkomst van het schip of luchtvaartuig aanstonds op illegale wijze van boord begeben hebben, doch met name ook:

- a. gezagvoerders en bemanningsleden van zeeschepen aan wie het ingevolge art. 44 Vb was toegestaan in Nederland te passagieren, doch die bij het vertrek van het schip of na hun afmonstering op illegale wijze zijn achtergebleven;
- b. transitpassagiers van vliegtuigen of zeeschepen aan wie het ingevolge art. 45 Vb, juncto de artt. 17 en 18 VV, was toegestaan zich in het Beneluxgebied op te houden, doch die niet tijdig wederom zijn vertrokken van het vliegveld waar, of met het schip waarmede, zij zijn aangekomen;
- c. per schip of luchtvaartuig binnengekomen vreemdelingen die in het bezit waren van geldige grensoverschrijdingsdocumenten en aan wie overeenkomstig art. 6 Vw toegang tot Nederland werd verleend op grond van hun verklaring, dat zij wederom met hetzelfde schip of luchtvaartuig ons land zouden verlaten, doch die in strijd met hun verklaring zijn achtergebleven (zodanige vreemdelingen hebben zich immers schuldig gemaakt aan overtreding van art. 23, eerste lid, aanhef en onder b, Vb, zodat het hun niet krachtens art. 8 Vw was toegestaan in Nederland te verblijven).

- Voorts -

Voorts kan de onderwerpelijke bepaling toepassing vinden op vreemdelingen (in het bijzonder vreemde zeelieden) die wegens ziekte zijn achtergebleven, zonder dat hun krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw verblijf in ons land werd toegestaan (zie in dit verband echter mede art. 25 Vw).

Op per schip of vliegtuig binnengekomen vreemdelingen aan wie voor toerisme, familiebezoek e.d. toegang tot Nederland werd verleend, zal het bepaalde in art. 27, eerste lid, Vw in het algemeen niet van toepassing zijn. Hun "vrije termijn" bedraagt immers ingevolge art. 8 Vw juncto art. 46 Vb in de regel drie maanden en zal dus het tijdvak gedurende welke het schip of vliegtuig zich hier te lande bevindt, overschrijden.

Art. 7, leden 2-4, Vw bevat ten aanzien van vreemdelingen aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd analoge bepalingen als die welke bij art. 27 Vw zijn vastgesteld voor illegaal binnengekomen of illegaal achtergebleven vreemdelingen.

Voor de begrippen "luchtvaartuig" en "schip", zie art. 1 Vb. Ten aanzien van de in art. 27, eerste lid, Vw genoemde termijn van zes maanden zij opgemerkt, dat beslissend is het tijdstip van aanhouding; de plaatsing van de vreemdeling aan boord van een schip of luchtvaartuig, dat bij dezelfde vervoersonderneming in gebruik is, kan eventueel ook op een later tijdstip plaats vinden (met name zal dit het geval kunnen zijn, indien de vreemdeling eerst kort vóór het verstrijken van bedoelde termijn wordt aangetroffen).

Ingevolge art. 27, derde lid, Vw zijn de gezagvoerders van schepen en luchtvaartuigen verplicht de redelijkerwijs van hen te vergen medewerking te verlenen aan de verwijdering. Het niet voldoen aan deze verplichting is strafbaar gesteld bij art. 44, eerste lid, Vw.

Doen zich omtrent de toepassing van vorenbedoelde bepalingen in de praktijk vragen of moeilijkheden voor, dan ware - eventueel op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - contact op te nemen met de hoofdafdeling Vreemdelingen-zaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, teneinde te vernemen hoe ware te handelen.

- Uiteraard -

Uiteraard dient bijzondere aandacht te worden besteed aan een zo spoedig mogelijke uitzetting van per schip aangevoerde verstekelingen; beroepen zodanige vreemdelingen zich op vluchtelingenstatus dan dient onverwijld te worden gehandeld op de wijze, bepaald in Deel G, onder 2, van deze circulaire).

Gezagvoerders van zeeschepen kunnen zich aan hun verplichtingen bedoeld in de artt. 7, vierde lid, en 27, derde lid, Vw, met betrekking tot verstekelingen niet onttrekken, door een beroep te doen op art. 371a van het Wetboek van Koophandel. In dat artikel is o.m. sprake van een bevoegdheid van de kapitein om een verstekeling bij de eerste gelegenheid die zich voordoet van boord te verwijderen. Onder "gelegenheid" dient hier uiteraard te worden verstaan een wettelijk geoorloofde gelegenheid. Overigens wordt het op prijs gesteld dat de hoofden van plaatselijke politie van gemeenten, van waaruit de verwijdering van vreemdelingen per schip of per vliegtuig zal moeten plaats vinden, in voorkomende gevallen terzake zoveel mogelijk hun medewerking verlenen aan hun ambtgenoten van andere gemeenten, waar een aldus te verwijderen vreemdeling is aangetroffen.

verhaal van
kosten

Art. 27, eerste lid, tweede volzin, Vw bepaalt dat, indien de verwijdering van een vreemdeling als in dat lid bedoeld niet binnen redelijke tijd na diens aanhouding mogelijk is, de kosten van verwijdering uit Nederland op de betreffende vervoersonderneming kunnen worden verhaald. Art. 88 Vb bepaalt dat bedoelde kosten verschuldigd zijn aan het openbare lichaam te welks laste zij zijn gekomen en geeft tevens aan, welke kosten voor verhaal vatbaar zijn. Het verdient de aandacht, dat onder deze kosten niet begrepen zijn kosten, verbonden aan de bewaring van de vreemdeling.

In de praktijk zal overigens door de goede en nauwe samenwerking welke er veelal bestaat tussen de scheep- en luchtvaartondernemingen enerzijds en de vreemdelingen- en grensbewakingsdiensten ter plaatse anderzijds een - langs civielrechtelijke weg te verwezenlijken - verhaal van kosten kunnen worden voorkomen, doordat de betreffende rederij of agent zich aanstands bereid verklaart deze kosten te betalen. In alle gevallen, waarin een hoofd van plaatselijke politie echter van oordeel is dat

- verhaal -

verhaal van door de Staat te maken kosten op een scheep- of luchtvaartonderneming nodig zal zijn, dient deze zich - eventueel op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire met het ministerie van Justitie in verbinding te stellen.

De vraag wat voor de toepassing van de onderwerpelijke bepaling onder een "redelijke tijd" moet worden verstaan is uiteraard niet voor alle verschillende situaties welke zich kunnen voordoen te beantwoorden. In elk geval moet worden voorkomen dat vreemdelingen voor een langere duur dan strikt noodzakelijk is te achten in bewaring worden gehouden.

In het bijzonder met het oog op de betaling van kosten, verbonden aan de repatriëring van schepelingen, is nog van betekenis het Verdrag betreffende de repatriëring van schepelingen (Stb. I 516). Bij dit Verdrag zijn, behalve Nederland, aangesloten Argentinië, België, Bulgarije, China, Columbia, Cuba, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Mexico, Nicaragua, Peru, Philippijnen, Polen, Spanje, Uruguay, Zuid-Slavië en Zwitserland. De tekst van de in dit opzicht van belang zijnde bepalingen van dit Verdrag is opgenomen in bijlage E 9 bij deze circulaire.

houders van
vluchtelingen-
of vreemdelin-
genpaspoorten
met stempel voor
Rijnschippers

Houders van Belgische, Duitse, Franse, Luxemburgse, Nederlandse of Zwitserse reisdocumenten voor vluchtelingen of vreemdelingenpaspoorten (zie bijlage 3b, onder k, VV), welke documenten zijn voorzien van een drietalig stempel voor Rijnschippers, dienen ingevolge een - ook voor Nederland verbindende - resolutie van de Centrale Rijnvaartcommissie zonder formaliteiten te worden teruggenomen:

- a. door de Staat die het stempel heeft afgegeven, zolang de houder van het document op de Rijnvaart werkzaam is (ook al is de geldigheidsduur van diens reis papier inmiddels verstreken);
- b. door de Staat die het vluchtelingen- of vreemdelingenpaspoort heeft afgegeven, indien de houder het beroep van Rijnschipper niet meer uitoefent en hij op illegale wijze in een der andere landen verblijf houdt.

In het onder b genoemde geval eindigt de terugnameverplichting zodra de geldigheidsduur van het paspoort sedert meer dan één jaar is verstreken of zodra de houder daarvan toestemming tot verblijf in het betreffende land heeft verkregen.

Hoofdstuk XVIII - Toezending van het reisapier van de vreemde- ling aan de doorlaatpost van uitreis

In gevallen, waarin het aan de te verwijderen vreemdeling wordt toegestaan op eigen gelegenheid uit Nederland te vertrekken (zie art. 24 Vw en de hierboven in Hoofdstuk XI op dat artikel gegeven toelichting) kan er aanleiding bestaan diens reisapier, met toepassing van het bepaalde in art. 46, eerste lid, aanhef en onder d, VV, tijdelijk in bewaring te nemen, teneinde dit - ter controle op het vertrek van de vreemdeling - toe te zenden aan het hoofd van de doorlaatpost, waarlangs de betrokkene ons land zal verlaten. Indien deze gedragslijn wordt gevolgd zal de toezending - door of vanwege het hoofd van plaatselijke politie - van het reisapier aan het hoofd van de betreffende doorlaatpost tijdig per aangetekende brief dienen te geschieden, zulks onder zo nauwkeurig mogelijke opgave van het tijdstip waarop de vreemdeling langs deze doorlaatpost zal uitreizen. Het hoofd van plaatselijke politie geeft dan bij het in bewaring nemen van het reisapier, aan de vreemdeling een ontvangstbewijs af waarvan de tekst luidt:

Ontvangstbewijs voor:

Omschrijving reisdocument , nr.
ten name van (naam en voornamen)
geboren op te
In bewaring genomen door het hoofd van plaatselijke politie te

Het reisapier wordt toegezonden aan het hoofd van de doorlaatpost te
teneinde dit op (dag van uitreis)
te (eventueel: uur van uitreis) wederom
aan de houder ter hand te stellen.

. (datum en plaats van afgifte)

Het hoofd van plaatselijke politie,

.

(handtekening en dienststempel)

terugontvangen op

.

(handtekening van de vreemdeling)

- Het -

Het hoofd van de desbetreffende doorlaatpost geeft het reis-papier tegen inname van het ontvangsbewijs, en nadat dit door de vreemdeling voor terugontvangst is ondertekend, aan deze af en controleert of de vreemdeling inderdaad het land verlaat. Vervolgens stelt het hoofd van de doorlaatpost op het ingehouden ontvangsbewijs een verklaring waaruit blijkt dat het vertrek van de vreemdeling is gecontroleerd en zendt hij het ontvangsbewijs terug aan het hoofd van plaatselijke politie die het heeft afgegeven.

Indien de vreemdeling zich niet op de aangegeven plaats en tijd bij het hoofd van de doorlaatpost heeft vervoegd, of indien de uitreis van de vreemdeling om andere redenen vertraging ondervindt, dan wel op moeilijkheden stuit, geeft het hoofd van de doorlaatpost daarvan aanstonds kennis aan het betrokken hoofd van plaatselijke politie, teneinde overleg te plegen omtrent de terzake te volgen gedragslijn.

Hoofdstuk XIX - Informatie van de vreemdeling omtrent de reden van zijn verwijdering

Bij elke verwijdering van een vreemdeling, welke niet het gevolg is van een aan deze uitgereikte of toegezonden beschikking strekkende tot beëindiging van zijn verblijf, dient de vreemdeling in kennis te worden gesteld van de grond waarop zijn verwijdering berust. Zalks dient derhalve met name te geschieden indien uitzetting uitsluitend is gelast wegens het verstrijken of beëindigen van de zgn. "vrije termijn" (art. 23, eerste lid, Vw), alsmede bij uitzetting van illegale grensoverschrijders en van vreemdelingen die op regelmatige wijze per schip of vliegtuig zijn binnengekomen, doch die ongeoorloofd zijn achtergebleven (art. 23, vijfde lid, Vw).

In zodanige gevallen ware de vreemdeling onder het oog te brengen, dat zijn terugkeer naar ons land zonder te voldoen aan de voor het hebben van toegang tot Nederland gestelde vereisten, zijn onmiddellijke uitzetting tot gevolg kan hebben. Van het doen van deze mededeling ware aantekening te houden in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie.

Hoofdstuk XX - Bericht aan de Minister van Justitie omtrent verwijdering

Het hoofd van plaatselijke politie dient van elke verwijdering van een vreemdeling uit Nederland, nadat deze heeft plaats gevonden, een bericht te zenden aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie, in welk bericht tevens advies wordt uitgebracht omtrent het al dan niet signaleren van de vreemdeling in het Opsporingsregister. Daartoe dient te worden gebruik gemaakt van het als model E 10 bij deze circulaire gevoegde formulier.

Een overeenkomstige gedragslijn moet worden gevolgd indien het betreft een eigener beweging vertrokken vreemdeling, van wie achteraf is gebleken dat hij zich zodanig heeft misdragen dat maatregelen ter verhindering van zijn terugkeer gewenst lijken. Indien verwijdering heeft plaats gevonden op grond van een door de Minister van Justitie genomen beslissing, kan voor het doen van bovenbedoelde mededeling worden volstaan met inzending van een als model E 11 bij deze circulaire gevoegd formulier. Opgemerkt zij nog dat vreemdelingen, wier vergunning tot verblijf is ingetrokken en die Nederland hebben verlaten alvorens de desbetreffende beschikking aan hen kon worden uitgereikt (of in wier paspoort niet de aantekening, bedoeld in art. 44 VV kon worden gesteld, c.q. wier identiteitspapier als bedoeld in bijlage 5d, VV niet kon worden ingehouden) in aanmerking kunnen komen voor signalering in het Opsporingsregister, met de aanduiding "v.t.v.ingetr." (zie hiervoor onder Deel C, Hoofdstukken II en XXV van deze circulaire). In voorkomende gevallen dient ook omtrent zodanige signaleringen een advies in de formulieren modellen E 10 en E 11 te worden opgenomen.

Hoofdstuk XXI - Voorlopige signalering aan de doorlaatposten

In dringende gevallen kan het nodig zijn dat een vreemdeling, in afwachting van de beslissing van de Minister van Justitie omtrent zijn signalering als OVR in het opsporingsregister (zie Deel C, Hoofdstuk II, van deze circulaire), op verzoek van het hoofd van plaatselijke politie voorlopig aan bepaalde doorlaatposten wordt gesignaleerd. Dit is met name het geval, indien er gegronde reden bestaat om te vermoeden dat de vreemdeling zal trachten terstond, of korte tijd na zijn uitzetting, naar Nederland terug te keren zonder te voldoen aan de bij en krachtens de Wet gestelde vereisten voor het hebben van toegang tot Nederland (zie in dit verband ook het bepaalde in art. 45, vijfde lid, VV, betreffende het stellen van een aantekening omtrent verwijdering in het identiteitspapier van de vreemdeling).

Betreft het een verwijdering door middel van overgave aan Duitse grensautoriteiten, dan kan een verzoek van het hoofd van plaatselijke politie om voorlopige signalering als vorenbedoeld tegelijk bij het inroepen van de tussenkomst van het personeel der Koninklijke Marechaussee worden gedaan aan de betreffende brigadecommandant. Indien de verwijdering op andere wijze plaats vindt, kan het hoofd van plaatselijke politie zich - eventueel telefonisch - terzake in verbinding stellen met de betrokken districtcommandant der Koninklijke Marechaussee (zie hiervoor bijlage E 7 bij deze circulaire).

Zowel indien het verzoek om voorlopige signalering ter gelegenheid van de overgave van de vreemdeling wordt gedaan, als in de gevallen waarin rechtstreeks de medewerking terzake van de districtcommandant der Koninklijke Marechaussee wordt gevraagd, beslist de districtcommandant aan welke doorlaatposten de voorlopige signalering wordt doorgegeven. Deze signalering vervalt automatisch na zes maanden.

Hoofdstuk XXII - Het binnentreden van woningen e.d.

De aandacht wordt gevestigd op het bepaalde in art. 28, tweede lid, Vw. Ingevolge deze bepaling zijn zowel de met de grensbewaking als de met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren bevoegd om alle plaatsen, met inbegrip van woningen, te betreden voor zover dat nodig is ter uitvoering van een last tot uitzetting of voor inbewaringstelling van een vreemdeling krachtens de Wet. De artikelen 120-123 van het Wetboek van Strafvordering zijn daarbij van overeenkomstige toepassing verklaard.

Hoofdstuk XXIII - Kosten van uitzetting

verhaal van
kosten van
uitzetting
of de vreem-
de

Ingevolge art. 28, eerste lid, tweede volzin, Vw kan bij algemene maatregel van bestuur worden voorzien in de mogelijkheid van verhaal van de kosten van bewaring en uitzetting op de vreemdeling zelf en, indien hij minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uitoefenen. Ter uitvoering van deze bepaling strekt art. 89 Vb. In het eerste lid van dat artikel is voorzien dat de noodzakelijke kosten van uitzetting welke ten laste komen van de Staat of van andere openbare lichamen, door de Staat of het andere openbare lichaam te welks laste zij zijn gekomen, kunnen worden verhaald op de vreemdeling en, voor zover deze minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uit-

- oefenen -

oefenen. Niet is voorzien in de mogelijkheid van verhaal van kosten, verbonden aan bewaring krachtens de Wet, op de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger. Deze kosten komen dus voor rekening van de overheid (zie hieronder). Voorts bepaalt het tweede lid van art. 89 Vb dat de verhaalbare kosten van uitzetting uitsluitend kunnen omvatten:

- a. de kosten, verbonden aan de reis van de vreemdeling naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating gewaarborgd is;
- b. de kosten van begeleiding van de vreemdeling naar een plaats van vertrek uit Nederland, alsmede van zijn begeleiding naar een plaats buiten Nederland, voor zover deze noodzakelijk is.

Verhaald kunnen worden de noodzakelijke kosten van uitzetting; dit houdt in, dat er steeds naar dient te worden gestreefd uitzettingskosten zo laag mogelijk te houden. Het vervoer van de vreemdeling dient te geschieden op de wijze welke, gelet op de omstandigheden, de goedkoopste is. Is het, met het oog op de geboden snelheid of de mogelijkheid van toelating van de vreemdeling in het land van bestemming, noodzakelijk gebruik te maken van een duurder vervoermiddel, met name een vliegtuig, dan behoort het vervoer zo mogelijk steeds in de laagste tariefklasse plaats te vinden.

Een verhaal van gemaakte uitzettingskosten op de vreemdeling zelf of op diens wettelijke vertegenwoordiger zou eventueel langs de normale civielrechtelijke weg verwezenlijkt moeten worden. In de praktijk zal de vreemdeling die over geldmiddelen ter bestrijding van de kosten van zijn uitzetting beschikt deze kosten veelal - zoodoorg na aanmaning - aanstonds zelf betalen, zodat van verhaal kan worden afgezien. Bovendien zal in vele gevallen gebruik kunnen worden gemaakt van een zekerheid welke is gesteld krachtens een voorschrift, verbonden aan een eerder aan de vreemdeling verleende vergunning tot verblijf (zie art. 11, derde en vierde lid, Vw, juncto de artt. 48-50 Vb). Met name verdient in dit verband de aandacht het voorschrift van art. 50, tweede lid, Vb, betreffende het in miniering brengen van kosten van verwijdering op aan vreemdelingen terug te geven waarborgsommen (zie hiervoor Deel C, Hoofdstuk XXVII, van deze circulaire).

Voor verhaal van kosten op vervoers~~o~~ndernemingen zie hierboven Hoofdstuk XVII.

Verhaal van kosten op de te verwijderen vreemdeling zelf is op grond van voor Nederland verbindende verdragsbepalingen niet geoorloofd in de volgende gevallen:

- a. ten aanzien van schepelingen in de gevallen, genoemd in art. 4 van het Verdrag betreffende de repatriëring van schepelingen (Stb. I 516), waarvan een uittreksel is opgenomen in bijlage E 9 bij deze circulaire; de kosten van uitzetting dienen hier zoveel mogelijk op de betreffende vervoersonderneming te worden verhaald (zie art. 6 van het Verdrag, alsmede hierboven, Hoofdstuk XVII);
- b. ten aanzien van onderdanen van een der landen aangesloten bij het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand in de gevallen bedoeld in art. 8, juncto art. 7, van dat verdrag (voor de tekst van het verdrag zie bijlage C 9, onder C, van deze circulaire).

lichaam te welks
laste kosten,
verbonden aan
verwijdering,
komen

Kosten van verwijdering van een vreemdeling kunnen, voor zover zij niet door de vreemdeling zijn betaald, uit een gestelde zekerheid zijn bestreden, dan wel op een vervoers-onderneming of op de

- vreemdeling -

vreemdeling zelf zijn verhaald, worden gedeclareerd aan het ministerie van Justitie, zulks met inachtneming van het volgende:

- a. De kosten van de reis van de vreemdeling zullen door het ministerie van Justitie tot een maximum van tweehonderd gulden worden vergoed, indien het betreft een transport per openbaar middel van vervoer tot het eerste station in het land van bestemming en deugdelijk zal zijn aangetoond, dat in redelijkheid van de goedkoopste wijze van vervoer is gebruik gemaakt. Bij hoger geraamde kosten of bij gebruik van een bijzonder vervoermiddel dient vooraf machtiging tot het doen van de uitgave te worden gevraagd door tussenkomst van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.
- b. Kosten voor transport van bagage en huisraad tot het eerste station in het land van bestemming zullen door het ministerie van Justitie tot een maximum van tweehonderd gulden per geval worden vergoed, indien deugdelijk zal zijn aangetoond, dat het transport op de goedkoopste wijze heeft plaats gehad en uit over te leggen bewijsstukken een specificatie der vervoerde goederen is gebleken. Bij hoger geraamde kosten dient vooraf machtiging tot het doen van de uitgave te worden gevraagd door tussenkomst van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking.
- c. Voor het doen van uitgaven ter verkrijging van documenten en visa, uiteraard nadat gebleken is dat deze niet kosteloos zullen worden verstrekt, dient vooraf machtiging te zijn verkregen van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking, welke machtiging in spoedeisende gevallen ook telefonisch kan worden gevraagd op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire.
- d. Kosten van voeding en ligging bij onderbrenging in arrestantenlokalen kunnen, voor zover zij gemaakt zijn door de politie in gemeenten waar Rijkspolitie is, volgens de tarieven, geldende voor de voeding van arrestanten, worden gedeclareerd op de voor arrestanten gebruikelijke wijze.
- e. Reiskosten, verbonden aan de begeleiding van de vreemdeling, en gemaakt bij vervoer per trein in de tweede klasse, van de

standplaats naar het grensstation en terug, kunnen, voor zover deze gemaakt zijn door de politie in gemeenten waar Rijkspolitie is, ten laste van het ministerie van Justitie worden gebracht. Verblijfkosten van begeleiders kunnen niet voor rekening van het ministerie van Justitie komen.

Voor zover de hierboven onder d en e genoemde kosten zijn gemaakt door de politie in gemeenten waar gemeentepolitie is, zijn deze kosten begrepen in de uitkering, bedoeld in art. 3, eerste lid, onder III, van het Besluit Vergoeding Politiekosten 1950 (Stb. K 384), welke uitkering, mede met het oog op bedoelde kosten, destijds ter compensatie is verhoogd.

f. Kosten, verbonden aan de begeleiding van de vreemdeling naar een plaats buiten Nederland, komen ten laste van het ministerie van Justitie. Voor het doen van deze uitgaven dient steeds vooraf machtiging te zijn verkregen van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie.

indiening van declaraties

Indiening van declaraties bij het ministerie van Justitie geschiedt in tweevoud, met gebruikmaking van formulieren van het als bijlage E 12 bij deze circulaire gevoegde model. De toezending geschiedt aan de afdeling Comptabiliteit van het ministerie.

De declaraties dienen zoveel mogelijk van bewijsstukken ter staving van de daarin vermelde gegevens te zijn voorzien; voorts dient uit de declaraties te blijken op welke gronden de verwijdering van de vreemdeling berust (met name, dat het niet betreft een uitzetting als gevolg van armlaastigheid van de vreemdeling).

Tevens dient duidelijk en uitvoerig te worden aangegeven waarom de gemaakte kosten niet door de vreemdeling zelf werden betaald c.q. op andere wijze (bijv. door gebruikmaking van een gestelde zekerheid of door verhaal op een vervoersonderneming) konden worden gedekt.

Hoofdstuk XXIV - Gronden voor inbewaringstelling

Art. 26, eerste lid, Vw regelt de gevallen, waarin vreemdelingen in bewaring kunnen worden gesteld. Bewaring kan slechts worden bevolen, indien aan de beide volgende voorwaarden is voldaan:

1. het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid moet de vrijheidsbeneming van de vreemdeling vorderen,
en
2. de vreemdeling moet behoren tot één van de in art. 26 Vw genoemde categorieën, t.w.
 - a. vreemdelingen wier uitzetting is gelast;
 - b. vreemdelingen ten aanzien van wie ernstige reden bestaat om te verwachten dat hun uitzetting zal worden gelast;
 - c. vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artt. 8-10 Vw is toegestaan in Nederland te verblijven, maar die een verzoek hebben gedaan om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of een toelating als vluchteling.

Het geval dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert zal zich bijvoorbeeld voordoen:

- a. indien het gevaar bestaat, dat de vreemdeling zich door "onder te duiken" aan zijn verwijdering zal onttrekken;
- b. indien de criminele of ongunstige politieke antecedenten van de vreemdeling daartoe aanleiding geven;
- c. indien de vreemdeling Nederland op illegale wijze is binnengekomen.

Het hierboven onder 2c bedoelde geval kan zich bijvoorbeeld voordoen indien het aan de vreemdeling wordt toegestaan om de beslissing op een door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf of om toelating als vluchteling hier te lande af te wachten. Het betreft hier dan dus een geval, waarin zodanige toestemming uitdrukkelijk is verleend en er derhalve geen last tot uitzetting wordt gegeven c.q. een reeds gegeven last tot uitzetting wordt ingetrokken, een en ander in afwachting van de beslissing op het door de vreemdeling ingediende verzoek. Behalve in uitzonderingsgevallen als hier bedoeld zal met name ten aanzien van illegale grens-

overschrijders en clandestien in ons land achtergebleven vreemdelingen, wier uitzetting nog niet kan worden geëffectueerd, ook al hebben zij inmiddels een verzoek om een vergunning tot verblijf ingediend, aanstonds een last tot uitzetting moeten worden verstrekt, terwijl in het bevel tot bewaring steeds moet worden vermeld, dat deze bewaring is gegrond op de overweging, dat de uitzetting van de vreemdeling is gelast (art. 26, eerste lid, onder a, Vw). Dient de vreemdeling in een geval als hier bedoeld tijdens zijn in bewaringstelling een verzoek om een vergunning tot verblijf in, dan geeft dit op zichzelf evenmin aanleiding tot wijziging van de gronden, waarop het bevel is uitgevaardigd.

Een ernstige reden om te verwachten dat uitzetting zal worden gelast (zie hierboven onder 2b), zal bijvoorbeeld bestaan, indien het hoofd van plaatselijke politie aan de Minister van Justitie een voorstel tot intrekking van de vergunning tot verblijf heeft gedaan. In dit geval kan er dus nog geen last tot uitzetting worden gegeven, omdat de vreemdeling nog houder is van een geldige vergunning tot verblijf (zie art. 22 Vw en Deel E, Hoofdstuk IV, van deze circulaire). Alleen de omstandigheid dat de uitzetting van een vreemdeling wiens uitzetting kan worden gelast, feitelijk nog niet mogelijk is, geeft derhalve geen aanleiding tot het uitvaardigen van een bevel tot bewaring, gegrond op de overweging dat "ernstige reden bestaat om te verwachten dat zijn uitzetting zal worden gelast". In zodanig geval zal de last tot uitzetting immers reeds kunnen worden verstrekt en kan het bevel tot bewaring worden gegeven op de in art. 26, eerste lid, onder a, Vw genoemde grond (zie ook hetgeen daaromtrent in de voorgaande alinea is vermeld).

In de gevallen waarin de bewaring veertien dagen heeft geduurd moet onverwijld contact worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie op de in Deel H, onder 1, van deze circulaire voorgeschreven wijze, teneinde een bijzondere aanwijzing omtrent het al dan niet voortzetten van de bewaring te vragen.

De inbewaringstelling is in geen geval mogelijk wanneer de vreemdeling te kennen geeft, Nederland te willen verlaten hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat (art. 26, tweede Vw). Deze gelegenheid zal bestaan indien de noodzakelijke zetting aanstands kan worden uitgevoerd en de vreemdeling het bezit is van een reisdocument, geldig voor de toegang het land waarheen hij zich wil begeven; het bezit van zo'n document is uitspraak niet vereist indien het betrokken land krachtens internationale regeling verplicht is, de vreemdeling ook zonder geldig reisapapier over te nemen.

Het behoeft geen betoog dat bewaring een voor de vreemdeling zeer ingrijpende maatregel vormt. De toepassing daarvan dient dan ook beperkt te blijven tot die gevallen waarin de vreemdelingsbeneming in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid en met het oog op uitzetting strikt noodzakelijk is. Bovendien noopt het tekort aan plaats in politiebureau's en huizen van bewaring ertoe dat bewaringstelling van vreemdelingen krachtens de bepalingen de Vreemdelingenwet zoveel mogelijk wordt beperkt.

Van bewaring dient met name te worden afgezien:

- a. indien het de voorkeur verdient om de te verwijderen vreemdeling in staat te stellen op eigen gelegenheid te vertrekken (mede gelet op de beperktheid van het voor betaling repatriëringskosten beschikbare budget zal in meer gevallen dan voorheen moeten worden afgezien van verwijdering per vliegtuig op kosten van de overheid en volstaan moeten worden met het doen van een aanzegging om het land te verlaten)
- b. indien betrouwbaar te achten particulieren of instantie zich garant stellen voor de onderbrenging van de vreemdeling gedurende de tijd dat nog over diens uitzetting moet worden beslist of diens verwijdering nog niet kan worden geëffectueerd (het betreft hier dus gevallen, waarin redelijkerwijs mag worden verondersteld dat de vreemdeling niet zal terugkeren zich aan de eventuele uitzetting te onttrekken; in deze gevallen zal artikel 70 Vb - verplichting tot wekelijks aanmelding bij het hoofd van plaatselijke politie - op de vreemdeling van toepassing zijn).
- c. indien er geen uitzicht op bestaat dat de vreemdeling van enig land verwijderd kan worden, met name omdat hij niet

het bezit is van geldige reispapieren en het ook niet mogelijk wordt geacht zulke papieren voor hem te verkrijgen (in deze gevallen valt het immers niet in te zien, welk belang met de bewaring is gediend; een aanzegging om het land te verlaten mag dan slechts worden gedaan na vooraf verkregen goedkeuring van de Minister van Justitie - zie Hoofdstuk XI van dit deel van de circulaire).

Voorts dient er in gevallen waarin tot inbewaringstelling wordt overgegaan - steeds nauwlettend op te worden toegezien dat de bewaring niet langer duurt dan onvermijdelijk is.

De hoofden van plaatselijke politie wordt verzocht, omtrent de toepassing van de hiervoren vermelde richtlijnen nauw overleg te plegen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie en overigens in geval van twijfel - steeds, op de wijze voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire - een bijzondere aanwijzing terzake te vragen,

Hoofdstuk XXV - Het geven van een bevel tot bewaring

bevoegde
autoriteit

Bewaring wordt bevolen door het hoofd van plaatselijke politie der gemeente waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft, of door een daartoe door het hoofd van plaatselijke politie aangewezen ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, die tevens hulpofficier van justitie is (art. 82, eerste lid, Vb).

verhoor van
de vreemdeling

Inbewaringstelling mag niet geschieden zonder dat de vreemdeling wordt gehoord door het tot het geven van het bevel bevoegde gezag. Dit verhoor moet blijkens art. 82, tweede lid, Vb in de regel plaats zullen hebben voordat het bevel tot bewaring wordt gegeven. Genoemd voorschrift staat echter uitzonderingen op deze regel toe voor zover het voorafgaand verhoor niet kan worden afgewacht. Het kan bijvoorbeeld nodig blijken, over te gaan tot inbewaringstelling van een vreemdeling te wiens aanzien art. 19, tweede lid, Vw niet is toegepast, omdat zijn identiteit bekend is, en zijn verblijf hier te lande niet illegaal is. De Wet kent voor dit geval niet de mogelijkheid van voorgeleiding ter fine van verhoor. Ook is denkbaar dat een bevel tot bewaring moet worden uitgevaardigd tegen een vreemdeling van wie vermoedt wordt dat hij zich illegaal in Nederland bevindt, zonder dat zijn verblijfplaats bekend is. In zulke uitzonderingsgevallen mag het bevel tot bewaring zonder verhoor-vooraf worden gegeven. Het verhoor zal dan terstond na de tenuitvoerlegging van het bevel moeten plaats hebben.

bijstand door
een advocaat

Bij het verhoor kan de vreemdeling zich, krachtens het bepaalde in art. 82, vierde lid, Vb doen bijstaan door een advocaat. Van die bevoegdheid dient aan de vreemdeling tijdig, d.w.z. bij het begin van het verhoor, mededeling te worden gedaan (art. 82, vijfde lid, Vb). De keuze van een advocaat staat geheel aan de vreemdeling. Uiteraard moet hij in de gelegenheid worden gesteld onverwijld contact met de door hem gekozen advocaat op te nemen. De kosten van de rechtskundige bijstand komen ten laste van de vreemdeling. Met de aanvang van het verhoor behoeft niet te worden gewacht tot de advocaat is verschenen. Wenst de vreemdeling echter bepaalde vragen niet te beantwoorden, voordat hij met zijn advocaat overleg heeft gepleegd, dan moet die wens worden geëerbiedigd. Bij het verhoor wordt de advocaat in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken (art. 82, vijfde lid, Vb).

Van het verhoor moet ingevolge art. 82, derde lid, Vb proces-verbaal worden opgemaakt. Met het oog op eventuele latere toezending aan de officier van justitie (zie hieronder Hoofdstuk **XXX**) ware dit proces-verbaal ten minste in tweevoud te vervaardigen.

vorm van het
bevel tot
bewaring

Bijlage E 13 van deze circulaire bevat het voor een bevel tot bewaring te bezigen formulier. Dit model is zodanig ingericht, dat daarin, overeenkomstig art. 26 Vw, steeds ten minste twee gronden voor de inbewaringstelling moeten worden aangegeven: één uit elk van de in het formulier genoemde groepen 1-3 en 4-6.

Afgezien van de gevallen waarin de inbewaringstelling in het belang van de nationale veiligheid wordt gevorderd, zal de bewaring vrijwel steeds (mede) berusten op de onder 2 in het bevel aangegeven grond (d.w.z. de bewaring wordt gevorderd in het belang van de openbare orde - zie hierboven Hoofdstuk **XXIV**). De in het formulier onder 1 genoemde grond (het belang van de openbare rust vordert inbewaringstelling) zal derhalve in verreweg de meeste gevallen kunnen worden doorgehaald.

Is de tot het afgeven van het bevel tot bewaring bevoegde autoriteit echter van mening dat er aanleiding bestaat dit bevel uit te vaardigen of mede uit te vaardigen op de onder 1 genoemde grond, dan ware terzake - op de wijze voorgeschreven in Deel H,

- onder -

onder 1, van deze circulaire de zienswijze te vragen van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Het verdient aanbeveling, van het bevel tot bewaring ten minste drie afschriften te maken. Het originele exemplaar dient in het archief te worden geplaatst; aan de vreemdeling moet ingevolge art. 83 Vb een afschrift worden gezonden; de overige afschriften kunnen bijv. worden gebruikt bij overbrenging van de vreemdeling naar een huis van bewaring (zie hieronder bij "plaats van tenuitvoerlegging"), en bij het overleggen van gegevens aan de officier van justitie in verband met beoordeling van de bewaring door de arrondissementsrechtbank (zie hieronder Hoofdstuk **xxx**).

Hoofdstuk XXVI - Plaats van tenuitvoerlegging;
mededelingen aan derden

plaats van
tenuitvoer-
legging

Ingevolge art. 84, eerste lid, Vb wordt het bevel tot bewaring ten uitvoer gelegd op een plaats bestemd voor het in verzekering stellen van verdachten, dus in een bureau van politie of een huis van bewaring. Meestal zal de bewaring aanvangen in het bureau van politie, maar de wettelijke voorschriften laten ook onmiddellijke plaatsing van de vreemdeling in een huis van bewaring toe. Kan een bewaring na vier dagen nog niet worden beëindigd, dan moet de verdere tenuitvoerlegging - althans in de regel - in een huis van bewaring geschieden (art. 84, vierde lid, eerste volzin, Vb). Teneinde de plaatsing in het huis van bewaring te bewerkstelligen richt het hoofd van plaatselijke politie een schriftelijk verzoek, overeenkomstig het in bijlage E 14 bij deze circulaire opgenomen model, tot de directeur; bij dit verzoek wordt een afschrift van het bevel tot bewaring overgelegd.

Doordat aan het voorschrift, dat een bewaring na vier dagen in elk geval in een huis van bewaring moet worden tenuitvoergelegd, de clause "in de regel" is toegevoegd, is de mogelijkheid opengelaten om in bijzondere gevallen van dit voorschrift af te wijken. Zo moet het bijvoorbeeld geoorloofd worden geacht, de in bewaring gestelde vreemdeling langer dan vier dagen in het bureau van politie te doen verblijven, indien is komen vast te staan dat overbrenging naar een huis van bewaring de uitzetting in onaanvaardbare mate zou vertragen. Men denke aan het geval dat bekend is dat een schip, aan boord waarvan de vreemdeling kan worden geplaatst, in de nacht van vierde op de vijfde dag zal vertrekken, of aan de situatie die te voorzien is, dat een bericht omtrent het vertrek van een schip eerst op het laatste moment - wellicht 's nachts - zal worden ontvangen. Afgezien hiervan zal echter de bewaring in bureau van politie zo kort mogelijk moeten duren, zulks met het oog op de eis van art. 26, vierde lid, Vw, waar bepaald is dat aan de in bewaring gestelde vreemdelingen geen verdergaande beperkingen worden opgelegd dan aan personen die overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering voorlopige hechtenis ondergaan.

Vreemdelingen, die langer dan vier dagen in bewaring zijn en die in het huis van bewaring verblijven, kunnen - zo bepaalt art. 84, vierde lid, tweede volzin, Vb - voor korte tijd uit het huis van bewaring naar elders worden gebracht op last van het hoofd van plaatselijke politie, wanneer dit naar diens oordeel nodig is voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de Wet. Hierbij valt te denken aan overbrenging naar een bureau van politie, of een andere plaats, met het doel de vreemdeling daar te verhoren of hem daar met andere personen te confronteren; ook kan het, teneinde een vlotte gang van zaken bij de uitreis te verzekeren (men denke weer aan het geval van het 's nachts vertrekkende schip), gewenst zijn de vreemdeling kort vóór zijn feitelijke verwijdering uit Nederland uit het huis van bewaring naar een bureau van politie in de gemeente van vertrek over te brengen. In laatstbedoeld voorbeeld valt het beginpunt van de hier besproken onderbreking van het verblijf in het huis van bewaring samen met ontslag uit die inrichting (terwijl de bewaring nog voortduurt tot aan het tijdstip van uitzetting), zodat op de hieronder in Hoofdstuk XXIX aangegeven wijze, met gebruikmaking van het voorgeschreven formulier, een verzoek om ontslag van de vreemdeling uit het huis van bewaring moet worden gedaan.

In de andere gevallen waarin de "korte onderbreking" wordt toegepast zal een schriftelijk verzoek om het medegeven van de vreemdeling tot de directeur van het huis van bewaring, moeten worden gericht, onder vermelding van de vermoedelijke duur van de onderbreking. Een model is hiervoor niet voorgeschreven.

Mededelingen
aan derden

Het hoofd van plaatselijke politie is onder omstandigheden verplicht van de tenuitvoerlegging van het bevel tot bewaring kennis te geven aan derden. Deze verplichting geldt steeds indien de in bewaring gestelde persoon minderjarig is. Alsdan dient de mededeling te worden gedaan aan degenen die de ouderlijke macht of de voogdij over de minderjarige uitoefenen. Is de woon- of verblijfplaats van de ouders of de voogd niet bekend, dan verdient het aanbeveling om de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land van herkomst van de minderjarige in te lichten, tenzij de vreemdeling tegen zodanige kennisgeving bezwaar maakt.

Is de woon- of verblijfplaats van de ouders of de voogd niet bekend, dan ware - met inachtneming van het hierboven gestelde - de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land van herkomst van de minderjarige in te lichten.

Op verzoek van een meerderjarige in bewaring gestelde vreemdeling zullen eveneens zijn naaste verwanten omtrent de bewaring dienen te worden ingelicht.

Indien de vreemdeling gehuwd is, dient hem steeds te worden gevraagd of hij gebruik wenst te maken van de gelegenheid om zijn echtgenote/haar echtgenoot daaromtrent te doen inlichten. De mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk, d.w.z. zo mogelijk telefonisch.

Indien de mededeling moet worden gedaan aan personen buiten Nederland, wordt daartoe de snelst mogelijke schriftelijke weg gevolgd. In dat geval kan het de betrokkene worden toegestaan op eigen kosten belanghebbende telefonisch of telegrafisch in te lichten.

Hoofdstuk XXVI-A- Regiem waaraan de vreemdeling tijdens zijn bewaring is onderworpen

Voor wat betreft het regiem waaraan in bewaring gestelde vreemdelingen zullen zijn onderworpen stelt art. 26, vierde lid, Vw als algemene regel, dat hun geen verdergaande beperkingen zullen worden opgelegd dan aan personen die overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering voorlopige hechtenis ondergaan.

Maatstaf voor de toelaatbaarheid van de tijdens de bewaring in het bureau van politie en in het huis van bewaring - op te leggen beperkingen zijn dus in de eerste plaats de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en de voorschriften van artikel 26 bis van de Beginselenwet Gevangeniswezen juncto Titel III van de Gevangenismaatregel. Echter, de beperkingen waaraan in bewaring gestelde vreemdelingen mogen worden onderworpen kunnen niet geheel overeenstemmen met die, welke worden opgelegd aan verdachten die ingevolge het Wetboek van Strafvordering zijn gedetineerd. Voor zover de voor deze verdachten geldende beperkingen hun grond vinden in een typisch strafrechtelijk belang, behoren zij niet aan de in bewaring gestelde vreemdeling te worden opgelegd. Dit is tot uitdrukking gebracht

- in -

in art. 84, derde lid, Vb, hetwelk bepaalt dat aan de in bewaring gestelde vreemdeling geen beperkingen worden opgelegd dan die welke door het doel van zijn bewaring en de ords op de plaats van tenuitvoerlegging worden gevorderd. Dit voorschrift zal meebrengen, dat voor de vreemdeling op enige punten, bijvoorbeeld ten aanzien van het toezicht bij het ontvangen van bezoek en ten aanzien van beperkingen met betrekking tot de correspondentie - waaronder begrepen het achterhouden van brieven -, een gunstiger regiem geldt dan voor preventief gedicteerde verdachten. Anderzijds zal het in bepaalde gevallen nodig kunnen zijn, dat dergelijke beperkingen worden opgelegd op gronden, die speciaal verband houden met het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet. Hierin voorziet het vijfde lid van art. 84 Vb. Naast dit samenstel van bepalingen betreffende de aan de vreemdeling opgelegde beperkingen moet dan nog worden genoemd de regeling voor het vrije verkeer tussen de vreemdeling en zijn raadsman, welke is opgenomen in de leden 6 en 7 van art. 84 Vb. Omdat de in het Wetboek van Strafvordering over dit onderwerp voorkomende bepalingen zich niet geheel voor overeenkomstige toepassing lenen, is op dit punt in een afzonderlijke, in sommige opzichten voor de vreemdeling en zijn raadsman gunstiger, regeling voorzien.

Voor de bewaring die reeds langer dan vier dagen heeft geduurd - en die dus in de regel in een huis van bewaring geschiedt - verklaart art. 84, vierde lid, laatste volzin, Vb uitdrukkelijk het regiem van de voorlopige hechtenis van toepassing. Daarnaast gelden voor deze bewaring de in de vorige alinea genoemde bepalingen omtrent de aan de vreemdeling te stellen beperkingen en omtrent het verkeer met de raadsman.

Hoofdstuk XXVII - Beëindiging der bewaring

beëindiging

Met betrekking tot de beëindiging van de bewaring kunnen de volgende gevallen worden onderscheiden.

1. De bewaring eindigt doordat tot uitzetting wordt overgegaan. Blijkens de strekking en de bewoordingen van art. 26, Vw is de maatregel van inbewaringstelling uitsluitend mogelijk

- gemaakt -

Eerste wijziging

gemaakt met het oog op de - reeds vaststaande of mogelijke - uitzetting. De bewaring is dus ondergeschikt aan de uitzetting. Hieruit volgt:

- a. Indien de uitzetting reeds is gelast, moet gebruik worden gemaakt van de eerste zich voordoende feitelijke mogelijkheid tot uitzetting van de in bewaring gestelde vreemdeling. Met andere woorden: de uitzetting mag niet onnodig worden uitgesteld op grond van de overweging dat de vreemdeling in bewaring is en zich dus niet aan verwijdering zal onttrekken.
 - b. De omstandigheid dat een verzoek om opheffing van de bewaring nog bij de rechter aanhangig is (artt. 40-42 Vw, en art. 86 Vb) staat niet aan uitzetting in de weg.
2. De bewaring wordt beëindigd omdat een of meer van de gronden, waarop zij blijkens het bevel tot bewaring werd bevoelen, niet meer aanwezig is. Hierbij kunnen zich dus de volgende gevallen voordoen:
- a. Het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid vordert de bewaring niet langer.
 - b. De last tot uitzetting wordt ingetrokken.
 - c. Er bestaat niet langer ernstige reden om te verwachten dat uitzetting zal worden gelast.
 - d. Een aanhangig verzoek om een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling wordt ingewilligd.
 - e. Wordt een aanhangig verzoek om een der onder d genoemde verblijfstitels afgewezen, dan kan de bewaring enerzijds niet worden voortgezet op de in art. 26, eerste lid, onder c, Vw vermelde grond, maar zal anderzijds kunnen worden aangenomen dat er ernstige reden bestaat om te verwachten dat uitzetting zal worden gelast (art. 26, eerste lid, onder b, Vw); in de regel zal trouwens tegelijk met de weigering van de verblijfstitel een last tot uitzetting worden gegeven, zodat dan de in art. 26, eerste lid, onder a, Vw voor bewaring vermelde grond aanwezig is. Het bestaande bevel tot bewaring kan dan niet in stand blijven, doch de bewaring zal op een nieuwe grond kunnen worden voortgezet. Voor de in dit geval te volgen procedure wordt verwezen naar Hoofdstuk XXVIII hieronder.

3. De bewaring wordt beëindigd omdat de in art. 26, derde lid, Vw genoemde termijn van een maand verstreken is. Dit geldt niet met betrekking tot vreemdelingen die in bewaring zijn gesteld nadat hun uitzetting was gelast.
4. De rechter heft de bewaring op (artt. 40 en 41 Vw).
5. De vreemdeling geeft te kennen Nederland te willen verlaten, en hiertoe bestaat voor hem ook inderdaad de gelegenheid (art. 26, tweede lid, Vw).

Hoofdstuk XXVIII - Opheffing van het bevel tot bewaring

In de in Hoofdstuk XXVII, onder de punten 1 en 2, genoemde gevallen zal het hoofd van plaatselijke politie ingevolge art. 85 Vb het bevel tot bewaring uitdrukkelijk moeten opheffen. Hij dient hierbij gebruik te maken van het als bijlage E 15 bij deze circulaire opgenomen formulier. In het geval, bedoeld onder 2 sub g, zal tegelijk een nieuw bevel tot bewaring moeten worden opgemaakt, waarin is aangegeven op welke grondslag de bewaring voortaan berust.

Het origineel van de beschikking tot opheffing van het bevel tot bewaring wordt in het archief geplaatst. Een afschrift wordt aan de vreemdeling ter hand gesteld. Een tweede afschrift kan dienen voor toezending aan de directeur van het huis van bewaring (zie hieronder - Hoofdstuk XXIX).

Hoofdstuk XXIX - Ontslag uit het politiebureau of uit het huis van bewaring

tslag uit het
reau van poli-
tie

Wanneer het hoofd van plaatselijke politie in de hierboven in Hoofdstuk XXVII, punt 2, onder a - d, bedoelde gevallen het bevel tot bewaring van een in het bureau van politie verblijvende vreemdeling heeft opgeheven, draagt hij er zorg voor dat die vreemdeling terstond in vrijheid wordt gesteld. Hij ziet voorts toe op beëindiging van de bewaring van in het bureau van politie verblijvende vreemdelingen, die in bewaring zijn gesteld krachtens art. 26, eerste lid, aanhef en onder b of c, Vw en wier bewaring dertig dagen heeft geduurd. Eveneens draagt hij zorg voor onmiddellijke invrijheidstelling van de in het bureau van politie verblijvende vreemdeling, aan wie een beslissing van de rechtbank tot opheffing van de bewaring wordt

betekend. Deze rechterlijke beslissing is immers ingevolge art. 40, vijfde lid, Vw bij voorraad uitvoerbaar, zodat invrijheidstelling moet geschieden onafhankelijk van het antwoord op de vraag of de officier van justitie tegen de beslissing van de rechtbank hoger beroep aantekent. Wordt door het gerechtshof of de Hoge Raad ten gunste van de vreemdeling beslist, dan geldt mutatis mutandis hetzelfde (art. 41 Vw).

Bij beëindiging van de bewaring in het bureau van politie op grond van art. 26, tweede lid, Vw ziet het hoofd van plaatselijke politie er uiteraard op toe dat de vreemdeling op de voorgeschreven wijze uit Nederland wordt verwijderd.

ontslag uit het huis van bewaring Betreft de beëindiging de bewaring, in de hierboven in Hoofdstuk XXVII, punt 1, of punt 2, onder a - d bedoelde gevallen, een

vreemdeling die in het huis van bewaring verblijft, dan richt het hoofd van plaatselijke politie een verzoek om ontslag uit het huis van bewaring tot de directeur daarvan. Hierbij dient het in bijlage E 16 opgenomen model te worden getruikt. Bij het verzoek wordt een afschrift van de beschikking tot opheffing van het bevel tot bewaring gevoegd.

In het geval, bedoeld in Hoofdstuk XXVII, punt 2, onder a, zendt het hoofd van plaatselijke politie aan de directeur van het huis van bewaring een afschrift van de beschikking tot opheffing van het oorspronkelijke bevel tot bewaring, tegelijk met een afschrift van het nieuwe bevel tot bewaring.

Tot het ontslag van een in het huis van bewaring verblijvende vreemdeling wegens het verstrijken van de maximale tijdsduur voor bewaring (het in Hoofdstuk XXVII, punt 3, bedoelde geval) zal de directeur van het huis van bewaring op eigen initiatief overgaan. De begindatum van de periode van bewaring is hem bekend uit het hem indertijd door het hoofd van plaatselijke politie gezonden verzoek om opnemng van de vreemdeling in het huis van bewaring (zie bijlage E 14 bij deze circulaire).

Een zelfstandig besluit tot ontslag uit het huis van bewaring zal de directeur eveneens nemen indien aan de vreemdeling een rechterlijke beslissing tot opheffing van de bewaring wordt betekend (Hoofdstuk XXVII, punt 4; artt. 40 en 41 Vw).

In de gevallen, bedoeld in de beide vorige alinea's, zal de directeur van het huis van bewaring alvorens tot uitvoering van zijn besluit tot ontslag van de vreemdeling over te gaan, tijdig aan het hoofd van plaatselijke politie van de vrijlating van de vreemdeling bericht geven.

Geeft een in het huis van bewaring verblijvende vreemdeling te kennen, Nederland te willen verlaten (het in Hoofdstuk XXVII punt 5 bedoelde geval) dan zal de directeur van het huis van bewaring het hoofd van plaatselijke politie moeten vragen te beoordelen, of hiertoe voor de vreemdeling ook inderdaad de gelegenheid bestaat. Luidt het antwoord bevestigend, dan zullen de beide genoemde functionarissen in onderling overleg het tijdstip van het ontslag uit het huis van bewaring moeten regelen. Een opheffing van het bevel tot bewaring is dan, gezien art. 26, tweede lid, Vw, niet nodig.

Hoofdstuk XXX - Beoordeling door de rechtbank

De vraag of de inbewaringstelling of de voortdurende van de bewaring geoorloofd is kan op twee manieren bij de rechter ahangig worden: door een verzoek van de vreemdeling of door ambtshalve voorlegging.

- a. Art. 40, eerste lid, Vw geeft de vreemdeling het recht, een schriftelijk verzoek om opheffing van de bewaring te richten tot de rechtbank van het arrondissement waarin hij zich bevindt. De wijze van behandeling van dit verzoek wordt beschreven in de artt. 40-42 Vw. Te verwachten is, dat de officier van justitie ten behoeve van de door hem te nemen conclusie (art. 40, vierde lid, Vw) bij het hoofd van plaatselijke politie stukken en inlichtingen zal **vragen**.
- b. Indien een in bewaring zijnde vreemdeling een maand na de inbewaringstelling nog geen verzoek als onder a bedoeld tot de rechtbank heeft gericht, moet de officier van justitie dit aan de rechtbank berichten (art. 86 Vb). Deze kennisgeving wordt door genoemde bepaling gelijkgesteld met een door de vreemdeling ingediend verzoek om opheffing van de bewaring, en wordt dus eveneens gevolgd door een behandeling overeenkomstig de artt. 40-42 Vw. Teneinde te waarborgen dat de

officier van justitie op de juiste wijze en op het juiste tijdstip aan de op hem gelegde verplichting tot kennisgeving aan de rechtbank kan voldoen, schrijft art. 87 Vb voor dat het hoofd van plaatselijke politie hem telkens tijdig waarschuwt dat een geval als bedoeld in art. 86 Vb zich zal voordoen. Deze taak rust op het hoofd van plaatselijke politie onverschillig of de vreemdeling zich in het huis van bewaring of in het bureau van politie bevindt. Het hoofd van plaatselijke politie voldoet aan deze verplichting door één week voordat de bewaring een maand zal hebben geduurd een kennisgeving volgens het in bijlage E 17 bij deze circulaire opgenomen model aan de officier van justitie, hoofd van het arrondissementsparket, te zenden (uiteraard na zich ervan te hebben overtuigd, dat de vreemdeling nog geen verzoek als bedoeld in art. 40, eerste lid, Vw bij de rechtbank aanhangig heeft gemaakt). Bij de kennisgeving worden, behalve een afschrift van het bevel tot bewaring en van het proces-verbaal betreffende het verhoor, zodanige gegevens gevoegd dat de officier van justitie zich een duidelijk beeld van de achtergronden van de inbewaringstelling kan vormen; meestal zal het nuttig zijn daartoe het dossier en/of de registratiekaart ten name van de vreemdeling (in afschrift) aande officier van justitie over te leggen. In alle gevallen waarin het hoofd van plaatselijke politie gebleken is dat een vreemdeling zich met een verzoek om opheffing van zijn bewaring tot de rechtbank heeft gewend en in alle gevallen waarin overeenkomstig art. 87 Vb een kennisgeving omtrent bewaring aan de officier van justitie is gedaan, stelt het hoofd van plaatselijke politie de Minister van Justitie onverwijld van een en ander op de hoogte, zulks onder toezending van een afschrift van het ten aanzien van de vreemdeling gegeven bevel tot bewaring alsmede van het proces-verbaal van verhoor, en met vermelding van alle gegevens welke voor de beoordeling van de zaak van belang kunnen zijn.

De kennisgeving door het hoofd van plaatselijke politie aan de officier van justitie mag achterwege worden gelaten indien naar het oordeel van eerstgenoemde ontwijfelbaar vaststaat, dat de bewaring van de vreemdeling door uitzetting of anderszins zal eindigen vóór de termijn van één maand om is. Mocht de beëindiging der bewaring wegens onvoorziene omstandigheden nochtans niet vóór het verstrijken van genoemde termijn van een maand doorgang kunnen vinden, dan moet de vereiste kennisgeving uiteraard alsnog met de meeste spoed geschieden.

Wordt de bewaring door uitzetting, vrijwillig vertrek van de vreemde-

ling, of anderszins beëindigd terwijl de zaak nog bij de rechter aanhangig is, dan geeft het hoofd van plaatselijke politie van de beëindiging der bewaring onverwijld kennis aan de officier van justitie, hoofd van het arrondissementsparket.

Wat moet geschieden indien de rechter tot opheffing van de bewaring besluit is hierboven in Hoofdstuk XXIX aangegeven.

De Minister van Justitie,

Samkalden

Bijlage E 1 bij de Vreemdelingencirculaire

Lijst van grensgemeenten, gelegen in de bewakingskringen
van de Brigades der Koninklijke Marechaussee

I. Grensgebied met Duitsland

Brigade Kon.Mar.	Gemeenten	Brigade Kon.Mar.	Gemeenten
<u>GRONINGEN:</u>	Warffum	<u>WINTERSWIJK:</u>	Winterswijk Aalten Dinxperlo Eibergen
<u>DELFTZIJL:</u>	Usquert Uithuizen Uithuizermeeden Bierum Delfzijl Termunten Nieuwolda	<u>ZEVENAAR:</u>	Gendringen Bergh Zevenaar
<u>NIEUWESCHANS:</u>	Finsterwolde Beerta Nieuweschan Bellingwedde	<u>LOBITH:</u>	Herwen en Aerdt Pannerden
<u>TER APEL:</u>	Vlagtwedde Emmen	<u>GROESBEEK:</u>	Millingen a/d Rijn Ubbergen Groesbeek
<u>COEVORDEN:</u>	Schoonebeek Coevorden	<u>VENRAY:</u>	Bergen Gennep
<u>DENEKAMP:</u>	Gramsbergen Hardenberg Vriezeveen Tubbergen Denekamp	<u>VENLO:</u>	Venlo Arcen en Velden Belfeld Tegelen
<u>OLDENZAAL:</u>	Oldenzaal Lossen Enschede Haaksbergen	<u>ROERMOND:</u>	Roermond Beesel Swalmen Melick en Herkenbosch Vlodrop Posterholt Echt

Bijlage E 1 bij de Vreemdelingen-circulaire

Lijst van grensgemeenten, gelegen in de bewakingskringen
van de Brigades der Koninklijke Marechaussee

II. Grensgebied met België

Brigade Kon.Mar.	Gemeenten	Brigade Kon.Mar.	Gemeenten
<u>VAALS:</u>	Vaals Wittem Slenaken	<u>EINDHOVEN:</u>	Valkenswaard Luyksgestel Bergeijk
<u>MAASTRICHT:</u>	Noorbeek Mheer St.Geertruid Eijsden Gronsveld Maastricht Bunde Geulle Elsloo Stein Obbicht en Papenhoven Grevenbicht Urmond	<u>WELSCHAP:</u>	Eladel en Nettersel Reusel Hooge en Lage Mierde
<u>BRUNSSUM:</u>	Roosteren	<u>TILBURG:</u>	Hilvarenbeek Goirle
<u>ROERMOND:</u>	Oné en Laak Stevensweert Wessem Thorn	<u>GILZE RYEN:</u>	Alphen en Riel Baarle Nassau Chassam
<u>WEERT:</u>	Weert Stramproy Hunsel	<u>BREDA:</u>	Breda(Nieuw-Ginneken) Rijsbergen Zundert
<u>BUDEL:</u>	Budel Maarheeze Leemde	<u>ROOSENDAAL:</u>	Rucphen Roosendaal en Nispen
		<u>BERGEN OP ZOOM:</u>	Wouw
		<u>PUTTE:</u>	Huybergen Ossendrecht Putte
		<u>TERNEUZEN:</u>	Sas van Gent Aardenburg Sluis Axel Hulst Oostburg

Brigade Kon.Mar.	Gemeenten	
<u>BRUNSSUM:</u>	Oirsbeek Bingelrade Susteren Jabeek Schinveld Brunssum Nieuwstad Sittard Munstergeloen	
<u>HEERLEN:</u>	Ubach over Worms Eygelshoven Kerkrade Heerlen Simpelveld Bocholtz	
<u>VAALS:</u>	Witten Vaals	

Bijlage E 2 bij de Vreemdelingencirculaire

Plaatsen, aangewezen voor de overgave en overname van
personen aan de Nederlands-Belgische grens.

	Brigade Koninklijke Marechaussee	District Koninklijke Marechaussee
Kapellebrug-Kemzeke	Terneuzen	Zeeland
Sluis-Westkappelle (Schapenbrug)	Terneuzen	Zeeland
Sas van Gent-Zelzate	Terneuzen	Zeeland
Putte-Putte (Stabroek)	Putte	Noord-Brabant
Nispen-Essen	Roosendaal	Noord-Brabant
Roosendaal-Station	Roosendaal	Noord-Brabant
Wernhout-Wuustwezel	Breda	Noord-Brabant
Baarle-Nassau-Baarle-Hertog	Gilze-Rijen	Noord-Brabant
Goirle-Poppel	Tilburg	Noord-Brabant
Reusel-Arendonk	Eindhoven	Noord-Brabant
Lommel-Bergeijk	Eindhoven	Noord-Brabant
Roosteren-Maaseik	Roermond	Limburg
Bilserbaan-Veldwezelt	Maastricht	Limburg
Eijsden-Withuis-Moelingen	Maastricht	Limburg
Visé-Station	Maastricht	Limburg
Maastricht-Station	Maastricht	Limburg

VERKLARING VAN TERBESCHIKKINGSTELLING

.....
(plaats en datum)

Brigade der Koninklijke Marechaussee

Naam

(bij vrouwen ook de meisjes-
naam vermelden)

Voornamen

Geboortedatum en -plaats

Nationaliteit

Omschrijving der identiteits-
papieren

Tijdstip van illegale grens-
overschrijding

Plaats van illegale grens-
overschrijding

Datum van aanhouding in het
Beneluxgebied (bij verwijdering
naar Duitsland), c.q. in
Nederland (bij verwijdering naar
België)

Datum en plaats van laatste
binnenkomst in het Beneluxgebied
(alleen in te vullen bij verwijde-
ring naar België)

Adressen, waar de vreemdeling in
Duitsland/België

(ev. Luxemburg) ^x) heeft
vertoefd

Opgave van het in het bezit van
de vreemdeling aangetroffen
bewijsmateriaal (brieven; trein-,
tram- of buskaartjes; buiten-
lands geld; adressen van hotels;
etc.)

Verdere bijzonderheden, verband
houdende met de illegale grens-
overschrijding

De bovengenoemde vreemdeling wordt heden ter beschikking gesteld van de
Duitse/Belgische x) grensautoriteiten.

overgegeven:
(handtekening en dienststempel)

overgenomen:
(handtekening en dienststempel)

.....
(plaats en datum van overgave/overname)

x) Doorhalen wat niet van toepassing is.

Bijlage E4 bij de Vreemdelingencirculaire.

formaat 20 x 30 cm.

OPDRACHT TOT OVERGAVE AAN BUITENLANDSE GRENSAUTORITEITEN

Gemeente, de 19..
Nr.

Het Hoofd van plaatselijke politie te 1)
Gezien de aanhouding van de vreemdeling(e)

geboren op te
van beroep, laatst wonende te
nationaliteit,

x {blijkende uit bijgaand paspoort/identiteitsbewijs nr.
x {afgegeven door te
x {die niet in het bezit is van enig identiteitsbewijs;

Overwegende, dat deze vreemdeling(e) door middel van overgave aan de bui-
tenlandse grensautoriteiten uit Nederland dient te worden uitgezet, omdat

x {hij/zij 2)
x {hij/zij blijkens het hierbijgaande afschrift van proces-verbaal
x {nr. zich op of omstreeks 19.. op illegale
wijze toegang tot het Beneluxgebied/Nederland 3) heeft verschaft,
{komende uit ; 4)

Draagt de 5) op
om bovengenoemde vreemdeling(e) op 19.. over te
brengen naar 6)
en hem/haar aldaar ter beschikking te stellen van 7)
om door diens tussenkomst ter verwijdering uit het Beneluxgebied/Nederland 3)
te worden overgegeven aan de grensautoriteiten van 8)

Het Hoofd van Plaatselijke Politie voornoemd, 9)

Z.O.Z.

..... perforatiestrook
De Brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee
te bericht, dat de vreemdeling(e) 1)
geboren op te
overeenkomstig "de opdracht tot overgave aan buitenlandse grensautoriteiten"
nr. op 19.. uit het Beneluxgebied/
Nederland 3) is verwijderd.

De Brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee, 9)

Aan het Hoofd van Plaatselijke Politie
te

te, heeft de vreemdeling(e)
vorengevoerd, alsmede vorenbedoeld paspoort/identiteitsbewijs ¹⁰⁾
nr., op19.. overgenomen
van de ⁵⁾

De Brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee

9)

VERKLARING VAN TERBESCHIKKINGSTELLING

(In te vullen door de Brigadecommandant der Koninklijke Marechaussee)

De aan ommezijde vermelde vreemdeling(e) wordt heden ter beschikking
gesteld van de Duitse/Belgische ¹⁰⁾ grensautoriteiten.

Bijzonderheden, van belang voor de grensautoriteiten van het nabuur-
land ¹¹⁾: (zo nodig op een bijlage te vervolgen)

.....
plaats.....
datum.....
handtekening

Overgegeven:

Overgenomen:

(handtekening en dienststempel)

(handtekening en dienststempel)

.....
(plaats en datum van overgave/overname)

..... perforatiestrook

- 1) Naam en voornamen.
- 2) Reden van uitzetting vermelden.
- 3) Bij verwijdering naar Duitsland: "Nederland" doorhalen; bij verwijdering naar België: "het Beneluxgebied" doorhalen.
- 4) Vermelding van het land.
- 5) Functie en naam van de ambtenaar belast met de overbrenging.
- 6) Gemeente waarheen de overbrenging moet geschieden.
- 7) Functie van de ambtenaar, die de vreemdeling zal overnemen.
- 8) Het land waarheen de uitleiding of terugleiding zal plaatsvinden.
- 9) Handtekening en stempelafdruk.
- 10) Doorhalen wat niet van toepassing is.
- 11) Indien het een onmiddellijke uitzetting betreft; nauwkeurig vermelden het tijdstip en de plaats van laatste binnenkomst in het Beneluxgebied; de datum van aanhouding in Nederland; adressen in Duitsland, c.q. België of Luxemburg, waar de vreemdeling heeft vertoefd; (in geval van uitzetting naar België tevens; datum en plaats van illegale binnenkomst in Nederland); het in het bezit van de vreemdeling aangetroffen bewijsmateriaal en eventuele andere terzake dienende feiten of omstandigheden; indien het een verwijdering na gepleegd overleg tussen de betrokken ministeries betreft, kan volstaan worden met te vermelden waaruit is gebleken dat de vereiste toestemming tot overname is verleend.

Bijlage E5 bij de Vreemdelingencirculaire

Hoofd van plaatselijke politie
te

Bijlagen, (in tweevoud in te zenden)
Nr.

Aan het ministerie van Justitie
hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking
Raamweg 47
's-Gravenhage

Afschrift ter kennisneming aan de heer Procureur-Generaal,
fgd. Directeur van Politie te

In bewaring 1)
Niet in bewaring

Voorstel tot verwijdering van een vreemdeling:
naar: Duitsland/België/Luxemburg/Frankrijk/Oostenrijk.

1. Naam:
Voornamen voluit:
2. Geboortedatum en -plaats:
3. Beroep:
4. Nationaliteit:

5. Omschrijving van zijn paspoort
(en van de daarin voorkomende
visa), identiteitspapieren of
andere bescheiden:

(Deze dienen mede te worden
ingezonden).

Indien hij niet over papieren be-
schikt waaruit valt dan zijn ver-
blijf in Duitsland, België/Luxemburg,
Frankrijk of Oostenrijk en zijn
binnenkomst uit die landen op te
maken?

(Eventueel foto's en vingeraf-
drukken mede in te zenden).

6a. bij voorgenomen verwijdering
naar Duitsland of Oostenrijk:

1. Plaats, datum en uur van
illegale binnenkomst
(voor Duitsland): in het Beneluxgebied:
(voor Oostenrijk): in Nederland:
(afschrift van terzake opgemaakt
proces-verbaal bijvoegen)
2. Verblijfplaatsen en adressen in
Duitsland of Oostenrijk, onmid-
dellijk voorafgaande aan binnen-
komst in het Beneluxgebied, resp.
in Nederland, met datums van
aankomst en vertrek:
(zo mogelijk tenminste over het
tijdvak van een maand)

6b. Bij voorgenomen verwijdering naar
België, Luxemburg of Frankrijk:

1. Plaats, datum en uur van binnen-
komst in het Beneluxgebied:

- 6b- 2. Was deze binnenkomst regelmatig of onregelmatig?
(in het laatste geval vermelden op welke gronden van onregelmatige binnenkomst sprake was:

ongeldige papieren, onvoldoende bestaansmiddelen, signalering als ongewenste vreemdeling)

ALLEEN VOOR BELGIE OF LUXEMBURG:

(Vragen 3 t/m 6)

3. Plaats, datum en uur van binnenkomst in Nederland:

4. Was deze binnenkomst regelmatig of onregelmatig?

In het laatste geval vermelden:

1. op welke gronden van onregelmatige binnenkomst sprake is (ongeldige papieren, onvoldoende bestaansmiddelen, signalering als ongewenste vreemdeling);

2. - indien de vreemdeling niet verwijderbaar is naar het land van zijn herkomst - waaruit zulks is gebleken:

(bij onregelmatige binnenkomst afschrift van het terzake opgemaakte proces-verbaal bijvoegen)

5. Verblijfplaatsen en adressen in België en eventueel Luxemburg sedert zijn binnenkomst in het Beneluxgebied met datums van aankomst en vertrek:

6. (Indien het een vreemdeling-zeeman betreft):

In welke haven en van welke autoriteit heeft hij toestemming gekregen om zich aan wal te begeven of werk aan boord van een schip te zoeken?

(In het eerste geval vermelden van welk schip hij is achtergebleven)

ALLEEN VOOR FRANKRIJK:

7. Verblijfplaatsen en adressen in Frankrijk, onmiddellijk voorafgaande aan de binnenkomst in het Beneluxgebied, met datums van aankomst en vertrek:

(zo mogelijk tenminste over het tijdvak van één maand)

-
7. a. Waar en wanneer werd de vreemdeling in Nederland aangetroffen?
b. Sedert wanneer is hij in bewaring?

-
8. Wat verklaart hij omtrent zijn levensloop?
(Eventueel kan voor de beantwoording van deze vraag verwezen worden naar het gerelateerde in het bijgevoegde proces-verbaal).

-
9. Eventuele verdere bijzonderheden.

.....,19..
Het Hoofd van Plaatselijke Politie,

Tekst van de overeenkomst tussen de Benelux-landen en
de Bondsrepubliek Duitsland inzake het overnemen van
personen aan de grens.

Artikel 1

Het in de bepalingen van deze Overeenkomst gebezigde begrip "Beneluxlanden" omvat het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden. Het begrip "Beneluxgebied" omvat het grondgebied van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden in Europa.

Artikel 2

Voor zover volgens de bepalingen van deze Overeenkomst het bezit van de Duitse nationaliteit voorwaarde is voor het overnemen van een persoon, strekt zich de verplichting tot overname uit tot alle personen die Duits onderdaan zijn in de zin van artikel 116 van de Grondwet voor de Bondsrepubliek Duitsland.

Artikel 3

- 1) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland neemt Duitse onderdanen die de autoriteiten van een der Beneluxlanden voornemens zijn uit het Beneluxgebied te verwijderen, zonder formaliteiten en zonder tussenkomst van haar diplomatieke vertegenwoordigingen over, voor zover kan worden aangetoond of aannemelijk gemaakt dat deze personen de Duitse nationaliteit bezitten.
- 2) Het bezit van de Duitse nationaliteit kan worden aangetoond of aannemelijk gemaakt aan de hand van een "Heimatschein", een nationaliteitsbewijs (Staatsangehörigkeitsausweis), een naturalisatiebewijs (Einbürgerungsurkunde), een Duits paspoort (Deutscher Reisepass), een identiteitskaart afgegeven door de Bondsrepubliek (Bundespersonalausweis) of een "Temporary Travel Document", ook indien deze ten onrechte zijn afgegeven of sedert ten hoogste tien jaar zijn verlopen. Bedoelde nationaliteit kan eveneens op grond van andere gegevens aannemelijk worden gemaakt.
- 3) Zulke personen worden overgenomen op vertoon van een der in lid 2 opgesomde documenten, dan wel op grond van andere bescheiden waaruit hun nationaliteit kan worden afgeleid.
- 4) De Regering van elk der Beneluxlanden zal de door haar overeenkomstig de bepalingen van de leden 1 t/m 3 overgegeven personen terugnemen, indien uit een onmiddellijk na de overgave, door de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland ingesteld nader onderzoek, blijkt dat deze personen op het ogenblik van verwijdering van het Beneluxgebied niet in het bezit waren van de Duitse nationaliteit voor zover voor de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland geen verplichting tot overname op grond van artikel 4 of 5 bestaat.
- 5) Indien het in lid 2 genoemde bewijs niet kan worden geleverd of de verstrekte gegevens onvoldoende zijn om het bezit van de Duitse nationaliteit aannemelijk te maken, is het overnemen afhankelijk van een overnameverklaring.

Artikel 4

- 1) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal op verzoek van de autoriteiten van een van de Beneluxlanden personen overnemen die geen onderdaan zijn van de Staten die Partij zijn bij deze Overeenkomst, indien deze personen uit het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland over de gemeenschappelijke grens op onwettige wijze het grondgebied van de Benelux zijn binnengekomen.
- 2) Deze bepaling is slechts van toepassing, indien het verzoek tot overname wordt ingediend binnen zes maanden nadat deze personen het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland hebben verlaten en indien zij tenminste twee weken op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland hebben verbleven en na het overschrijden van de grens niet in een van de Beneluxlanden worden toegelaten als vluchteling in de zin van de Overeenkomst nopens de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.
- 3) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal vluchtelingen die door de Duitse autoriteiten zijn toegelaten als vluchteling in de zin van de Overeenkomst nopens de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en in het Beneluxgebied verblijven, op verzoek van de autoriteiten van een der Beneluxlanden te allen tijde overnemen, tenzij de autoriteiten van een der Beneluxlanden hun een verblijfsvergunning hebben verleend.
- 4) De verplichting tot overname bestaat niet ten aanzien van personen die onderdaan zijn van een Staat, waarmee een van de Beneluxlanden een gemeenschappelijke grens heeft, en die aan deze Staat kunnen worden overgegeven.

Artikel 5

- 1) Personen die, komende uit het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland, het Beneluxgebied over de gemeenschappelijke grens op onwettige wijze zijn binnengekomen, kunnen binnen een maand na de grensoverschrijding aan de grensautoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland worden overgegeven en moeten door hen zonder formaliteiten worden overgenomen, indien de grensautoriteiten van een der Beneluxlanden gegevens verstrekken aan de hand waarvan de grensautoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland kunnen vaststellen dat aan de voorwaarden tot overgave is voldaan. De overgave kan ook plaatsvinden na het verstrijken van de termijn van een maand, indien de autoriteiten van een der Beneluxlanden de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland binnen deze termijn in kennis hebben gesteld van hun voornemen tot overgave.
- 2) De verplichting tot overname bestaat niet ten aanzien van personen die onderdaan zijn van een Staat waarmee een van de Beneluxlanden een gemeenschappelijke grens heeft en die aan deze Staat kunnen worden overgegeven.
- 3) De Regering van elk der Beneluxlanden neemt door haar overgegeven personen terug, indien uit een onmiddellijk door de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland ingesteld nader onderzoek blijkt dat aan de voorwaarden tot overgave niet is voldaan.

Artikel 6

- 1) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland verklaart zich bereid gevolg te geven aan verzoeken van de autoriteiten van een der Beneluxlanden om door tussenkomst van de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland doortocht te verlenen aan personen die

- geen onderdaan zijn van Staten die bij deze Overeenkomst Partij zijn, indien het overnemen door het land van bestemming en, voor zover noodzakelijk, de doortocht door andere landen verzekerd is.
- 2) De doortocht kan geweigerd worden, indien de persoon:
 - a) in een ander land van doortocht of in het land van bestemming zou komen bloot te staan aan politieke vervolging, of aan strafvervolging, dan wel hem de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijk vonnis te wachten zou staan, of
 - b) bij de doortocht door het gebied van de Bondsrepubliek Duitsland aan strafvervolging, dan wel aan de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijk vonnis zou zijn blootgesteld.
 - 3) Een doorreisvisum van de Bondsrepubliek Duitsland is niet vereist.
 - 4) Ondanks de verleende vergunning kunnen de met het oog op doortocht overgenomen personen weer aan de autoriteiten van het verzoekende Beneluxland worden overgegeven, indien zich later feiten voordoen of aan het licht komen, die zich tegen deze doortocht verzetten, dan wel indien een ander land de doortocht of het land van bestemming het overnemen van de met het oog op doortocht overgenomen personen weigert.

Artikel 7

- 1) De Regering van elk der Beneluxlanden zal personen die onderdaan zijn van een van deze landen, die de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland voornemens zijn over te geven, zonder formaliteiten en zonder tussenkomst van haar diplomatieke vertegenwoordiging overnemen, voor zover kan worden aangetoond of aannemelijk gemaakt dat bedoelde personen onderdaan zijn van een der Beneluxlanden.
- 2) Het bezit van de nationaliteit van een der Beneluxlanden kan worden aangetoond of aannemelijk gemaakt aan de hand van nationaliteitsbewijzen, naturalisatiebewijzen, paspoorten, of legitimatiebewijzen, ook indien deze ten onrechte zijn afgegeven of sedert ten hoogste tien jaar zijn verlopen. Bedoelde nationaliteit kan eveneens op andere wijze aannemelijk worden gemaakt.
- 3) Zulke personen worden overgenomen op vertoon van een der in lid 2 opgesomde documenten, dan wel op grond van andere bescheiden waaruit hun nationaliteit kan worden afgeleid.
- 4) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland zal overeenkomstig de bepalingen van de leden 1 t/m 3 overgeven personen terugnemen, indien uit een onmiddellijk na de overgave door de autoriteiten van de Beneluxlanden ingesteld nader onderzoek blijkt dat deze personen op het ogenblik van de overgave geen onderdaan waren van een van deze Staten, voor zover er voor de Regering van een der Beneluxlanden geen verplichting tot overname op grond van artikel 8 of 9 bestaat.
- 5) Indien het in lid 2 genoemde bewijs niet kan worden geleverd of de gegevens onvoldoende zijn voor het aannemelijk maken van de nationaliteit, is het overnemen afhankelijk van een overnameverklaring.

Artikel 8

- 1) De Regering van elk der Beneluxlanden zal op verzoek van de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland personen overnemen die geen onderdaan zijn van een der Staten, die Partij zijn bij deze Overeenkomst, indien deze personen, komende uit het Beneluxgebied het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland over de gemeenschappelijke grens op onwettige wijze zijn binnengekomen.

- 2) Deze bepaling is slechts van toepassing, indien het verzoek tot overname wordt ingediend binnen zes maanden nadat deze personen het Beneluxgebied hebben verlaten en indien zij tenminste twee weken op het Beneluxgebied hebben verbleven en na het overschrijden van de grens niet in de Bondsrepubliek Duitsland worden toegelaten als vluchtelingen in de zin van de Overeenkomst nopens de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.
- 3) De Regering van elk der Beneluxlanden zal vluchtelingen die door de autoriteiten van een der Beneluxlanden zijn toegelaten als vluchteling in de zin van de Overeenkomst nopens de status van de vluchtelingen van 28 juli 1951 en op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland verblijven, op verzoek van de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland te allen tijde overnemen, tenzij de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland hun een verblijfsvergunning hebben verleend.
- 4) De verplichting tot overname bestaat niet ten aanzien van personen die onderdaan zijn van een Staat, waarmede de Bondsrepubliek Duitsland een gemeenschappelijke grens heeft en die aan deze Staat kunnen worden overgegeven.

Artikel 9

- 1) Personen die uit het Beneluxgebied via de gemeenschappelijke grens op onwettige wijze het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland zijn binnengekomen, kunnen binnen een maand na de grensoverschrijding aan de grensautoriteiten van een der Beneluxlanden worden overgegeven en moeten door deze zonder formaliteiten worden overgenomen, indien de grensautoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland gegevens verstrekken aan de hand waarvan de grensautoriteiten van het Beneluxland kunnen vaststellen dat aan de voorwaarden tot overgave is voldaan. De overgave kan ook plaatsvinden na het verstrijken van de termijn van een maand, indien de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland de autoriteiten van een der Beneluxlanden binnen deze termijn in kennis hebben gesteld van hun voornemen tot overgave.
- 2) De verplichting tot overname bestaat niet ten aanzien van personen die onderdaan zijn van een Staat, waarmede de Bondsrepubliek Duitsland een gemeenschappelijke grens heeft en die aan deze Staat kunnen worden overgegeven.
- 3) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland neemt personen terug, indien uit een onmiddellijk na de overgave door de autoriteiten van een der Beneluxlanden ingesteld nader onderzoek blijkt dat aan de voorwaarden tot overgave niet is voldaan.

Artikel 10

- 1) De Regering van elk der Beneluxlanden verklaart zich bereid gevolg te geven aan verzoeken van de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland om door tussenkomst van de autoriteiten van de Beneluxlanden doortocht te verlenen aan personen die geen onderdaan zijn van een der Staten, die Partij zijn bij deze Overeenkomst, indien het overnemen door het land van bestemming en, voor zover noodzakelijk, de doortocht door andere landen verzekerd is.
- 2) De doortocht kan geweigerd worden, indien de persoon:
 - a) in een ander land van doortocht of in het land van bestemming zou komen bloot te staan aan politieke vervolging of aan strafvervolging, dan wel hem de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijk vonnis te wachten zou staan, of

- b) bij de doortocht door het gebied van het Beneluxland, waartoe het verzoek om doortocht te verlenen is gericht aan strafvervolgung, dan wel aan de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijk vonnis zou zijn blootgesteld.
- 3) Een doorreisvisum van de Beneluxlanden is niet vereist.
- 4) Ondanks verleende vergunning kunnen de met het oog op de doortocht overgenomen personen weer aan de autoriteiten van de Bondsrepubliek Duitsland worden overgegeven, indien zich later feiten voordoen of aan het licht komen, die zich tegen deze doortocht verzetten, dan wel indien een ander land de doortocht, of het land van bestemming de overname van de met het oog op doortocht overgenomen personen weigert.

Artikel 11

Deze overeenkomst laat de uit andere internationale overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen tot overname onverlet.

Artikel 12

- 1) Voor zover voor de toepassing van deze Overeenkomst gebruikmaking van de diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen niet aangewezen lijkt, stellen het Bondsministerie van Binnenlandse Zaken van de Bondsrepubliek Duitsland en de Ministeries van Justitie van de Beneluxlanden zich rechtstreeks met elkaar in verbinding.
- 2) Iedere overname dient door de bevoegde grensautoriteiten schriftelijk te worden vastgelegd.

Artikel 13

De grensposten waar overgave van personen kan geschieden, worden in onderling overleg tussen de "Grensschutzdirektion" van de Bondsrepubliek Duitsland en de bevoegde dienst van het Ministerie van Justitie van het desbetreffende Beneluxland aangewezen.

Artikel 14

- 1) De kosten verbonden aan het overbrengen van de te verwijderen personen tot aan de grenspost worden gedragen door de Staat waarvan de autoriteiten de verwijdering hebben gelast.
- 2) De kosten verbonden aan de doortocht tot aan de grens van het land van bestemming, alsmede eventueel uit de terugreis voortvloeiende kosten, komen ten laste van het verzoekende land.

Artikel 15

Deze Overeenkomst geldt ook voor het "Land" Berlijn, voor zover de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland tegenover de Regeringen van de Beneluxlanden niet binnen een termijn van drie maanden na de inwerkingtreding van de Overeenkomst een verklaring heeft afgelegd, waaruit het tegendeel blijkt.

Artikel 16

Deze Overeenkomst stelt buiten werking en vervangt:

- a) de Overeenkomst tussen de Duitse Regering en de Belgische Regering inzake de verwijdering van buitenlanders, gesloten bij notawisseling van 17 september 1926 evenals de Overeenkomst

- tussen -

tussen de Belgische Regering en de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland voor de regeling van het vraagstuk der verwijdering van personen uit de Bondsrepubliek Duitsland naar België en van België naar de Bondsrepubliek Duitsland, gesloten bij notawisseling van 23 oktober 1952;

- b) de Overeenkomst tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regering van het Groothertogdom Luxemburg inzake het overnemen van personen aan de grens, gesloten bij notawisseling van 26 september 1957;
- c) de Overeenkomst tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden inzake de vergemakkelijking van het overnemen van personen aan de grens, gesloten bij notawisseling van 19 september/10 oktober 1958.

Artikel 17

- 1) Ten aanzien van het Koninkrijk der Nederlanden is deze Overeenkomst uitsluitend van toepassing op het Europese grondgebied van deze Staat.
- 2) De toepassing van deze Overeenkomst kan bij notawisseling tussen de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden na onderling overleg tot elk der buiten Europa gelegen Rijksdelen worden uitgebreid. In deze notawisseling wordt het tijdstip van inwerkingtreding van de uitbreiding vastgelegd; de andere bij deze Overeenkomst Partij zijnde landen zullen hiervan in kennis worden gesteld.

Artikel 18

- 1) Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum van ondertekening. De Overeenkomst heeft een geldigheidsduur van een jaar; indien zij niet een maand vóór het verstrijken van deze periode wordt opgezegd, geldt zij voor onbepaalde tijd.
- 2) Na afloop van het eerste jaar kan de Overeenkomst met inachtneming van een termijn van drie maanden worden opgezegd.
- 3) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland dient de opzegging van de Overeenkomst gelijktijdig aan de Regeringen van de andere bij deze Overeenkomst Partij zijnde Staten te doen.
- 4) De opzegging van de Overeenkomst door de Regering van het Koninkrijk België, van het Groothertogdom Luxemburg of van het Koninkrijk der Nederlanden dient aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland te worden gedaan.
Opzegging door een van deze drie Regeringen of door de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland heeft tot gevolg dat de Overeenkomst na afloop van de desbetreffende opzeggingstermijn buiten werking treedt.

GEDAAN te Bonn, op 17 mei 1966 in vier exemplaren, elk in de Duitse, de Franse en de Nederlandse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Bijlage E-7 bij de Vreemdelingencirculaire

Doorlaatposten, aangewezen voor de overgave en overname van personen aan de Nederlands-Duitse grens.

Nederlandse doorlaatpost	Brigade Koninklijke Marechaussee	District Koninklijke Marechaussee	Duitse doorlaatpost
Nieuwe Schans- weg	Nieuwe Schans	Noord	Bunderneuland
Denekamp- Frensdorferhaar	Denekamp	Overijssel	Frensdorferhaar
Oldenzaal- station	Oldenzaal	Overijssel	Bentheim-Bahnhof
Glanerbrug-weg	Oldenzaal	Overijssel	Gronau-Glanerbrücke
Arnhem-station	Arnhem	Gelderland	Emmerich-Bahnhof
Bergh-autoweg	Zevenaar	Gelderland	Elten-Autobahn
Beek-(Ubb.) ⁺	Groesbeek	Gelderland	Wyler ⁺
Venlo-autoweg	Venlo	Limburg	Niederdorf-Autobahn
Venlo-station	Venlo	Limburg	Mönchengladbach- Hauptbahnhof
Maalbroek	Roermond	Limburg	Elmpt
Heerlen-autoweg	Heerlen	Limburg	Aachen-Autobahn Nord
Vaals- Vaalserquartier	Vaals	Limburg	Vaalserquartier

⁺) Verzocht wordt de verwijdering naar Duitsland van personen die voor overgave via deze doorlaatposten in aanmerking zouden komen, zoveel mogelijk te doen geschieden via de doorlaatposten Bergh-autoweg/Elten-Autobahn.

Bijlage E 8 bij de Vreemdelingencirculaire.

A Tekst van de voornaamste bepalingen van de Benelux-overeenkomst met Frankrijk inzake het overnemen van personen aan de gemeenschappelijke grens (Trb. 1964, 90 en 122).

Artikel 6

- 1) De Regering van de Franse Republiek neemt Franse onderdanen, die de autoriteiten van een van de Beneluxlanden voornemens zijn uit het Beneluxgebied te verwijderen, zonder formaliteiten en zonder tussenkomst van haar Diplomatieke Vertegenwoordiging terug, voor zover vaststaat of aangenomen kan worden dat bedoelde personen Franse onderdanen zijn.
- 2) Het bezit van de Franse nationaliteit kan worden vastgesteld of verondersteld aan de hand van een nationaliteitsbewijs, een naturalisatiebewijs, een nationaal paspoort of een nationale identiteitskaart, ook indien deze ten onrechte zijn afgegeven of sedert ten hoogste tien jaar zijn verlopen. Bedoelde nationaliteit kan eveneens op grond van andere gegevens worden veranderd.
- 3) Bedoelde personen worden overgenomen op vertoon van een der in lid (2) opgesomde bescheiden, dan wel op grond van elk ander document waaruit de nationaliteit van de houder kan worden afgeleid.
- 4) De Regering van elk der Beneluxlanden neemt de overeenkomstig de bepalingen van de leden (1) t/m (3) uit het Beneluxgebied verwijderde personen terug, indien uit een onmiddellijk door de Franse autoriteiten ingesteld nader onderzoek blijkt dat deze personen op het ogenblik van verwijdering uit het Beneluxgebied geen Frans onderdaan waren, voor zover er voor de Regering van de Franse Republiek geen verplichting tot overneming op grond van de artikelen 7, 8 of 9 bestaat.
- 5) Wanneer het vermoeden betreffende de nationaliteit ongegrond blijkt, kan overneming afhankelijk gesteld worden van een overnameverklaring.

Artikel 7

- 1) De Regering van de Franse Republiek neemt op verzoek van de autoriteiten van een der Beneluxlanden personen die geen onderdaan zijn van een van de bij deze Overeenkomst Partij zijnde landen terug, indien deze personen, volgens de in die landen geldende voorschriften, het Beneluxgebied op onwettige wijze via de gemeenschappelijke grens zijn binnengekomen.
- 2) Deze bepaling is slechts van toepassing indien het verzoek tot overneming wordt ingediend binnen zes maanden nadat deze personen het Franse grondgebied hebben verlaten, indien zij tenminste twee weken op dat grondgebied hebben verbleven dan wel, ingeval van een verblijf van minder dan twee weken, aldaar op wettige wijze zijn binnengekomen. De verplichting tot overneming vervalt indien deze personen, na het Beneluxgebied te zijn binnengekomen, aldaar een verblijfsvergunning voor tenminste zes maanden hebben verkregen.
- 3) De verplichting tot overneming bestaat niet ten aanzien van onderdanen van een derde land dat in Europa een gemeenschappelijke grens heeft met een der Beneluxlanden, tenzij ernstige redenen zich tegen hun verwijdering naar het grondgebied van dat derde land verzetten.

Artikel 8

- 1) Personen die geen onderdaan zijn van een der Beneluxlanden en die volgens de in die landen geldende regeling het Beneluxgebied op onwettige wijze via de gemeenschappelijke grens zijn binnengekomen, kunnen binnen twee weken na de grensoverschrijding weer aan de Franse grensautoriteiten worden overgegeven, indien de grensautoriteiten van een der Beneluxlanden gegevens verstrekken aan de hand waarvan de Franse grensautoriteiten kunnen vaststellen dat aan de voorwaarden tot overgave is voldaan. Indien de overgave niet binnen de termijn van twee weken heeft kunnen plaatsvinden, blijft de verplichting tot overgave van kracht, indien de betrokkene binnen deze zelfde termijn door de autoriteiten van een der Beneluxlanden is aangehouden of, zo dit niet het geval is, indien deze de Franse autoriteiten in kennis hebben gesteld van hun voornemen tot verwijdering.
- 2) De verplichting tot overneming bestaat niet ten aanzien van onderdanen van een derde land dat in Europa een gemeenschappelijke grens heeft met een der Beneluxlanden, tenzij ernstige redenen zich tegen hun verwijdering naar het grondgebied van dat derde land verzetten.
- 3) De Regering van het Beneluxland dat de overgave heeft verricht, neemt binnen een termijn van ten hoogste drie maanden personen terug ten aanzien waarvan uit een onmiddellijk door de Franse autoriteiten ingesteld nader onderzoek blijkt dat aan de voorwaarden tot overgave niet is voldaan.

Artikel 9

- 1) De Regering der Franse Republiek neemt op verzoek van de autoriteiten van een der Beneluxlanden personen over die in Frankrijk hun hoofdverblijf hebben en die, geen onderdaan zijnde van een der bij deze Overeenkomst Partij zijnde landen, op grond van een visum op wettige wijze het Beneluxgebied zijn binnengekomen, voor zover dit verzoek is ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf het verstrijken van de geldigheidsduur van het visum.
- 2) De Regering der Franse Republiek neemt op verzoek van de autoriteiten van een der Beneluxlanden personen over die in Frankrijk hun hoofdverblijf hebben en die, geen onderdaan zijnde van een der bij deze Overeenkomst Partij zijnde landen, op grond van een paspoort of enig ander daarvoor in de plaats tredend document op wettige wijze het Beneluxgebied zijn binnengekomen, mits het verzoek is ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn gedurende welke deze vreemdelingen zich vrijelijk op het Beneluxgebied mogen verplaatsen.
- 3) Het verzoek tot overname is niet vereist indien de in de leden (1) en (2) bedoelde personen in het bezit zijn van een door de Franse autoriteiten afgegeven geldige verblijfsvergunning. Op vertoon van deze verblijfsvergunning kunnen deze personen weer worden overgegeven aan de Franse grensautoriteiten, die hen zonder formaliteiten overnemen.
- 4) De verplichting tot overneming bestaat niet:
 - le ten aanzien van onderdanen van een derde land dat in Europa een gemeenschappelijke grens heeft met het Beneluxgebied, tenzij ernstige redenen zich tegen hun verwijdering naar het grondgebied van dat derde land verzetten;

2e ten aanzien van de in de leden (1) en (2) bedoelde vreemdelingen die na hun vertrek uit Frankrijk in een der Beneluxlanden een verblijfsvergunning van tenminste zes maanden hebben verkregen.

- 5) Als hoofdverblijfplaats in de zin van de leden (1) en (2) van dit artikel hebbend, worden beschouwd zij die in het wettig bezit zijn van een vergunning tot verblijf welke in Frankrijk is afgegeven en een geldigheidsduur heeft van tenminste zes maanden.

B Tekst van de voornaamste bepalingen van de Benelux-overeenkomst met Oostenrijk betreffende de overname van personen aan de grens (Trb. 1965, 60).

Artikel 1

- a) De bevoegde autoriteiten van de Republiek Oostenrijk nemen Oostenrijkse onderdanen, die de Belgische, Luxemburgse of Nederlandse autoriteiten voornemens zijn te verwijderen, over zonder formaliteiten en zonder tussenkomst van de bevoegde Oostenrijkse vertegenwoordiging in België, Luxemburg of Nederland mits hun nationaliteit kan worden aangetoond of aannemelijk kan worden gemaakt.
- b) De Oostenrijkse nationaliteit kan worden aangetoond door middel van een akte van nationaliteit, een nationaliteitsbewijs of een besluit krachtens hetwelk de Oostenrijkse nationaliteit is verworven of vastgesteld; zij kan aannemelijk worden gemaakt door middel van een paspoort of een identiteitsbewijs, afgegeven door de Oostenrijkse autoriteiten, ook indien deze documenten ten onrechte zijn afgegeven of niet langer dan tien jaar verlopen zijn.
- c) De Belgische, Luxemburgse of Nederlandse Regering neemt personen die krachtens lid a) zijn overgenomen, binnen zes maanden na de overname weer op haar grondgebied terug, indien de Oostenrijkse autoriteiten hebben gconstateerd dat zij op het tijdstip van hun verwijdering de Oostenrijkse nationaliteit niet bezaten, tenzij de Republiek Oostenrijk op grond van artikel 2 tot overname is verplicht, althans daartoe op het tijdstip van de overname verplicht was.
- d) Indien de bepalingen van lid a) op een Oostenrijkse onderdaan die de leeftijd van 21 jaar nog niet heeft bereikt, worden toegepast, dienen de autoriteiten van de Staat die deze maatregel ten uitvoer legt, de bevoegde Oostenrijkse vertegenwoordiging hiervan in kennis te stellen.
- e) Indien de Oostenrijkse nationaliteit niet krachtens de leden a) en b) kan worden aangetoond of aannemelijk gemaakt, doch er niettemin omstandigheden aanwezig zijn die het vermoeden opleveren dat de betrokkene de Oostenrijkse nationaliteit bezit, dan geschiedt de overname op grond van een formele verklaring van overname. Het verzoek tot overname moet worden ingediend bij de bevoegde Oostenrijkse diplomatieke vertegenwoordiging in België, Luxemburg of Nederland, die binnen een maand na de datum van indiening van dit verzoek het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de desbetreffende Staat de verklaring van overname doet toekomen of dit Ministerie mededeling doet van de redenen waarom overname niet kan plaatsvinden.

Artikel 2

- a) De bevoegde autoriteiten van de Republiek Oostenrijk nemen personen die geen onderdaan zijn van een der Overeenkomstsluitende Staten, over op verzoek van de Belgische, Luxemburgse of Nederlandse autoriteiten, indien deze personen ten hoogste zes maanden vóór de indiening van dit verzoek Oostenrijk na een verblijf van tenminste twee weken hebben verlaten, en België, Luxemburg of Nederland op ongeoorloofde wijze zijn binnengekomen.
- b) Overname door de Republiek Oostenrijk geschiedt op grond van een door de bevoegde Oostenrijkse diplomatieke vertegenwoordiging afgegeven laissez-passer. De geldigheidsduur van dit laissez-passer bedraagt twaalf maanden.
- c) Een verzoek tot afgifte van het laissez-passer moet worden ingediend bij de bevoegde Oostenrijkse diplomatieke vertegenwoordiging in België, Luxemburg of Nederland, die, binnen een termijn van twee maanden na de indiening van dit verzoek, aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de desbetreffende Staat het laissez-passer doet toekomen of dit Ministerie mededeling doet van de redenen waarom overname niet kan plaatsvinden.
- d) Een geldige verblijfsontzegging of uitwijzing of verwijdering van Oostenrijks grondgebied vormt geen beletsel voor de afgifte van een laissez-passer.
- e) De verplichting tot overname bestaat niet ten aanzien van onderdanen van een derde Staat die een gemeenschappelijke grens met België, Luxemburg of Nederland heeft, tenzij gegronde redenen aanwezig zijn om niet tot hun verwijdering naar het grondgebied van die Staat over te gaan.

Bijlage E 9 bij de Vreemdelingencirculaire.

Tekst van enkele bepalingen van het Verdrag betreffende
de repatriëring van schepelingen (Stb. I 516).

Artikel 2

Voor de toepassing van dit verdrag moeten de volgende uitdrukkingen als volgt worden verstaan:

- a. onder "schip" elk schip of vaartuig van welke aard ook, publiek of privaats eigendom, dat gewoonlijk gebezigd wordt voor zeevaart;
- b. onder "schepeling" ieder persoon, die werkzaam of in dienst is aan boord in welke hoedanigheid ook en op de monsterrol voorkomt, met uitzondering van kapiteins, loodsen, leerlingen van opleidings-schepen, leerlingen, met wie een leerlingenovereenkomst gesloten is, van de bemanning van oorlogsschepen en van andere personen in vaste dienst van de Staat;
- c. onder "kapitein" ieder persoon, die het gezag over het schip voert en met de zorg daarover belast is, met uitzondering van loodsen;
- d. onder "schepen van korte vaart" schepen, gebezigd voor handel tussen de havens van een land en de havens van een naburig land, gelegen binnen de geografische grenzen daarvoor in de nationale wet bepaald.

Artikel 3

Iedere schepeling, die tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst of bij het eind daarvan in het buitenland ontscheept is, heeft recht op vervoer hetzij naar zijn land, hetzij naar de haven, waar de arbeidsovereenkomst aangegaan werd, hetzij naar de haven waar de reis is aangevangen, overeenkomstig de bepalingen van de nationale wet ¹⁾, welke de nodige voorschriften dienaangaande moet geven en in het bijzonder moet vaststellen, te wiens laste de kosten van repatriëring komen.

De repatriëring wordt als voldoende verzekerd beschouwd, indien de schepeling een behoorlijke betrekking wordt verschaft aan boord van een schip, dat zich begeeft naar een der bestemmingsplaatsen, bedoeld in het vorig lid.

Als gerepatriëerd wordt beschouwd de schepeling, die ontscheept is hetzij in zijn eigen land, hetzij in de haven waar de overeenkomst aangegaan werd of in een naburige haven, hetzij in de haven waar de reis is aangevangen.

De nationale wet of, bij gebreke van wettelijke bepalingen, de arbeidsovereenkomst zal de voorwaarden vaststellen, waaronder de vreemde schepeling die aan boord gekomen is in een ander land dan het zijne, recht heeft op repatriëring. De bepalingen van de vorige leden blijven echter van toepassing op de schepeling aan boord gekomen in zijn eigen land.

Artikel 4

De kosten van repatriëring kunnen niet ten laste van de schepeling gebracht worden, indien hij achtergelaten is tengevolge van:

- a. -

1) Zie Wetboek van Koophandel artikel 443.

- a. een ongeval hem in dienst van het schip overkomen;
- b. schipbreuk;
- c. een ziekte, welke noch door zijn opzet noch door zijn schuld veroorzaakt is;
- d. ontslag om redenen, welke hem niet toegerekend kunnen worden.

Artikel 5

De kosten van repatriëring moeten omvatten alle uitgaven met betrekking tot vervoer, de huisvesting en de voeding van de schepeling gedurende de reis. Zij omvatten eveneens de kosten van onderhoud van de schepeling tot aan het oogenblik vastgesteld voor zijn vertrek.

Wanneer de schepeling gerepatriëerd wordt als lid van een bemanning heeft hij recht op beloning voor zijn diensten verricht gedurende de reis.

Artikel 6

De openbare macht van het land, waar het schip staat ingeschreven, is gehouden te waken voor de repatriëring van alle schepelingen in geval het onderhavige verdrag op hen van toepassing is, zonder onderscheid van nationaliteit van de schepelingen; indien nodig zal zij de kosten der repatriëring voorschieten. Behalve voor wat betreft de kosten van vervoer e.d. van schepelingen, geldt ook voor met andere vervoersmiddelen aangevoerde ongewenste vreemdelingen, dat de uit hun verblijf in en verwijdering uit ons land voor de overheid voortvloeiende kosten zoveel mogelijk op de eigenaars van die vervoerdiensten moeten worden verhaald.

Hoofd van plaatselijke
politie te

Aan het ministerie van Justitie,
hoofdafdeling Vreemdelingen-
zaken en Grensbewaking,
Raamweg 47,
te 's-GRAVENHAGE.

onderwerp:
bericht omtrent verwijdering
(c.g. vertrek) van een vreemde-
ling; advies omtrent signale-
ring 1)

naam:
evt. echtgenote/weduwa/gescheiden van:

voornamen:

geboortedatum en -plaats:

nationaliteit:

vertrokken op:

per (vervoermiddel):

plaats van grensoverschrijding :

bestemming:

omschrijving grensoverschrijdings-
document:

indien aanwezig voorzien van reisvisum nr.:

afgegeven door:

op:

laatste inreisstempel nr.:

afgegeven door:

op:

verblijf in Nederland sedert:

vergunning tot verblijf

geldig tot:

afgegeven door:

- 1) Dit model alleen te gebruiken indien de verwijdering niet heeft
plaats gevonden op grond van een beslissing van de Minister van
Justitie; indien de vreemdeling tezamen met gezinsleden is ver-
trokken behoeft slechts één formulier te worden ingezonden ten
name van de vreemdeling die aanleiding tot verwijdering heeft
gegeven

Eerste wijziging

De uitzetting heeft plaats gevonden omdat:

- (1 { De vreemdeling heeft door vertrek op eigen gelegenheid
uitzetting voorkomen; deze was in overweging omdat:

(afschriften bijvoegen van proces(sen)-verbaal of rapporten)

Advies omtrent signalering in het opsporingsregister:

signaleren: als ongewenste vreemdeling (OVR)
ter voorkoming van visumverlening zonder machtiging (VMV)
in verband met intrekking vergunning tot verblijf (v. t. v. ingetr.)
niet signaleren

motivering van het advies:

Het hoofd van plaatselijke politie,

(1 doorhalen hetgeen niet van toepassing is

Eerste wijziging

Hoofd van plaatselijke
politie te

Aan het ministerie van Justitie,
hoofdafdeling Vreemdelingen-
zaken en Grensbewaking,
Raamweg 47,
te 's-GRAVENHAGE.

onderwerp:
bericht inzake verwijdering
(c.g. vertrek) van een vreem-
deling; advies omtrent signalering¹⁾

mijn voorstel d.d.
uw beslissing d.d.
telefonisch besproken d.d.
betreffende verwijdering van:

kenmerk:

kenmerk:

met:

naam:
evt. echtgenote/weduwe/gescheiden van:
voornamen:
geboortedatum en -plaats:
nationaliteit:

vertrokken op:
per (vervoermiddel):
plaats van grensoverschrijding:
bestemming:

Advies omtrent signalering in het opsporingsregister:

- (2) { signaleren: als ongewenste vreemdeling
ter voorkoming van visumverlening zonder machtiging
voor de duur van: een half/een/twee/vijf jaar
niet signaleren

Het hoofd van plaatselijke politie,

1) Dit model alleen gebruiken indien de verwijdering heeft
plaats gevonden op grond van een beslissing van de Minister
van Justitie; indien de vreemdeling tezamen met gezinsleden
is vertrokken behoeft slechts één formulier te worden inge-
zonden ten name van de vreemdeling, die aanleiding tot verwij-
dering heeft gegeven

(2) doorhalen hetgeen niet van toepassing is

Hoofd van plaatselijke
politie te - - - - -

in tweevoud in te zenden aan
het ministerie van Justitie,
afdeling Comptabiliteit

nr.

bijlage(n);

D e c l a r a t i e

van het hoofd van plaatselijke politie te
wegens kosten gemaakt ten behoeve van de verwijdering op
van de vreemdeling;

familienaam:

voornamen:

geboorteplaats en datum:

nationaliteit:

met ---- gezinsleden
zonder

tot een bedrag van f

reden van verwijdering:

specificatie:

reiskosten per f
van
tot

machtiging van x)

.....

transportkosten bagage en huisraad f

per
van
tot

machtiging van x)

.....

overige kosten (in het kort omschrijven) f

.....
.....
.....

totaal f

af

- door de vreemdeling zelf betaald f

- afgetrokken van gestelde zeker- f
heid (waarborgson) dan wel be-
streden uit garantverklaring

- verhaald op een vervoersonder- f
neming

- door derden betaald f f

totaal te declareren f

BEVEL TOT BEWARING

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - - /
De ondergetekende, in zijn hoedanigheid van ambtenaar, belast met
het toezicht op vreemdelingen, en hulpofficier van justitie, ¹⁾

gelet op artikel 26 van de Vreemdelingenwet en de
artikelen 82 en 83 van het Vreemdelingenbesluit,

beveelt de bewaring van

- - - - -
- - - - - ²⁾

op grond van de volgende overwegingen ³⁾:

1. het belang van de openbare rust vordert de inbewaringstelling
2. het belang van de openbare orde vordert de inbewaringstelling
3. het belang van de nationale veiligheid vordert de inbewaringstelling

en

4. de uitzetting van de bovengenoemde persoon is gelast
5. ten aanzien van de bovengenoemde persoon bestaat ernstige reden om te verwachten dat zijn uitzetting zal worden gelast.
6. op het door de bovengenoemde persoon ingediende verzoek om een vergunning tot verblijf/vestiging/toelating als vluchteling ¹⁾ is nog niet beslist, en het is hem niet krachtens een der bepalingen van de artikelen 8-10 van de Vreemdelingenwet toegestaan in Nederland te verblijven.

- - - - - ⁴⁾
Het hoofd van plaatselijke politie,/
De ambtenaar voornoemd,
- - - - -

Degene die meent ten onrechte in bewaring te zijn gesteld kan een schriftelijk verzoek om opheffing van de bewaring richten tot de rechtbank van het arrondissement waarin hij zich bevindt.

- 1) Doorhalen wat niet van toepassing is
- 2) Naam, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats van de vreemdeling
- 3) De niet van toepassing zijnde gronden doorhalen
- 4) Plaats en datum

De ondergetekende verklaart:

- a. dat de gedeclareerde kosten op de voor het rijk minst kostbare wijze zijn gemaakt;
- b. dat deze kosten niet door de vreemdeling zelf of door een derde konden worden betaald; niet uit een gestelde zekerheid konden worden bestreden en niet op een vervoersonderneming konden worden verhaald, omdat
- c. deze declaratie derhalve deugdelijk en onvergolden tot een bedrag van f (zegge).

. ,

(plaats en datum)

Het hoofd van plaatselijke politie,

Verzoeken bovenvermeld bedrag te willen overmaken op postrekening

. ten name van:

-
- x) Voor reiskosten c.q. transportkosten voor bagage en huisraad hoger dan f 200,-- of gebruik van een bijzonder middel van vervoer of de declaratie (mede) betreft kosten van begeleiding naar een plaats buiten Nederland: machtigingsnummer en datum vermelden, c.q. naam van de ambtenaar, die eventueel telefonisch deze machtiging verleende.

VERZOEK OM EEN IN HET HUIS VAN BEWARING
OPGENOMEN VREEMDELING DAARUIT TE ONTSLAAN

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -
verzoekt de directeur van het huis van bewaring te - - - - - ,
de vreemdeling

- - - - -
- - - - - 1),

te wiens aanzien de in afschrift hierbij gaande beschikking tot
opheffing van een bevel tot bewaring is gegeven, uit het huis van
bewaring te ontslaan

2) en ter fine van uitzetting over te geven aan
- - - - -

- - - - - 3)

Het hoofd van plaatselijke politie,

-
- 1) Naam, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats van de vreemdeling
2) De hierna volgende zinsnede doorhalen als geen uitzetting wordt be-
oogd
3) Plaats en datum

VERZOEK OM OPNEMING VAN EEN IN BEWARING GESTELDE
VREEMDELING IN HET HUIS VAN BEWARING

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -

Gelet op de artikelen 26 van de Vreemdelingenwet en
82-87 van het Vreemdelingenbesluit,

verzoekt de directeur van het huis van bewaring te
- - - - - , de vreemdeling

- - - - -
- - - - - 1)

ten aanzien van wie het in afschrift hierbij gaande bevel tot
bewaring is gegeven, en die op - - - - - 2) in be-
waring is gesteld, in het huis van bewaring op te nemen.

- - - - - 3)

Het hoofd van plaatselijke politie,

-
- 1) Naam, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats van de vreemdeling
 - 2) Datum van de feitelijke inbewaringstelling (niet die van het bevel tot bewaring)
 - 3) Plaats en datum

OPHEFFING VAN EEN BEVEL TOT BEWARING

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - - ,
gelet op artikel 26, eerste lid, van de Vreemdelingenwet
en artikel 85 van het Vreemdelingenbesluit,

besluit het op - - - - - 1)
ten aanzien van

- - - - -
- - - - - 2)

gegeven bevel tot bewaring met ingang van - - - - -
op te heffen.

- - - - - 3)

Het hoofd van plaatselijke politie,

-
- 1) Datum van het bevel tot bewaring
2) Naam, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats van de vreemdeling
3) Plaats en datum

KENNISGEVING ALS BEDOELD IN ARTIKEL 87
VAN HET VREEMDELINGENBESLUIT

Aan de Officier van Justitie,
Hoofd van het arrondissementsparket
te - - - - -

Het hoofd van plaatselijke politie te - - - - -
deelt u onder verwijzing naar artikel 87 van het Vreemdelingen-
besluit mede, dat de vreemdeling

- - - - - 1),
- - - - -

op - - - - - 2) een maand in bewaring zal hebben door-
gebracht, en tot heden niet overeenkomstig artikel 40, eerste
lid, van de Vreemdelingenwet aan de arrondissementsrechtbank om
opheffing van de bewaring heeft verzocht.

Stukken te uwer informatie gaar hierbij.

- - - - - 3),
- - - - -

Het hoofd van plaatselijke politie,

-
- 1) Naam, voornamen, geboortedatum en geboorteplaats van de vreemdeling
 - 2) Datum van de feitelijke inbewaringstelling (niet die van het bevel tot bewaring)
 - 3) Plaats en datum

VERTROUWELIJK

Betreft: Veiligheidsrapporten

De tekst van deze bijlage is afzonderlijk
toegezonden.

Bijlage E 19 bij de Vreemdelingencirculaire.

LAST TOT UITZETTING

De ondergetekende, hoofd van plaatselijke politie te

, verstrekt hierbij aan

een last tot uitzetting van de vreemdeling :

geboren op

te

van

nationaliteit.

-----, ----- 19 --

Het hoofd van plaatselijke politie,

namens deze,

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Directie Vreemdelingenzaken
no AJZ 1334/E-633-359

Opbergen achter Deel E. Vo.
(na de aanschrijving van 3 maart 1975)
's-Gravenhage, 5 juni 1980

Betreft: nieuwe modellen
"bevel tot bewaring"

Aan de hoofden van Plaatselijke politie,
i.a.a. de procureurs-generaal, fgd.
directeuren van politie.

Bijgaand gelieve u aan te treffen nieuwe modellen "bevel tot bewaring" (E 13 en E 13a) die in de plaats komen van bijlage E 13 bij de Vreemdelingencirculaire.

Deze 9-talige formulieren (Nederlands-Arabisch-Chinees-Duits-Engels-Frans-Italiaans-Spaans en Turks) zullen niet van rijkswege worden aangemaakt. De modellen zullen ter beschikking worden gesteld van de bekende drukkers/uitgevers van formulieren, zoals Vuga te 's-Gravenhage, Samsom te Alphen a/d Rijn en Vermande Zonen te IJmuiden, bij wie de formulieren besteld kunnen worden.

Het staat u uiteraard vrij de formulieren in eigen beheer te (doen) vervaardigen, indien niet van de tekst en/of het model wordt afgeweken.

De nieuwe modellen dienen vanaf 1 juli 1980 te worden gebruikt, het oude model komt dan te vervallen.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,

Fraaij

Verwijderen:

bijlage E 13

Invoegen:

bijlage E 13

" E 13a

KS 24/6 80

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking/Afdeling
Comptabiliteit

nr. 3821/E-2432-A-258 T.V.G.

's-Gravenhage, 27 september 1972

bijlage: 1

Aan de heren Procureurs-Generaal, fgd.
Directeuren van Politie;
de heren Hoofden van plaatselijke politie.

Betreft: ingenomen gelden bij
verwijdering van vreemdelingen

Hiermede moge ik uw aandacht vragen voor het volgende.

Indien vreemdelingen per vliegtuig uit ons land verwijderd worden, wordt ter gemoetkoming in de kosten daarvan het geld, dat zij bij zich hebben door de politie ingenomen.

Telefonisch heeft hiervan opgave plaats aan de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van mijn ministerie.

De afdeling Comptabiliteit (bureau hoofdboekhouding) van mijn ministerie ziet er op toe, dat de ingenomen bedragen worden overgemaakt op postrekening 552740 ten name van: Ministerie van Justitie.

Veelal wordt volstaan met het op de giro-(stortings-)kaarten vermelden van de namen van de verwijderde vreemdelingen. Dit is echter te summier om op doelmatige wijze controle te kunnen uitoefenen. Bovendien worden dikwijls de namen en eventuele nadere gegevens verminkt ten gevolge van het ponsen door de Postchèque- en girodienst van de girokaarten. Ten einde dit te voorkomen en een snellere verwerking der overgemaakte gelden te bevorderen, is een formulier volgens bijgaand model ontworpen.

Ik verzoek u in den vervolge hiervan gebruik te (doen) maken. Op de giro-(stortings-)kaart kan korthedshalve naar deze opgave worden verwezen. In de gevallen dat het overgemaakte bedrag afwijkt van hetgeen aanvankelijk telefonisch is doorgegeven, dient dit in een kolom "opmerkingen" nader te worden toegelicht.

De terzake ontvangen gelden dienen te worden overgemaakt in het begin van de maand volgende op de maand der verwijdering.

De desbetreffende formulieren zijn desgewenst verkrijgbaar bij de afdeling Comptabiliteit (bureau hoofdboekhouding) van mijn ministerie.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking

Fraaij

plv.

Nummer:

AAN: Het Ministerie van Justitie
Afdeling Comptabiliteit
Hoofdboekhouding
Plein 2 b
's-GRAVENHAGE

Y

Zonodig te vervolgen op de achterzijde van dit formulier.

Naam en voornamen	geboorte datum	datum verwij- dering:	bedrag	opmerkingen

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

nr. 4127/E-3057-A-283 TVG

Tijdelijk opbergen achter Deel E, Vc.
(na de aanschrijving van 27 september
1972)

's-Gravenhage, 15 augustus 1974

onderwerp: verstrekken van gegevens
omtrent vreemdelingen,
die in een strafinrichting
worden opgenomen.

Aan de heren hoofden van plaatselijke
politie.

(in afschrift aan de heren Procureurs-
Generaal, fgd. Directeuren van Politie).

Tijdens besprekingen met vertegenwoordigers van de
directie Gevangeniswezen en met de directies van strafinrich-
tingen, is naar voren gekomen dat laatstgenoemden veelal onvol-
doende zijn geïnformeerd over de vreemdelingen, die in hun
inrichting zijn opgenomen b.v. voor de tenuitvoerlegging van
een bevel tot bewaring krachtens de vreemdelingenvoorschriften
(art. 84, vierde lid, Vb). In verband hiermede hebben zij de
wens geuit om van U in het vervolg uitvoeriger inlichtingen
omtrent deze vreemdelingen te ontvangen, waarbij te denken
valt aan:

- a. de naam van de eventueel tevoren reeds ingeschakelde arts,
psychiater, tolk, advocaat. Deze gegevens zouden eventueel
op het af te geven bevel tot bewaring kunnen worden opge-
nomen.
- b. -in daarvoor in aanmerking komende gevallen- bijzonder-
heden omtrent de voorgeschiedenis van de vreemdeling,
met name of deze bijzondere zorg behoeft in verband met
druggebruik, suicidegevaar etc.

Voorts vraag ik nog uw bijzondere aandacht voor het volgende.
Er dient zoveel mogelijk te worden voorkomen dat vreemdelingen
die strafrechtelijk gedetineerd zijn, na expiratie van straf,
krachtens de bepalingen van de Vreemdelingenwet in bewaring
moeten worden gesteld, bijvoorbeeld, omdat met het oog op de
verwijdering noodzakelijke maatregelen (zoals het aanvragen van
een reispassaport voor de vreemdeling) nog moeten worden getroffen
of omdat de administratieve procedure, strekkende tot beëindi-
ging van het verblijf, nog niet afgelopen is.

Hetzelfde geldt voor vreemdelingen die zijn opgenomen in een psychopatenasiel of soortgelijke inrichting. Ik acht het dan ook ten zeerste gewenst dat de maatregelen ter voorbereiding van de verblijfsbeëindiging reeds in een zo vroeg mogelijk stadium van de detentie worden getroffen. Met name geldt dit voor het geven en uitreiken van beschikkingen tot weigering van een vergunning tot verblijf en van beschikkingen tot weigering van de verlenging van de geldigheidsduur of intrekking van een vergunning tot verblijf (dan wel tot intrekking van een vergunning tot vestiging). Maakt de vreemdeling gebruik van een tegen de beschikking openstaand rechtsmiddel (zie in dit verband ook art. 107 Vb) dan zal er naar moeten worden gestreefd ook de beroepsprocedure zo mogelijk nog tijdens de detentie van de vreemdeling af te wikkelen.

Met het oog op het vorenstaande is aan de directies van de strafinrichtingen nogmaals gewezen op de bestaande verplichting tot het binnen 2 x 24 uur informeren van het Ministerie van Justitie (C.R.I.) en van het hoofd van plaatselijke politie omtrent de opname van een vreemdeling in hun inrichting. Ik wijs in dit verband nog eens op het bepaalde in Hoofdstuk VII van deel E, Vc, inzake "samenwerking tussen de hoofden van plaatselijke politie met het oog op de verwijdering van vreemdelingen". Wordt het bericht omtrent de opname in de inrichting ontvangen door een ander hoofd van plaatselijke politie dan die, bij welke de vreemdeling in het vreemdelingenregister is opgenomen, dan stelt eerstbedoeld hoofd van plaatselijke politie zijn ambtgenoot van de gemeente van inschrijving zo spoedig mogelijk daarvan op de hoogte, opdat laatstgenoemde terzake het nodige kan verrichten. Zowel de vreemdeling als de Overheid zijn bij een snelle afwerking op deze wijze gebaat. Ik moge u verzoeken wel uw medewerking hieraan te willen verlenen.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking,

Fraaij

17 MAART 1975

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

nr 4127/E 3057 TVG - A 268

Opbergen achter Deel E, Vo.

's-Gravenhage, 3 maart 1975

AAN

de heren hoofden van plaatselijke politie,

i.a.a. de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie,

Betreft: gedetineerde vreemdelingen

Ik moge Uw aandacht vragen voor het volgende.

Het komt herhaaldelijk voor dat vreemdelingen, die wegens een strafbaar feit gedetineerd zijn, na ommekeer van de straf wederom - doch nu krachtens de bepalingen van de Vreemdelingenwet - in bewaring moeten worden gesteld in afwachting van hun verwijdering uit Nederland. Deze bewaring geschiedt dan omdat het reispassaport van de betrokken vreemdeling nog moet worden aangevraagd of nog verlengd moet worden. Het gebeurt ook meermalen dat na expiratie van de straf van een vreemdeling nog moet worden overgegaan tot intrekking van diens verblijfstitel. Ook in zulke gevallen is vaak inbewaringstelling van de vreemdeling krachtens de Vreemdelingenwet nodig. In de beide hier geschetste gevallen zou bij het in een zo vroeg mogelijk stadium aanvragen van een reispassaport of aanhangig maken van een procedure tot verwijdering bewaring na beëindiging van de straf wellicht niet nodig geweest zijn.

Om zoveel mogelijk te bereiken dat de vreemdeling niet langer in bewaring wordt gehouden dan strikt noodzakelijk is, is de heer J. A. Visser van de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie aangewezen als contactpersoon, die zich speciaal zal bezighouden met zaken betreffende gedetineerde vreemdelingen.

Indien nodig zal hij zich voor het verkrijgen van inlichtingen over reispassaport, verblijfstitel e.d. in verbinding stellen met de hoofden van plaatselijke politie.

Ik zal het op prijs stellen indien aan de heer Visser zoveel mogelijk medewerking wordt verleend bij het verzamelen van de benodigde gegevens. Anderzijds kunnen de hoofden van plaatselijke politie bij de heer Visser nadere inlichtingen bekomen over gedetineerde vreemdelingen; hij is telefonisch bereikbaar onder nr 070-61.40.91, toestel 333.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking,

Fraaij

17 APRIL 1975

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken
en Grensbewaking

Nr 4202/E 3110 - TVG -A 285

's-Gravenhage, 10 maart 1975

AAN:

heren hoofden van plaatselijke politie,
i.a.a.de heren Procureurs-Generaal,
fgd.Directeuren van Politie,

Betreft: regularisatie van het
verblijf van illegale
buitenlandse werknemers

Het is niet uitgesloten dat uit perspublicaties en mogelijk ook uit andere informatiebronnen inmiddels bekend is geworden dat onder bepaalde voorwaarden een regularisering van het illegale verblijf van buitenlandse werknemers hier te lande wordt overwogen. Ondanks het feit dat het overleg hierover met verschillende instanties nog niet is afgesloten, melden zich bij verschillende vreemdelingendiensten thans reeds illegale buitenlandse werknemers, met het verzoek om voor deze regularisatie in aanmerking te komen.

Met het oog hierop komt het mij nodig voor - in afwachting van de definitieve regeling die hopelijk zeer binnenkort haar beslag zal krijgen - U thans reeds in kennis te stellen van de primaire voorwaarden waaraan de vreemdeling om voor regularisatie in aanmerking te kunnen komen in elk geval moet voldoen. Deze voorwaarden zijn:

- 1) een paspoort overleggen, waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken;
- 2) aantonen vóór 1 november 1973 Nederland te zijn binnengekomen.

Het is de bedoeling dat het hoofd van plaatselijke politie nagaat of aan deze voorwaarden wordt voldaan en dat het gewestelijk arbeidsbureau de overige te stellen voorwaarden onderzoekt.

Mochten zich bij U vreemdelingen vervoegeen ten aanzien van wie het aannemelijk is dat aan de hierboven onder 1 en 2 vermelde voorwaarden wordt voldaan, dan waren zij voorlopig ongemoeid te laten. Hun ware daarbij mede te delen dat zij zich, nadat een publicatie over de regulariseringsregeling zal zijn verschenen, opnieuw bij U kunnen aanmelden, waarna dan nader zal worden onderzocht of zij voor aanvaarding van het verblijf in aanmerking kunnen worden gebracht. Verwijzing naar de gewestelijke arbeidsbureaus behoort thans nog niet plaats te vinden.-

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Vreemdelingenzaken en Grensbewaking,
Fraaij

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Directie Vreemdelingenzaken

AJZ.1334/E-633-A 190

Aan de heren Procureurs-Generaal
fgd. Directeuren van Politie;
de heren hoofden van plaatselijke
politie.

kenmerk Directie Vreemdelingenzaken
nr. AJZ. 1334/E-633-A 190.

betr.:
behandelingsduur
herzieningsverzoeken.

's-Gravenhage, 18 oktober 1976

In toenemende mate wordt door vreemdelingen gebruik gemaakt van de beroepsmogelijkheden krachtens de Vreemdelingenwet. Het hierdoor gestaag groeiend aantal herzieningsverzoeken ex artikel 29 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheid waarmee deze behandeld dienen te worden leidt in de meeste gevallen thans welhaast onvermijdelijk tot overschrijding van de termijn van drie maanden, als bedoeld in artikel 34, tweede lid, Vreemdelingenwet. Met toepassing van het bepaalde in dit artikel wordt de laatste tijd veelvuldig beroep ingesteld bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State op grond van de zogenaamde "fictieve weigering". In die gevallen moet de herzieningsprocedure, die zich veelal in een ver gevorderd stadium bevindt, worden gestaakt en wordt de zaak verder door de Raad van State behandeld. Deze onbevredigende situatie noopt mij tot het treffen van maatregelen ter mogelijke bevordering van een snellere afwikkeling van herzieningsverzoeken; dit zowel in het belang van een goede procesgang als ter bescherming van de rechtspositie van de bij de herziening betrokken vreemdeling. Ik stel mij voor daartoe intern de nodige voorzieningen te treffen, doch tevens is uw medewerking - die thans al vaak in ruime mate wordt verleend - noodzakelijk.

Herzieningsverzoeken die daarvoor in aanmerking komen zullen, zoals gebruikelijk, op zo kort mogelijke termijn om inlichtingen en advies aan u worden voorgelegd. De begeleidende brief, waarvan de tekst enige wijziging heeft ondergaan, wordt - ter informatie - als bijlage hierbij gevoegd. De gevraagde inlichtingen waren zo spoedig mogelijk - doch niet later dan 14 dagen na ontvangst van het verzoek - te verstrekken. Mocht zulks om welke reden(en) dan ook niet mogelijk blijken, dan ontvang ik gaarne bericht.

- Bij het -

Bij het verstrekken van de gewenste informatie ware steeds zo exact mogelijk opgave te doen omtrent feiten als data en wijze van binnenkomst in Nederland en aanmelding van de vreemdeling, geldigheidsduur paspoort e.d. Voor het overige ware in elk afzonderlijk geval ~~alle~~ voor dat geval relevante gegevens zo uitvoerig mogelijk naar voren te brengen. Dit mede ter voorkoming dat ter zake schriftelijk dan wel telefonisch opnieuw contact met u moet worden opgenomen. In dit verband stel ik mij voor binnen afzienbare tijd ter verdere versnelling en vergemakkeling van de behandeling van herzieningsverzoeken een staat van inlichtingen in te voeren. Aan de hand van dat formulier kunnen dan de gegevens worden verstrekt welke door mij voor de beoordeling van het onderwerpelijke geval van belang worden geacht.

Indien u een herzieningsverzoek wordt toegezonden inzake een vreemdeling ten aanzien van wie door mij reeds eerder een schriftelijke beschikking, dan wel aanwijzing strekkende tot verblijfsontzegging is gegeven, geschiedt zulks op grond van de in dat verzoek vermelde nieuwe feiten en/of omstandigheden. In zo'n geval gelieve u mij omtrent deze feiten en/of omstandigheden nader te informeren.

Bij de toezending om inlichtingen en advies van een herzieningsverzoek zal in het vervolg - waar nodig en mogelijk - tevens worden aangegeven of aan de indiening ervan schorsende werking ware toe te kennen voor wat betreft het vertrek uit Nederland van de vreemdeling. Ik verzoek u op dat vertrek toe te zien in geval geen schorsende werking wordt verleend. Het gebruikelijke schriftelijke bericht omtrent vertrek, c.q. verwijdering (model E-10 Vc) ware in dat geval in de rechterbovenhoek aan te vullen met de aantekening: "herzieningsverzoek".

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,

(Fraay)

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Uw brief

Onderwerp

Kenmerk Directie Vreemdelingenzaken
Nr. AJZ. 1334/E-A- 190.
'S-GRAVENHAGE, 18 oktober 1976.

Hierbij zend ik u in afschrift een door of namens de bovengenoemde vreemdeling(e)(n) ingediende verzoek om herziening ex artikel 29 van de Vreemdelingenwet. Ik verzoek u mij ter zake zo uitvoerig mogelijk te willen inlichten en van advies te dienen.

Gelet op de termijn van drie maanden, genoemd in artikel 34, tweede lid, Vw, zie ik uw bericht gaarne zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk 14 dagen na dagtekening dezes, tegemoet. In dit verband zij verwezen naar mijn rondschriften d.d. 18 oktober 1976 nr. AJZ. 1334/E-A- 190. Onder opgaaf van reden(en) ontvang ik gaarne mededeling omtrent eventuele vertraging in de behandeling.

Aan de indiening van het verzoek om herziening ware wel/geen schorrende werking toe te kennen voor wat betreft het vertrek uit Nederland van de vreemdeling(e)(n).

Met uw bericht ontvang ik tevens gaarne *)

- ☒ een afschrift van de bestreden beschikking;
- ☐ een afschrift van het door de vreemdeling(e)(n) ingediende,
- ☐ en thans afgewezen verzoek;

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Directie Vreemdelingenzaken,
voor deze,
Het Hoofd van de Hoofdafdeling
Juridische en Beleidsvraagstukken,

* indien niet aangekruist
niet van toepassing

Mr. M.J. van Ende Boas

Bijlage(n)

POSTADRES: PLEIN 2B 'S-GRAVENHAGE

Verzoeken slechts één zaak in één brief te behandelen en bij beantwoording de datum en het kenmerk te vermelden

HERZIENING

Van deze beschikking kan herziening worden gevraagd aan de Minister van Justitie. Daartoe kan door de belanghebbende die in de beschikking is genoemd, of diens wettelijke vertegenwoordiger een aan die Minister gericht verzoek om herziening worden gezonden aan het adres Schedeldoekshaven 100, 2500 EH 's-Gravenhage.

Een – bij voorkeur duidelijk gemotiveerd – schriftelijk verzoek om herziening kan worden ingediend binnen een maand na de dag waarop de beschikking ter kennis van de belanghebbende is gekomen.

Bij indiening van een verzoek om herziening ware daarvan tevens mededeling te doen aan het hoofd van de plaatselijke politie.

اعادة النظر في القرار

يستطيع الشخص المعني المذكور في القرار ان يطلب الى وزير العدل اعادة النظر في القرار وذلك بان يرفع الشخص المعني او وكيله القانوني عريضة توضح اسباب هذا الطلب للوزير المذكور على

Minister van Justitie, Schedeldoekshaven 100, 2500 EH 's-Gravenhage.

العنوان التالي :

وذلك خلال مدة شهر واحد اعتبارا من اليوم التالي لليوم الذي يتم فيه تبليغ الشخص المعني بالقرار. ويجب تبليغ الشرطة المحلية حول تقديم هذا الطلب.

RECHTSBEHELF

Gegen diese Verfügung kann Beschwerde beim Minister der Justiz eingelegt werden. Zu diesem Zweck muss der in der Verfügung genannte Beteiligte oder sein gesetzlicher Vertreter innerhalb eines Monats nach Zustellung der Verfügung eine möglichst mit deutlicher Begründung versehene Beschwerdeschrift beim Minister der Justiz, Den Haag, Schedeldoekshaven 100, 2500 EH, einreichen.

Über die Einreichung der Beschwerde ist der Leiter der örtlichen Polizeibehörde zu verständigen.

RECONSIDERATION

Reviewal of the Order may be requested of the Minister of Justice. An application for reviewal may be addressed to the Minister by the interested person named in the Order or his legal representative and sent to Schedeldoekshaven 100, 2500 EH The Hague.

A written application for reviewal, preferably stating clearly the grounds on which it is based, may be submitted within a month of the day on which the Order came to the notice of the interested person. At the same time the Chief of the local police should be informed that an application for reviewal has been submitted.

CLAUSE DE RECOURS

Une demande de révision de cette décision peut être présentée au ministre de la Justice. A cette fin, la personne nommée dans la décision, ou son représentant légal, doit adresser une requête en révision au ministre de la Justice, 100, Schedeldoekshaven, 2500 EH La Haye.

Cette requête écrite – de préférence dûment motivée – doit être présentée dans un délai d'un mois à compter du jour de la signification de la décision à l'intéressé.

Il y a lieu d'informer le chef de la police locale du dépôt de la demande en révision.

Ρήτρα 'Εφέσεως - "Εφεσις -

Τοῦ διατάγματος τούτου δύναται νά ἐξαίτηθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης. Πρὸς τοῦτο δύναται νά ἀποσταλῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀναφερομένου ἐν τῷ διατάγματι, ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου αὐτοῦ αἴτησις πρὸς ἀναθεώρησιν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὴν διεύθυνσιν Schedeldoekshaven 100, 2500 EH ἐν Χάγῃ. Ἐγγραφος αἴτησις πρὸς ἀναθεώρησιν - κατὰ προτίμησιν σαφῶς αἰτιολογημένη - δύναται νά ὑποβληθῇ ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔλαβεν γνῶσιν τοῦ διατάγματος.

Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς ἀναθεώρησιν ὀφείλετε νά ἀνακοινώσητε τοῦτο ἐν ταύτῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας.

CLAUSOLA CONCERNENTE LA POSSIBILITÀ DI PRESENTARE RICORSO

Domanda di revisione della decisione suddetta può essere presentata al ministro della Giustizia. A tale scopo, la persona nominata nelle decisione (o il suo rappresentante legale) deve indirizzare domanda di revisione al ministro delle Giustizia, Schedeldoekshaven 100, 2500 EH L'Aja.

Detta richiesta scritta - preferibilmente corredata della motivazione dovuta - dev'essere presentata entro un mese a partire dal giorno della notifica della decisione all'interessato.

È il caso d'informar anche il capo della polizia locale dell'avvenuta presentazione della domanda di revisione.

CLÁUSULA DE APELO

Desta decisão pode ser solicitada revisão ao Ministério da Justiça. Para tal o interessado, cujo nome figura na decisão, ou seu procurador legal, deve dirigir o requerimento para revisão ao Ministério da Justiça, Schedeldoekshaven 100, 2500 EH em Haia.

O requerimento de revisão deve ser feito por escrito - e de preferência com suficiente exposição dos motivos - e pode ser entregue dentro dum mês, contado a partir do dia em que a decisão foi levada ao conhecimento do interessado.

Ao ser apresentado um requerimento para revisão, deve dar-se conhecimento do mesmo ao chefe da polícia local.

PREVISIÓN

Puede solicitarse una revisión de esta disposición al Ministro de Justicia. A este efecto puedo el interesado nombrado en la disposición de referencia, o su representante legal, elevar una solicitud al Ministro para dicha revisión a la dirección siguiente: Schedeldoekshaven 100, 2500 EH La Haya.

La solicitud por escrito - formuladas las razones con la mayor claridad posible - con vistas a la deseada revisión, debe presentarse en el espacio de un mes a partir del día en que el interesado ha tenido conocimiento de la disposición que desaprueba.

Cabe también informar a la jefatura de policía de la localidad del hecho de haber remitido la instancia en demanda de revisión.

YENILEME

Bu karara Adalet Bakanligi nezdinde yeniden gözden geçirme talebinde bulunabilmir. Bunun için kararnamede adi geçen şahsin veya kendisinin kanuni temsilcisinin Bakana yazacağı yeniden gözden geçirme talebini Schedeldoekshaven 100, 2500 EH 's-Gravenhage adresine postalamasi gereklidir. Yazili olarak yapılacak-itiraz sebeblerinin tam olarak gösterildiği-yeniden gözden geçirme talebi, kararın alâkali şahsa bildirildiği tarih esas olmak üzere bir ay içersinde yapılabilir.

Yeniden gözden geçirme talebinde bulunulursa durumdan mahalli polis müdürlüğü haberdar edilmelidir.

Ρήτρα 'Εφέσεως - "Εφεσις -

Τοῦ διατάγματος τοῦτου δύναται νά ἐξαλειθῇ ἀναθεώρησις παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης. Πρὸς τοῦτο δύναται νά ἀποσταλῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀναφερομένου ἐν τῷ διατάγματι, ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου αὐτοῦ αἴτησις πρὸς ἀναθεώρησιν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὴν διεύθυνσιν Schedeldoekshaven 100, 2500 EH ἐν Χάγῃ. Ἐγγραφος αἴτησις πρὸς ἀναθεώρησιν - κατὰ προτίμησιν σαφῶς αἰτιολογημένη - δύναται νά ὑποβληθῇ ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔλαβεν γνῶσιν τοῦ διατάγματος.

Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς ἀναθεώρησιν ὀφείλετε νά ἀνακοινώσητε τοῦτο ἐν ταύτῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας.

CLAUSOLA CONCERNENTE LA POSSIBILITÀ DI PRESENTARE RICORSO

Domanda di revisione della decisione suddetta può essere presentata al ministro della Giustizia. A tale scopo, la persona nominata nelle decisione (o il suo rappresentante legale) deve indirizzare domanda di revisione al ministro delle Giustizia, Schedeldoekshaven 100, 2500 EH L'Aja.

Detta richiesta scritta - preferibilmente corredata della motivazione dovuta - dev'essere presentata entro un mese a partire dal giorno della notifica della decisione all'interessato.

È il caso d'informar anche il capo della polizia locale dell'avvenuta presentazione della domanda di revisione.

CLÁUSULA DE APELO

Desta decisão pode ser solicitada revisão ao Ministério da Justiça. Para tal o interessado, cujo nome figura na decisão, ou seu procurador legal, deve dirigir o requerimento para revisão ao Ministério da Justiça, Schedeldoekshaven 100, 2500 EH em Haia.

O requerimento de revisão deve ser feito por escrito - e de preferência com suficiente exposição dos motivos - e pode ser entregue dentro dum mês, contado a partir do dia em que a decisão foi levada ao conhecimento do interessado.

Ao ser apresentado um requerimento para revisão, deve dar-se conhecimento do mesmo ao chefe da polícia local.

PREVISIÓN

Puede solicitarse una revisión de esta disposición al Ministro de Justicia. A este efecto puedo el interesado nombrado en la disposición de referencia, o su representante legal, elevar una solicitud al Ministro para dicha revisión a la dirección siguiente: Schedeldoekshaven 100, 2500 EH La Haya.

La solicitud por escrito - formuladas las razones con la mayor claridad posible - con vistas a la deseada revisión, debe presentarse en el espacio de un mes a partir del día en que el interesado ha tenido conocimiento de la disposición que desaprueba.

Cabe también informar a la jefatura de policía de la localidad del hecho de haber remitido la instancia en demanda de revisión.

YENILEME

Bu karara Adalet Bakanligi nezdinde yeniden gözden geçirme talebinde bulunabilmir. Bunun için kararnamede adi geçen şahsin veya kendisinin kanuni temsilcisinin Bakana yazacağı yeniden gözden geçirme talebini Schedeldoekshaven 100, 2500 EH 's-Gravenhage adresine postalamasi gereklidir. Yazili olarak yapılacak-itiraz sebeblerinin tam olarak gösterildiği-yeniden gözden geçirme talebi, kararın alâkali şahsa bildirildiği tarih esas olmak üzere bir ay içersinde yapılabilir.

Yeniden gözden geçirme talebinde bulunulursa durumdan mahalli polis müdürlüğü haberdar edilmelidir.